

Vertrouwen!

Boek 17, het volgende boek. Een boek wat ik gestart ben, mag schrijven op de dag die deels omgeven is door wat bewolking en wat regen. Op de dag die wanneer we de voorspellingen zouden geloven slecht zou zijn, ook een dag waarop in andere delen van de wereld, wellicht zelfs in het land de zon haar best doet om iedereen de nodige vitamine D te bezorgen. Die we als mens allemaal nodig hebben om te kunnen blijven groeien, te kunnen blijven voortbestaan. Want dat de zon en met name de vitamines die dit hemellichaam levert noodzaak is, dat zullen de mensen vanzelf ervaren, die er vanuit dagelijks vertrouwen en de liefde voor het leven ook weer ten volle voor kiezen en gaan. Omdat het tegenovergestelde, dat wat de wereld in zijn greep of grip heeft, nu lang genoeg beslist en geregeld heeft, terwijl dit allesbehalve gewenst was, gewenst is of zal zijn.

Dit allesbehalve een bijdrage zal leveren aan het Algemeen Welzijn, Betreffende Zielsomstandigheden. De enige ware omschrijving van en dat wat we als mens allemaal nodig hebben, wanneer we het geluk, de gezondheid, kortom het welbevinden van iedereen die en alles wat leeft weer voorop gaan stellen. Dat wat een positieve bijdrage levert aan ons zijn, ons gezond en wel in leven kunnen zijn, doordat we er zelf op een actieve wijze, op een zeer actieve wijze, elke dag de stappen voor kunnen en mogen zetten. Sterker nog het “All we need is less”, samen met het bekende, “All we need is Love “ programma, opnieuw volaan zal mogen gaan draaien. Volaan, ten volste, omdat dit werkelijk nodig is. Dit hard nodig is, om de wereld die deels gestuurd wordt na een grote strijd, nu mag worden bevrijd. Bevrijd van, zodat iedereen weer in liefde, geluk en volle gezondheid zal kunnen en mogen leven en zijn.

**Today is a new day,
a new start to do what feels right.
To live, to learn, to laugh,
but most of all to love.**

Liefdevol Samenzijn!

Inhoudsopgave:

Tekst Cover, Spreuk en de Inhoudsopgave	Pagina 1 - 4
Voorwoord	Pagina 5 - 20
<i>Ik draag mijn verantwoordelijkheid!</i>	Pagina 21 - 24
Inleiding en woord van dank ineen!	Pagina 21 - 23
Macht bestaat niet, onvrede wel!	Pagina 29 - 33 Pagina 34 - 42
Wie lief heeft, heeft lief!	Pagina 43 - 47 Pagina 48 - 52
Wie haat, oogst geen liefde!	Pagina 53 - 56 Pagina 57 - 64
Wie houdt van kan en mag genieten!	Pagina 65 - 70 Pagina 71 - 75
Wat kun jij er zelf mee doen?	Pagina 76 - 79 Pagina 80 - 84
Hoe zou jij de wereld graag zien?	Pagina 85 - 89 Pagina 90 - 93

Nu!	Pagina 94 - 97 Pagina 98 - 103
Weet jij wat liefde is?	Pagina 104 - 107 Pagina 108 - 113
Omdat het leven in liefde echt leven is.	Pagina 114 - 116 Pagina 117 - 119
Geven zonder terug te ontvangen!	Pagina 120 - 122 Pagina 123 - 124
Doordat het leven wat je leeft de moeite waard is, jouw moeite waard is.	Pagina 125 - 128 Pagina 129 - 132
Nawoord	Pagina 133

ISBN/EAN : niet van toepassing

© 2016, 'Vertrouwen'
Sonja Ulrich
Foto Cover: "Vakantiebeleving"
www.dehofvanhetheden.nl

Voorwoord

Waarom zou ik er opnieuw voor kiezen om een boek te schrijven wanneer ik weet dat er maar een aantal mensen zijn die dit ooit zullen lezen, die er ooit voor zullen gaan zitten om het te lezen? Omdat het mij de voldoening geeft, de rust geeft die ik nodig heb en dat doet wat de ander, de persoon die het leest en waarvoor het op dat moment nodig is, net dat stukje houvast geeft, dat stukje kracht geeft waardoor het leven voor hem of haar ook weer het leven waard is, waard wordt en of waard zal zijn. Het leven waard om het iedere dag die volgt weer te kunnen en mogen leven, door zelf de regie te bepalen.

Regisseur van jouw leven, de persoon die jouw leven, wat van jou is bepaalt. Omdat dit het cadeau is wat God aan elk en ieder mens gegeven heeft. Dit zelf(s) het cadeau is waar je de ander, ieder ander en alles wat ander(s) dan jij, is mee van dienst mag zijn. Omdat het dienstbaar zijn, veel meer is dan het belangeloos willen helpen van de ander. Het dienstbaar zijn allereerst start bij jou, de persoon die je bent. De persoon die er in iedere omstandigheid, situatie en hoedanigheid voor kiest om het leven te leven waarvoor gekozen is, zelf(s) wanneer het zo nu en dan wat zwaar valt, het zwaarder valt dan je je ooit maar zal kunnen bedenken. Want dat het bedenken van een zwaar leven iets is wat aangeleerd wordt, iets is wat je als mens in de wereld van nu meekrijgt, is dat wat de moderne technologie laat denken, laat zien, laat horen, waardoor het laten weten een logisch gevolg is, maar absoluut geen logica kent voor hen die vanuit hun hart leven. Omdat het leven vanuit je hart, het leven vanuit jouw innerlijke kracht en dat wat jij in wezen bent, je met alles helpt wat je als mens nodig hebt. Wat je als mens nodig hebt en daardoor goed kunt gebruiken.

Waardoor je werkelijk ook alleen dat doet wat van belang is, van belang zal zijn voor alles wat er daarna volgt. Wat er volgt en of komen gaat, iets wat in de ogen van velen losstaande feiten zijn. Dat dit dan ook losstaande feiten zullen blijven, zal de mens die deze gedachte steunt, die deze gedachte ondersteunt en voorbrengt door deze te delen, eenzaam maken. Eenzaam maken, doordat hij of zij geen aansluiting bij de ander vindt, alleen aansluiting vindt bij de persoon waar hij of zij een overeenkomst, een vergelijkbaar iets mee deelt. Dat het delen van dat wat allesbehalve overeenkomstig, allesbehalve vergelijkbaar is, juist maakt dat je leert, dat is wat je verrijkt en dat wat je werkelijk laat ervaren, is iets wat ik in de afgelopen jaren heb mogen leren en heb mogen begrijpen. Dat je zelf bepaalt wanneer je eraan toe bent, is wat jou de regie laat behouden. Dat is wat jou de regie geeft over dat wat jouw leven is. Wat jouw leven is en mag zijn, zo lang je jouw leven leeft. Zolang je het leven leeft wat voorbestemd is, iedere dag opnieuw, ieder dag waarop jij beslist en besluit om het leven te leven wat voor jou, voor jou en jou alleen van waarde is.

Want wanneer het leven voor jou van waarde is, zal het ook voor de ander van waarde zijn, zal het de toegevoegde waarde hebben die ertoe leidt dat de ander ook werkelijk de waarde in zichzelf zal gaan herkennen. Zal gaan herkennen door deze te erkennen. Zelfs of juist wanneer deze waarde in wezen vele malen minder is, dan hij of zij wenst, dan hij of zij voor ogen had, dan hij of zij ooit maar heeft kunnen bedenken. Omdat het willen groeien dan een feit is. Het je willen ontwikkelen daar weer een logisch gevolg en vervolg van is. Ieder mens wil zich uiteindelijk ontwikkelen en zich meten aan de persoon, personen waarmee hij samen leeft, samen woont, samen is of samen een leven deelt. De gezonde situatie, dat wat leven blijft.

Dat wat leven blijft, of dat wat in leven blijft. De mens die in leven blijft, doordat hij of zij er vol voor gaat, er alles aan doet om zijn of haar leven zo optimaal mogelijk te kunnen leven. Met liefde voor zichzelf, maar daarbij of daarnaast ook zeker voor de ander, ieder ander en alles wat anders is. Ieder ander en alles wat anders is dan hij of zij, anders dan de mens die naast hem of haar is en blijft, ooit maar zal kunnen wezen.

Het gaat namelijk om wat je jezelf toestaat, waar je jezelf gemerkt of ongemerkt in mee laat slepen. Waar je zonder dat je het in eerste instantie zelf beseft mee akkoord gaat, door er jouw goedkeuring aan te geven. Door ermee in te stemmen, door er soms zelf(s) om te lachen of er zelf(s) nog een schepje bovenop te doen, door erover te praten en het uit te breiden, het groter te maken dan dat het is. Bedenk voor je iets zegt, voor je ergens over praat, voor je je op enige tijd en wijze ergens mee bezighoudt, dat je altijd een keuze hebt, om je oordeel, dat wat jij denkt, zegt of vindt voor jezelf te houden door je ervan te onthouden. Je ervan te onthouden door je ervan afzijdig te houden, omdat je er in wezen op geen enkele wijze bij betrokken hoeft te zijn of wezen, tenzij de persoon, de situatie, de omstandigheid, de gelegenheid zich voordoet, zich voordoet doordat het erom vraagt. Want dat dit de enige reden is, de enige zinnige reden is, dat jij er iets van mag vinden of denken, is wat ieder mens weer zal gaan begrijpen die bij zijn of haar basis is. Die weer vanuit zijn of haar kracht en basis leeft en dat begrijpt en beseft wat hem of haar, maar ook de ander, ieder ander en alles wat ander(s) is ten goede komt. Dat wat hem of haar ten goede komt en daardoor ook een vervolg bij de ander, bij ieder ander en alles wat ander(s) is teweeg zal kunnen en mogen brengen. Teweeg zal kunnen brengen, door de persoon in positieve zin iets mee te geven, cadeau te doen.

“Wie zaait zal oogsten”, wie zich ergens oprecht mee bezighoudt, wie ergens oprecht tijd en aandacht aan besteedt, zal daar de vruchten van mogen plukken. Zal de vruchten mogen plukken van dat wat hij of zij creëert. De vruchten plukken van het goede wat hij of zij in de wereld brengt, door een bepaalde taak op zich te nemen. De taak die de wereld verzuimd heeft, die de mensen in de wereld verzuimd hebben, doordat de tijd om dit op zich te nemen, voor iets of iemand om dit op zich te nemen tot op dat moment, ontbrak. En dat ik het als mijn taak zie om “bepaalde dingen”, op mij te nemen, is dat wat mij mij maakt, de persoon maakt die betrokken is, zonder daarbij betrokken te zijn, maar op een afstand toe te zien op het verloop van alles. Het verloop en het voortgaan van alles wat in leven is, in het leven is en dat wat van waarde is.

Van waarde is, mag zijn en zal kunnen blijven, wanneer de juiste weg bewandeld wordt. Wanneer de juiste weg gelopen wordt en alle stappen die daarvoor gezet worden in het belang van de ander, ieder ander en alles wat ander(s) is zijn. In het belang van alles wat naast hem of haar is zijn, zonder daar zelf op enig moment de gevolgen, het vervolg of wat maar ook van te dragen, doordat, de verantwoordelijkheid, dat wat het gevolg of vervolg is, voor de betreffende persoon zelf is. Voor de persoon, die dit voor zijn of haar rekening neemt. Die dit op zich neemt, doordat hij of zij beseft, begrijpt dat het zijn of haar taak in het leven is. Doordat hij of zij, de persoon waarmee samengeleefd wordt, begrijpt wat hij of zij kan en mag doen. Ja, kan en mag doen, omdat het leven leven, het leven in alle volheid leven, dat is wat mede werkelijk de waarde van het leven bepalen zal. Ja, ook nu nogmaals de bevestiging omdat dit door God voorafgaand, op gepaste wijze, op passende en daardoor mogelijke wijze bepaald is, voor ons.

Dit voor, door en met ons de enige toegevoegde waarde zal kunnen en mogen zijn, doordat God dit voor ons mogelijk maakt. God het op een dusdanige wijze voor ons mogelijk gemaakt heeft, dat er geen mens, geen instantie, geen organisatie of wat maar ook is die dit op enige tijd en wijze tegen kan gaan. Wat er ook voor in het werk gesteld wordt, wat er ook voor “grof geschud”, voor chaos gecreëerd wordt, dit zal op geen enkele wijze van invloed zijn. Dit zal op geen enkele wijze van invloed kunnen of mogen wezen doordat God weet wat de mens nodig heeft. Wat de mens en daardoor de aarde en alles wat leeft nodig heeft. Omdat God als Onze Vader en schepper van de hemel en de aarde, wist waaraan Hij begon voor Hij zijn leven ging leven. Wist wat hem te wachten stond en de tijd zijn of haar werk heeft laten doen. De tijd die Hem de kans gaf om alles te realiseren, “alles op z’n tijd”. “All in good times” of “All in due time”, omdat hij het bepaald heeft en het ons verschuldigd is. God evenals de mens in staat was om fouten te maken, door het vertrouwen wat Hij ons, de mens in het Algemeen gegeven heeft. Het vertrouwen wat Hij buiten zichzelf stelde, waardoor Hij ook zichzelf vergat, de waarde die Hij bezat vergat, maar die Zijn Zoon, Jezus, wel degelijk zag, zag en daardoor wist te gebruiken in de goede zin van het woord. Door goed te praten en goed te doen en door dat te doen wat van waarde zou zijn voor iedereen die hem als zijn of haar ware redder in zijn of haar leven zou aannemen.

Omdat Jezus, de waarheid en dat wat in wezen één is, in ieders hart verborgen ligt, in ieder(s) hart, zelfs van de persoon die daar op dit moment, op dit ogenblik, nu in het heden daarover nog geen enkel begrip heeft. Nog geen enkel begrip of in wezen besef heeft, doordat hij of zij het gevoel, het bewuste gelukkig zijn, nog op geen enkele wijze herkend, erkend of beleefd heeft.

Doordat de beleving van dat wat voor mogelijk gehouden wordt, de beleving van dat wat in wezen het levensrecht is, een ieder onthouden wordt. Het levensrecht alleen door een aantal mensen ten volle wordt aangenomen, aangenomen is, doordat zij de tijd, de middelen en de mogelijkheden bezitten om het leven te leven waar zij gelukkig en gezond door mochten zijn. Ja mochten zijn, doordat ook zij aan het einde van hun aardse reis zelf weer verantwoording af zullen mogen leggen. Zij zelf nog verantwoording zullen moeten geven om het leven wat zij “op de meest Ultieme Wijze geleefd hebben”, door “het juiste in het leven te doen”, zullen mogen weerleggen. Het oorzaak en gevolg, vervolg en alles daaropvolgende, weer op de juiste wijze waarmaken, zodat ook zij hun hoofd te ruste kunnen leggen. Weerleggen, te rusten kunnen leggen, zonder er verder over na te denken, omdat dat wat zij gedaan hebben in wezen goed was. Zou iedereen dat kunnen denk je? Zou iedereen die zijn of haar leven op de meest ultieme en voor hem of haar juiste wijze geleefd hebben zomaar zijn of haar hoofd te rusten kunnen leggen? Gelukkig hoef ik me daar niet bezig mee te houden, omdat mijn leven, dan wel gelukkig is, maar ik allesbehalve een geregeld leven heb. Ik allesbehalve een leven heb, wat geregeerd wordt door geld. Ik me er zelfs van los probeer te maken. Ik geld op geen enkele wijze mijn leven wil laten regeren. Want in mijn beleving is dit wat er gaande is in de wereld, de wereld van vandaag en de wereld die na het invoeren van het wettig betaalmiddelsysteem is ontstaan. Is ontstaan in al zijn of haar kortzichtigheid, zonder kortzichtig te zijn, maar vooral op de lange termijn gericht bepaald is.

Bepaald door hen die de vruchten plukken van het feit dat de mens over het Algemeen, de mens die werkend is, in een vast en geregeld leven zit, de tijd mist om werkelijk te kunnen zien.

Werkelijk te kunnen kijken welke mogelijkheden en welke onmogelijkheden er zijn. Er zijn of gecreëerd zijn door hen die “de schaapjes zogenaamd op het droge hebben”. De schaapjes op het droge, de financiën op orde, “alles” “in kannen en kruiken”. Want dat velen van hen zich tegoed doen aan een glaasje “bovenmenselijk vocht”, is toch wat de Bijbel ons leert.

Water in wijn veranderen, wijn die geassocieerd wordt met het bloed van Jezus, terwijl het bloed van Jezus in wezen het levenswater is. Het levenswater is wat ieder mens weer zal mogen drinken ongeacht wat zijn of haar banksaldo op dat moment toont. Het banksaldo vergelijkbaar en geregeld is. Ja, ge-re-geld, omdat dit de enige wijze is waarop men de mens kan controleren, de mens kan controleren die zich aan de regels die door “de regerende macht”, de regerende maar ook de controlerende macht is opgezet. De macht die door geld letterlijk en figuurlijk geregeld is, terwijl regeren, wat in wezen afkorting van Regelen en eren is stopt. Want regels en wetten, zijn gemaakt om het geld en alles wat ermee gepaard gaat veilig te stellen. Regels en wetten zijn gemaakt om de mens die verzekerd is van, een goede toekomst te bieden. De mens die er zeker van is, dat hij of zij zich op geen enkele wijze zorgen hoeft te maken over..... Zouden jij en ik daar ook bij horen of heb jij pensioen betaald aan een fonds wat nu regelmatig in het nieuws is waar de tekorten zienderogen oplopen. Zienderogen, doordat de mens ouder wordt, al dan niet dankzij de gezondheidszorg. Al dan niet dankzij het feit dat de mens zich aanpast aan dat wat er voor hem of haar mogelijk is, doordat het gemak, verkocht als verleiding, nu ook de leiding overneemt. Het gemak de mens zelfs in staat stelt om volledig beperkt, toch een leven te kunnen leiden, al is het dan een leven waar kosten noch moeite gespaard zullen moeten blijven om....

Ja kosten noch moeite gespaard zullen worden, om het nog enigszins vol te kunnen houden. Waardoor de zorg ook letterlijk de grootste kostenpost in de wereld is geworden. Dat waar de heren en dames die dit ooit bedacht hebben in geen enkel geval op gerekend hadden. Want de mens die ziek is zal toch zeker dood gaan? Ja, dat was in de eerste instantie wel de gedachte, dat was de gedachte en misschien ook zelfs de zekerheid. De zekerheid die inmiddels allesbehalve zeker is geworden, doordat er mensen zijn die herstellen, die het winnen van hun ziekte, die er werkelijk van leren en begrijpen dat het leven meer is dan werken om zich in het eigen onderhoud te kunnen voorzien. Het vooral genieten is en dat doen wat er mogelijk is omdat dit toch vele malen belangrijker is. Dit vele malen meer waard is dan welk geld dan ook kan.

Dan al het geld in de wereld bij elkaar zal kunnen betekenen of zie ik dan iets over het hoofd? Zie ik werkelijk iets over het hoofd of ben ik dan toch iets cruciaals vergeten? Ja, het meest cruciale, de Vrije Wil van de mens, de mens die zelf bepaalt in hoeverre hij zijn of haar lichaam beheert. De mens die zelf bepaalt in hoeverre hij of zij de verantwoordelijkheid over het welbevinden en welzijn van zijn of haar leven gaat. De mens die er tegenwoordig van alles aan doet om zo gezond mogelijk te blijven, door gezond te willen eten, gezond te willen bewegen en daarnaast ook natuurlijk nog gezond te willen zijn. Gezond te willen zijn door allerlei handvatten en tools aan te grijpen om de rust in zijn of haar leven te laten keren. De rust in zijn of haar leven te laten keren door bewustzijn, het bewust zijn van dat wat van waarde is. Van waarde voor hem, haar maar ook zeker voor ieder ander waarmee hij of zij verbonden is. De verbondenheid dankzij het bewustzijn, het bewust in leven willen zijn ertoe leidt dat er zoveel mensen op de vlucht zijn.

Op de vlucht zijn voor of in wezen op zoek zijn naar, stabiliteit en zekerheid, die in wezen op geen enkele plek ter wereld is, op elke plek ter wereld zal kunnen en mogen zijn wanneer we allemaal weer ons eigen leven gaan leven. Wanneer we er ook werkelijk alles aan doen om ons eigen leven te zijn. Het leven zijn waar geld allesbehalve een rol speelt, waar geld in wezen geen enkele bijdrage meer levert aan het geluk wat de mens die de werkelijke rust gevonden heeft ervaart. De rust die nodig is om alles weer in het juiste perspectief te zien. Het perspectief wat nodig is om in het hier en nu te kunnen functioneren. Want functioneren, is in wezen geen deel zijn van een samenleving die maatschappij genoemd wordt, maar de functie vervullen die jij aangenomen hebt, toen God jou de keuze liet. De keuze om jouw leven te gaan leven. Het leven waar geen verplichting aan vast zat, behalve de plicht dat je goed voor jezelf zou zorgen door goed voor de ander, voor ieder ander en alles wat ander(s) dan jij is te zijn, door voor jezelf te denken en aan anderen. Door werkelijk en wezenlijk voor jezelf te denken en de ander te helpen, dat te doen wat het zelf weer denken mogelijk maakt. Zelf(s) wanneer hij of zij tijdens de tijd die daarmee gegeven wordt, nog onvoldoende bewust is van wat dit met hem of haar doet. Wat dit met hem of haar doet, welke weldaad dit hem of haar brengt. De weldaad van het vrij zijn.

De weldaad die geen enkele therapie, geen enkele “geregelde of georganiseerde en of opgezette actie”, teweeg zal kunnen brengen, zal kunnen realiseren. Omdat realiseren afkomt is van realise en eren dat is wat je doet op het moment waarop je werkelijk je eigen waarden, de enige belangrijke waarde die er is weer naleeft. Naleeft, doordat je besluit om jouw leven te leven. Dat Realise en Realize in de Engelse taal beide als goed worden gezien zegt al genoeg. Zegt in wezen meer dan genoeg.

Dit geldt ook voor Authorise en Authorize, omdat het een machtiging is, een machtiging die je verleent, doordat je het toelaat, het toestaat en het in wezen inwilligt. Doordat je het je kunt permitteren, je het duldt, je toestemming verleent aan, je toekent, je goedkeuring geeft in de vorm van een machtiging.

Wij, de mens in deze wereld hebben ingestemd met, onze goedkeuring gegeven aan alles waar we nog geen weet van hebben. Wij, de mens in deze wereld hebben ingestemd met, onze goedkeuring gegeven aan dat waar een aantal mensen al sinds lange tijd van op de hoogte is, op de hoogte was en op de hoogte zal zijn. Dat dit laatste het op de hoogte brengen van, hetgeen is wat ik op gepaste en passende wijze mag doen, is wat ik dagelijks hoor, wat ik dagelijks mag weten, wat mij dagelijks verteld wordt, waardoor ik het kan delen. Ik het kan delen met iedereen die en alles wat op eenzelfde wijze als ik het recht heeft om de waarheid te kennen. De waarheid die alleen herkend, erkend en geaccepteerd wordt, wanneer het eigen leven weer geleefd wordt. De waarheid die alleen herkend, erkend en geaccepteerd zal zijn wanneer men als mens zelf inziet dat er geen “slechte mensen” zijn, geen “slimme mensen” zijn, maar wel mensen die de plank volledig mislaan doordat zij het allerbelangrijkst in het leven vergeten zijn, de eigenwaarde. De waarde die elk mens zal ontdekken op het moment of beter gezegd vanaf het moment waarop hij of zij ervoor kiest om het geld, letterlijk en figuurlijk zijn of haar leven niet langer te laten regeren. Door zijn of haar leven weer letterlijk te gaan eren. Ter ere van zichzelf en alles wat leeft en in leven is, zijn of haar weg weer gaat bewandelen, Be Wandel En. Want de mens die loopt, de mens die in het leven loopt en niet rent, zal de waarde van alles mogen aanschouwen, zal de waarde van alles mogen zien, doordat de tijd ervoor komt.

Doordat de tijd die ervoor nodig is, vanzelf aan hem of haar gegeven wordt. De regel die God in het leven heeft geroepen, de regel die God tot stand heeft weten te brengen dankzij Chaos. Christus Hulp Aan Onze Samenleving. De samenleving waarin het samen leven en het samen doen weer centraal staat.

De meest humane samenleving die ooit maar ontstaan heeft, doordat de mens weer bewust wordt van dat wat er voor hem of haar mogelijk is. De mens weer bewust wordt van zijn of haar eigen verantwoordelijkheid en daarmee ook zijn of haar eigenwaarde. De waarde die iedereen zal kunnen en mogen vertegenwoordigen, door deze in het hier en nu te eren. De waarde te eren die hem of haar toekomt, waardoor hij of zij ook werkelijk verzekerd is van een mooie en goede toekomst. De toekomst die aan alle kinderen, maar met name aan Gods Kinderen is, de mens! De mens die zijn of haar leven letterlijk laat leiden, laat leiden door te zijn, zichzelf te zijn en daarbij God via Jezus in zijn of haar hart aan te nemen, waardoor hij of zij ook werkelijk weer de waarde die vele malen meer waard is dan de geldelijke waarde zich eigen kan maken. De waarde die werkelijk van waarde is, weer de boventoon zal kunnen en mogen laten voeren. We mogen ons leven leven, we mogen allemaal weer ongestoord en ongehinderd ons leven gaan leiden en dat dit mijn cadeau is, dat dit een cadeau is wat ik als klein deeltje van een groot geheel nu al 8 jaar heb mogen ervaren is wat mij zo gelukkig maakt. Wat mij werkelijk en wezenlijk de gelukkigste persoon op aarde maakt en wat ik zo graag wil delen met iedereen die een beetje geluk, een beetje liefde, een beetje warmte in zijn of haar leven kan gebruiken. Want hoeveel mensen ervaren er op dit moment voornamelijk leegte? Hoeveel mensen zijn er die dagelijks vereenzamen en daarbij op de vlucht zijn voor zichzelf, zonder dit te weten?

Weet je dat dit laatste, het op de vlucht zijn voor jezelf, het grootste marketingmiddel is wat gebruikt wordt om de mens van zichzelf te vervreemden. Het grootste marketingmiddel zal blijven om de mens van zichzelf te vervreemden wanneer jij, de persoon die dit leest, het ook voor zichzelf houdt. Het grootste euvel blijft wanneer je dit weigert te delen, doordat je denkt dat je gek aan het worden bent. Want zou jij werkelijk de persoon zijn die alle kennis in je draagt? Zou jij werkelijk de persoon zijn die zoveel kennis heeft dat in wezen alle encyclopedieën, straks jouw naam dragen? Nee natuurlijk niet, ik wil daar ook op geen enkele wijze aanspraak op maken. Ik wil graag de zogeheten “Unknown status” houden. Ik hoef op geen enkele wijze in de spotlights te staan, daar is het mij op geen enkele wijze om te doen. Ik wil wel heel graag mijn verhaal, het verhaal wat ik van God gekregen heb, door het leven wat ik van God gekregen heb, met iedereen die en alles wat leeft delen. Mijn leven delen met iedereen die en alles wat leeft, doordat de wereld, de hele wereld mij letterlijk lief is. Ik ook op geen enkele wijze een mens wil of zal buitensluiten, tenzij ik weet dat het de ander, een ander of alles wat anders is schaadt.

Wanneer ik weet dat de ander een schadelijke invloed kan hebben op, de persoon die twijfelt, die zo zijn of haar twijfels heeft en daardoor zichzelf tekort doet. Ik ben overtuigd van mijn kracht en kunnen, ik ben overtuigd van alles wat nodig is, ik ben er zeker van dat ieder mens deze kans verdient, ieder mens deze kans, deze mogelijkheid aan mag nemen als de zijne of hare, mits ze daar op eenzelfde, zij het geheel eigen wijze de tijd voor nemen. Mits de mens die ook werkelijk zichzelf weer wil zijn, ervoor kiest om alles wat naast hem of haar is als zodanig te ervaren, zonder daar deel van te zijn. Natuurlijk mag je deelnemen aan dat wat goed is, dat wat verantwoord is.

Dat de verantwoordelijkheid daarvoor nog steeds bij ieder mens zelf ligt en is, dat de verantwoordelijkheid in ieders eigen belang en daarmee in het Algemeen Belang is, mag duidelijk zijn. Mag weer duidelijk zijn en helder worden omdat dit noodzaak is. De enige noodzaak die de behoefte dient en zal zijn. de enige noodzaak die de behoefte mag bevredigen en bevredigd zal worden, voor iedereen die en alles wat leeft.

Iedereen die van de mogelijkheid gebruik maakt om zijn of haar leven weer eigen te maken. Weer eigen te maken door dit de vorm te geven die gepast en of passend is. Die op een dusdanige wijze passend is dat alle wat ervoor nodig is weer aangereikt zal worden, weer aangereikt wordt en aangereikt zal blijven, zolang het leven ten volste wordt geleefd. Zolang jij als mens, de mens die dit leven leeft, in het hier en nu de regie deels weer in handen neemt. Deels weer in handen neemt doordat je God toestaat en toelaat dit leven met jou samen vorm te geven. De vorm te geven die evenals alles wat jij bent op de meest mooie wijze tot stand mag komen. De vorm te geven die evenals wat jij kunt en mag zijn, ook werkelijk de waarde krijgt die deze behoort te hebben. Die deze behoort te krijgen, doordat je dan ook werkelijk de waarde vertegenwoordigt, in het hier en nu present maakt. Jij jouw waarde in het hier en nu present kunt maken, doordat jij deze deelt. De waarde deelt die voor elk mens, iedereen die en alles wat leeft van waarde is en zal kunnen zijn, zal kunnen zijn en mogen wezen. Omdat het leven leven het enige is wat jou van waarde maakt, wat jou van waarde laat zijn en wat jou ook de bron zal kunnen maken van dat waar werkelijk iedereen uit zal kunnen en mogen putten, doordat jij het beste met een ieder en alles wat leeft voor hebt. Doordat je weet en beseft dat ieder(s) eigen waarde de Algemene Waarde zal vertegenwoordigen.

Doordat ik inmiddels weet dat iedereen zijn of haar eigen zal kunnen en mogen vertegenwoordigen, wanneer hij of zij daar ook werkelijk en wezenlijk onvoorwaardelijk voor kiest. Het in wezen niets meer of minder is dan het wezenlijk en onvoorwaardelijk kiezen voor je leven. Het leven wat jij, net als ik bent aangegaan toen God ONS de keuze liet. Toen God ons als mens een waarde gaf, een waarde die we zouden kunnen vertegenwoordigen. De waarde die we onszelf eigen zouden kunnen maken, wanneer we de waarde ook werkelijk waar zouden maken. De waarde werkelijk de ONS waarde mee zouden geven. ONS, Onvoorwaardelijk Natuurlijk Samen zijn maar ook Onvoorwaardelijk Natuurlijk Samenleven. Dat wat vanzelf gaat, wanneer we allebei de Algemeen Belang waarde vooropstellen en ons eigen “genot”, onze persoonlijke voorkeur, dat wat in wezen een werkelijke “ego kwestie” is, terzijde leggen. Terzijde, naast ons neer leggen, omdat het werkelijk belang dat is wat de wereld dient. Het Algemeen Belang het enige is wat de wereld zal kunnen dienen en degene die daar belang van heeft, die daar belang bij heeft is in wezen op geen enkele wijze aan te duiden. Is alleen voelbaar en merkbaar voor hen die dit zullen ervaren, is alleen voelbaar en merkbaar voor hen die bewust willen wezen en willen zijn.

Bewust zijn van dat wat het als resultaat heeft. Welk resultaat dit heeft en dus ook werkelijk oplevert. Dat wat werkelijk en wezenlijk van belang is, in het belang is van iedereen die en alles wat leeft. Het Hogere Algemeen Belang dienende, doordat dit een langere doorwerking en uitwerking heeft dan enig ander aantoonbaar en aanwijsbaar iets, eerder ingestudeerd of uitgeprobeerd iets, ooit heeft mogen bewerkstelligen, bewerkstelligd heeft. Doordat je met dat wat je doet, de toon in je hart en ziel letterlijk weer laat spreken.

De toon die ieder mens in zijn hart heeft, die elk mens zou kunnen vinden, wanneer hij of zij de waarheid onder ogen wil zien. De waarheid onder ogen krijgt, dat krijgt wat hem of haar werkelijk wijst op, het bewijs geeft. Het bewijs dat je als mens, als mens die in het Algemeen Belang handelt en dient, ook werkelijk dat voor elkaar krijgt wat je beoogde toen je ermee gestart bent. Toen je ermee gestart bent en toen je er met heel je hart en ziel voor en naar bent gaan leven. Omdat je het leven, iedereen die en alles wat leeft in wezen belangrijker vindt dan jij ooit maar zal zijn, belangrijker doordat je de waarde van iedereen die en alles wat leeft ziet. En wat daarbij wellicht nog vele malen belangrijker is, dit ook op die wijze weet te waarderen. Waardoor jij in wezen de kracht en alles wat in iedereen die en alles wat leeft is, naar boven kunt halen.

De kracht en alles wat in iedereen die en alles wat leeft is, op een dusdanige wijze weet te triggeren, dat voor het leven kiezen, voor het leven kiezen en gaan weer vanzelfsprekend wordt. Waardoor ieder mens weer vanuit dat wat er in zijn hart en ziel leeft gaat leven. Waardoor ieder mens weer vanuit dat wat er in zijn of haar hart leeft, zal kunnen en mogen leven. Ieder mens daar weer voor de volle 100% voor kiest en gaat, door te doen waar hij of zij werkelijk gelukkig van wordt. Door te doen waar hij of zij werkelijk bij gebaat is, doordat hij of zij daar baat bij heeft en daardoor zelf(s) in staat is om iedereen daar op gepaste wijze van mee te laten profiteren. Mee te laten profiteren doordat dit een voordeel is waar iedereen die en alles wat leeft in meedeelt. Iedereen die en alles wat leeft werkelijk voordeel mee en bij behaalt, doordat dat wat het hart en de ziel deelt, Algemeen Begrip is. Algemeen en daardoor ook ieder(s) begrip kent, iedereen die en alles wat leeft begrijpt, waardoor alle misverstanden, letterlijk oplossen.

Letterlijk oplossen en daardoor ook op geen enkele wijze meer bestaan. Het bestaan van alles wat ooit tot misverstanden en pijnlijke situatie, omstandigheden en alles wat leed veroorzaakt heeft voorgoed ten einde komt. Voorgoed, voor het goede van iedereen die en alles wat leeft. Voor het goede van iedereen die en alles wat nu leeft en in leven is. In het leven is van de mens die zijn of haar hart laat spreken. Omdat een sprekend hart, een hart van een mens die zielswaardig is, die werkelijk en wezenlijk vanuit zijn of haar ziel leeft en er dagelijks naar handelt, de enige waarde is die zal overleven. De enige waarde is die werkelijk van waarde zal kunnen en mogen zijn, doordat God ieder mens de kans gegeven heeft. God zelf(s) Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft. Opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar het eeuwig leven heeft. God is de Almachtige, God is de Almachtige, God is de Almachtige!

We mogen weer leven zoals dit ooit voorbestemd is geweest, zoals dit ooit voorbestemd was, zoals dit voorbestemd is en tot in lengte van dagen zal zijn en voortduren. Het enige wat wij als mens hoeven doen, is Ons Leven Leven. Ons Onvoorwaardelijk Samenzijn Leven, door Ons Onvoorwaardelijk Samenzijn te zijn, iedere dag dat we de kans krijgen ons leven te leven. Iedere dag waarop we de kans krijgen om te doen, wat werkelijk en wezenlijk in ieders belang is. In het belang is van de mens, ieder mens en alles wat leeft, waardoor buitensluiten of het uitsluiten van, iets, iemand of wat maar ook op geen enkele wijze meer zal plaatsvinden. Waardoor het buitensluiten of het uitsluiten van dat wat levenswaardig is, wat het leven leven waard is voorgoed tot het verleden behoort. Voor het goede van iedereen die en alles wat leeft, nu tot het verleden behoort, doordat dit werkelijk en wezenlijk het verleden heeft getekend, het geschieden is, stopt!

Ik draag mijn verantwoordelijkheid!

Wanneer je als mens je verantwoordelijkheid neemt en je verantwoordelijkheid draagt, zullen velen dat vreemd vinden. Het lijkt er soms op dat je je met alles en iedereen bemoeit, de dingen regelt, willens en wetens meewaait, met alle winden.

Alle winden of alleen sommige, de juiste voor hen die het begrijpen, ook werkelijk zo zien en daardoor mogen weten. Degene die in een zekere ontkenningfase zitten, die door het ontbreken van, onvolledig in zichzelf zijn gekeerd, vergeten.

Vergeten waardoor het hoe, wat, waarom, wie, wat en waar betrekking heeft of had, van invloed zal kunnen zijn, wezen. De werkelijke reden dat er soms angst ontstaat, een oorsprong is, voor alles wat er plaatsvindt, inclusief 't vrezen.

't Vrezen of het vrezen dat er ooit eens iets ergs zal kunnen gebeuren, iets op je pad zal komen, groot of zelf(s) klein. Doordat je echter de tijd neemt om het je te herinneren, door het je opnieuw eigen te maken, zie je de reden van jouw pijn.

De reden of de oorzaak, vaak verbonden en voor wie het weten wil iets wat ook te begrijpen of bevatten mag zijn, is. Geen jarenlange zoektocht naar, geen diagnoses of oordeel van de mens die zich daarmee bezighoudt, jouw geschiedenis.

Ik heb het ervaren, ik heb het doorleefd, weet als geen ander hoe het voelt en kan er nu ook werkelijk mee omgaan, leven. Het gaat om het totaalplaatje, het hele verwerkingsproces, dat wat je begrijpt op het moment waarop je loslaat, gaat geven.

Gaat geven om een ieder die je kent, ontmoet hebt, zal zien waar ter wereld ook, zonder uitzondering of specifieke reden. Geven om, houden van, is oordeelsvrij zijn, de ware persoon herkennen, erkennen, accepteren, hier en nu, in het heden

In het heden starten met jezelf, de persoon die jij bent en ook gedurende jouw leven zal kunnen, mogen zijn, dag in dag uit. Jij hebt de keuze daarin, jij beslist, jij mag jouw weg bewandelen, de dingen doen die goed voelen, jij zelf besluit.

Besluit, door wie je bent, wat jij verwacht van het leven, door de wijze waarop jij hier zelf dagelijks de invulling aan geeft. De wezenlijke invulling, maar ook opnieuw de verwerking van alles wat je meemaakt, ervaart, met eigen ogen beleeft.

Met eigen ogen, door te zien waar het je brengt, wat het met je doet en wellicht nog vele malen belangrijker, hoe het voelt. Iedereen kan jou een omschrijving, een uitleg of dat wat zij denken te ervaren meegeven, allemaal aardig, goed bedoeld.

Goed bedoelde adviezen, tips of soms zelf(s) een stukje begeleiding, die jou doet denken dat het wel juist is, zal zijn. Maar weten zij werkelijk wat je doormaakt, wat je voelt en ervaart, beleeft, door dit zelf ook zo te voelen, wezenlijke pijn?

De wezenlijke pijn, die ieder mens geheel aan zichzelf, deel(s) soms door de ander toestaat, toelaat, door deze te aanvaarden. Aanvaarden, aan te nemen, dat wat in veel gevallen zelf(s) een vergelijkbaar resultaat heeft, verloren te zijn, ontaarden.

Dat wat zelfs ontaard in een vlaag van verstandsverbijstering. Geen houden meer aan, voortdurende ellende, herinnering.

De herinnering aan de lijdensweg, die Jezus ooit voor ons allen, in ons aller belang, duizenden jaren geleden maakte. Wij, de personen die nu deze weg zelf ondergaan, zijn volledig vergeten, dat hij de plicht vervuld heeft, die wij ooit verzaakte.

Verzaakte door willen(s) en weten(s), te doen wat de grote massa doet, voor waar is aangenomen, volledig geaccepteerd. Waarom toch lieve mensen, waarom zouden we opnieuw alles willen voelen, willen weten, willen ervaren, toch niet geleerd?

Geleerd van de geschiedenis, die overal ter wereld wordt gedeeld met iedereen die dit wil weten, zien of zelf(s) horen. Gedwongen of vrijwillig, dat is per persoon, per gezin, per gemeenschap, land of werelddeel bepaalt, bijna aangeboren.

Bijna of haast aangeboren, doordat je er vanaf dag één of vaak al eerder mee zult worden geconfronteerd, geïnspireerd. De vraag is en blijft natuurlijk, is het inspiratie of toch een vorm van indoctrinatie, zeker weten, dus geloven, verkeerd?

Zeker weten en geloven in plaats van zeker zijn en beloven, dat je leeft volgens de norm, de bepaalde standaard, opgelegd. Want wanneer je leeft volgend de norm, de door de ander bepaalde standaard, zul je daaraan willen voldoen, wordt je erin meegesleurd, waardoor je jezelf je ware leven ontzegd.

Je of jouw ware leven, dat waar jij het mee zal kunnen en mogen doen in het hier en nu, op deze aarde, jouw thuisland. Door dit te ontvluchten, je te laten verleiden, misleiden of som(s) zelf(s) begeleiden, weet je niet meer hoe, overmand.

Overmand door verdriet, emoties of alles wat op enige tijd en wijze, gestimuleerd wordt, mogelijk zelf(s) gemanipuleerd. Gemanipuleerd door stimulatie, in het hier en nu eerder omschreven als motivatie, al dan niet voorzien van simulatie.

Simulatie, vaak omschreven als het simuleren van een ziekte, medische term en of het verrichten van schijnhandelingen. Wanneer je echter verder kijkt, zie je ook spel staan, een voorgeving, ziektebedrog of zelf(s) nog sterker, voorwending.

Bewust doen voorkomen aan een ziekte of een gebrek te lijden, om direct winst te behalen, in wezen ontsnappen aan. Dat waar je je op geen enkele wijze meer mee verenigen, laat staan leven, het is nu tijd om weer op eigen benen te staan.

Hoeveel mensen zijn er nog die dit begrijpen die dit willen zien, horen, het zo voelen, als het ware wezenlijk accepteren. Natuurlijk zal niet iedereen dit zo willen zien, natuurlijk zijn er altijd ook nog de uitzonderingen op de regel, zelf(s) leren.

Ja zelf of zelfs, wanneer je tijdens het hele proces wat je samen met de ander, ieder ander, vele anderen voert, beseft. Dat er geen mens bestaat die jouw beslissing en de weg die je bewandelt overneemt, de eigen hand, het welbekende heft.

Het heft in eigen handen nemen, dat wat iedereen weer zal kunnen en mogen doen, zonder de ander hiermee te schaden. Daar ga ik voor, daar leef ik voor, dat is wat ik iedereen gun, ook een ieder de kans voor wil bieden, los van al het moeten en de “aardse (ver)plicht(ing)en”, de ware belasting, leren omgaan met, de gevolgen en het vervolg van onze, ja, jouw, mijn, maar daarbij ieder voor zich, de echte eigen daden.

Waarom zou je je verantwoordelijk voelen voor de daden van de ander? Tenzij je verantwoordelijk bent en je daardoor de vrijheid krijgt, die ieder mens verdient en daardoor ook werkelijk heeft. Dat je dan bereid moet zijn, je bereid toont om je eigen verantwoordelijkheid te tonen, is natuurlijk iets wat bij velen wel vanzelf spreekt. Ja, bij velen, maar daardoor juist ook door allerlei “randvoorwaarden”, grenzen die niet mogen worden overschreden, toch zullen worden bereikt. Bereikt en alsnog worden overschreden, daardoor ook worden overschreven. Je gaat dan als mens letterlijk maar ook figuurlijk over de schreef. Want een randvoorwaarde is een voorwaarde waaraan een oplossing van de bewegingsvergelijking moet voldoen. Randvoorwaarden zijn de eisen waaraan moet worden voldaan, om een specifiek proces plaats te kunnen laten vinden. Ze geven de grenzen aan die men tijdens het uitvoeren van het proces niet mag overschrijden en vormen zo een kader waarbinnen het proces plaats kan vinden. Over het algemeen heeft elk uit te voeren proces uitgesproken of minder uitgesproken randvoorwaarden.

Tot zover zou het nog over de mens kunnen gaan, een levend iets en een levend wezen. En nu komt het: “Wanneer men bijvoorbeeld van plan is een discotheek te bouwen, dan zal de gemeente ter plaatse randvoorwaarden stellen aan de bouw ervan.” Ja, de gemeente, de regering, de verantwoordelijke personen en samenvoegingen van personen die de belangen van een land en zijn of haar inwoners vertegenwoordigen. Ja, zo zou het mogen zijn, zo zou het moeten zijn. Zo zou het mogen zijn en kunnen wezen, wanneer we letterlijk iedereen die en alles wat leeft weer mee zouden nemen in dit betreffende proces, een proces waarbij geld op geen enkele wijze een rol zou mogen spelen, geld geen zeggenschap heeft.

Geld het middel is wat de oplossing van de bewegingsvergelijking, teniet heeft gedaan. Dat wat de werkelijke en wezenlijke reden is waardoor de mens ten onder gaat aan alle randvoorwaarden die zijn opgesteld, ten einde er geld mee te genereren. Geld en geen leven, geld en allesbehalve dat waar het Algemeen Belang, de mens, dieren, en alles wat moeder aarde heeft voortgebracht bij gebaat is. De condities die allesbehalve meegenomen zijn, de conditie(s) van de mens als deel van het geheel, die doordat geld als doel werd gesteld totaal teniet zijn gedaan. Dat waardoor de mens in tegenstelling tot wat men nu denkt, met veel meer klachten en problemen leeft dan men ooit voor mogelijk had gehouden. Het spel wat gespeeld wordt, het levensspel nu een einde kent, in plaats van de oneindigheid die God ons via Jezus had willen geven. Ja ons, Ons Natuurlijk Samenleven, Ons Natuurlijk Samenzijn, Onvoorwaardelijke Natuurlijk Samenleven, Onvoorwaardelijk Natuurlijk Samenzijn. Ik ben op tijd wakker geworden. Ik heb op tijd mijn verantwoordelijkheid genomen.

God Dank, neem ik nog iedere dag mijn verantwoordelijkheid waardoor ik kan en mag schrijven. Kan en mag schrijven waardoor ik letterlijk maar ook figuurlijk weer weet wat er gaande is. Dat mijn ogen al vaker geopend zijn dan menig ander mens ooit zal kunnen vermoeden, is wat ik graag deel. Want lieve mensen, weet je dat jij ook net als ik het recht hebt om jouw leven te leven. Het leven te leven wat jij voorafgaand aan het werkelijk leven van hebt mogen zien. Het leven in de Hemel op Aarde. De Aarde waarop we nu leven, de Aarde die ons allen gegeven is, waar iedereen gelijk is, iedereen gelijkwaardig is, waardoor de bewegingsvergelijking, een standaard is, een norm is die God letterlijk voor ieder van ons heeft ingesteld, heeft ingevoerd, dat wat de enig voorwaarde is.

De voorwaarde waaraan we zullen mogen voldoen, ook kunnen voldoen wanneer wij in beweging blijven. Wanneer we in plaats van voorwaarden condities accepteren. We niets meer of minder accepteren dan het in een goede conditie verkeren van onszelf. Wij mogen weer letterlijk en figuurlijk de persoon worden die wij behoren te zijn. De persoon die in natuurlijke schoonheid de kracht heeft om het onmogelijke, wat onmogelijk gemaakt is en wordt, mogelijk te maken. Wij, jij, ik maar daarbij ook ieder ander die het Algemeen Belang vooropstelt en zijn of haar Eigen Belang laat voor wat het is. “Het eigenbelang” dat is wat deze hele situatie, deze hele toestand en alles waar we nu in verkeren teweeg heeft gebracht. Dit eigenbelang dat is wat ons confronteert met zoveel leed, pijn en verdriet of zelf(s) alle leed, pijn en verdriet.

Doordat de mens in wezen zelf op geen enkele wijze zal kunnen leven met het eigenbelang, de mens wel kan leven met alles wat hij of zij deelt met iedereen die en alles wat leeft. Omdat het leven geven en nemen is, het leven letterlijk dat is wat je naar buiten brengt, dat is wat je aan iedereen die en alles wat leeft geeft, zonder er iets voor terug te verwachten, maar en of het er juist door krijgt. Het juist daardoor krijgt waardoor jouw leven, het leven is wat jij met geen enkel mens wilt ruilen, doordat je tevreden bent. Je in vrede bent met wie je bent, met wie je wil zijn en met alles wat tot jouw mogelijkheden behoort. Dat wat mogelijk is voor jou in deze situatie, in deze omstandigheid in alles wat jij doet, kan en daardoor voor jou mogelijk gemaakt wordt. Dat is wat het geven en nemen inhoudt, dat is wat het werkelijk geven en nemen betekenis geeft. Doordat jij het bent, Be- teken- is. Jij als mens de enige bent die weet hoe het voelt om jezelf te zijn, waardoor je dit ook toestaat van ieder ander, onvoorwaardelijk.

God heeft de mens naar zijn evenbeeld geschapen, God die Onvoorwaardelijke Liefde is. God die zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, maar daarbij met het verdriet van ieder ander kind wat het helaas niet vol zal kunnen houden in deze wereld van “list en bedrog” zal mogen verder leven. Ja, God leeft dagelijks met de pijn om het verlies van al zijn kinderen. God leeft iedere dag met de pijn die alle mensen in de wereld in het klein voelen wanneer hen iets wordt aangedaan, wanneer hen iets overkomt en wanneer zij op watvoor wijze dan ook het gevoel hebben tekort gedaan te zijn. De vraag is, zijn zij tekort gedaan of zijn zij tekort geschoten? Ik kan het alleen voor mezelf zeggen, ik was bijna tekort geschoten. Ik had me bijna laten verleiden om toch weer het leven te gaan leiden, wat “elk mens” op deze aardbol doet. Waardoor ik mezelf bijna verloor.

Waardoor ik God weer een beetje extra pijn zou geven. De pijn die voor een ouder, voor een vader maar ook zeker voor een moeder ondraaglijk is. De pijn die alle vaders en moeders in de wereld voelen wanneer hun kind, hun dierbare of iedereen die en of alles waarmee zij zich verbonden voelen wordt geconfronteerd met leed, pijn en verdriet. En dat ik dit wel wist door verbonden met mijn moeder te zijn, is iets wat ik met heel veel mensen heb gedeeld. Dat ik dit nu ook weet door het contact met mijn Biologische Vader te herstellen, is dat wat ik mocht en kon doen. Omdat het contact met hem zowel als met mijn moeder en mijn “natuurlijke vader” goed is, evenals het contact met mijn Hemelse Vader. De vader die wij allemaal hebben, de vader die onze vader is.. De vader die zonder oordeel is maar ons daarbij of in wezen daarnaast, wel met raad en daad bijstaat. Met raad en daad bijstaat, wanneer we dit weer willen zien, willen horen, willen weten, door te luisteren naar de stem van ons hart, met dat wat Jezus ons gegeven heeft.

Macht bestaat niet onvrede wel!

Een mooie uitspraak en bijzonder of vanzelfsprekend en voor iedereen een begrip, dat waar echt geen bewijs voor nodig is. Evenals het hebben van een biologische, een natuurlijke en de Hemelse Vader, dat wat zich steeds herhaalt, geschiedenis.

Zou het geschiedenis zijn of juist een logisch gevolg van alles wat in stand gehouden wordt, waardoor dit vanzelf ontstaat. Alleen de persoon die het een heel leven lang met de ander volhoudt, samen kan leven, weet beter, is er ook bij, gebaat.

Is erbij en ook gebaat, dat wat velen pas zullen weten en herkennen, wanneer zij hun eigen rol in het geheel weer zien. Dat wat wezenlijk tot de verlossing en de bevrediging leidt, de reden van het gelukkig in leven zijn en wezen, nu bovendien.

Ja nu bovendien maar ook bovenal, omdat er geen enkel iets is wat de mens meer het gevoel en de garantie zal gaan geven. Dat het goed is, dat het goed zal zijn, dat dit werkelijk het gekozen leven is, dat wat de vrijheid geeft, jezelf te zijn, leven.

Leven door jezelf te zijn, de dingen te doen en te laten waar jij de behoefte toe voelt, de zekerheid van hebt, gebaat bent bij. Jij ja, omdat er geen enkel mens is, geen ander is, die op eenzelfde of exact dezelfde wijze hoeft te leven, samen en vrij.

Samen en in vrijheid, al zullen er nu ik dit schrijf nog wat hindernissen moeten worden genomen of zelf(s) overbrugd. Dat het daarbij gaat om vreedzame acties, met als gevolg liefdevolle reacties, is wat ik zeker weet en geen gerucht.

Geruchten zijn van horen zeggen, omdat je niet zeker weet of ze waar zijn, befaamd, geluid, hoorbare praatjes, onbevestigd. Befaald, afkomstig van een mens of familie met een goede reputatie, geluid, verspreid door, de stille hoop op gevestigd.

Ja stille hoop of toch stil verlangen, naar dat wat in wezen de reden is, waardoor mensen lijdzaam toezien of zelf(s) volgen. Met het idee, de gedachte achter, dat wat men zal kunnen bereiken, je op dezelfde wijze te gedragen, daarbij verbolgen.

Verbolgen, over het feit dat de ander, degene die jij kopieert in wezen alles heeft en krijgt waar jij je hele leven voor werkt. Een stukje onvrede, wat dagelijks gevoed wordt, door alles waar het jou aan ontbreekt, een gevoel, te missen, ongemerkt.

Elk mens wat in wezen gelijk is, zal op een gegeven moment het verschil wat bij henzelf ontstaat, met eigen ogen weerzien. Daarbij het gevoel kopiëren wat een jaloezers mens ooit eens had, de basis voor hebzucht, meer willen zijn dan misschien?

Misschien wel of toch zeker, het logische gevolg op zeer slinkse wijze gebruikt, in het belang van degene die nu heerst. Die nu heerst of nu beheerst, het behendigheidsspel, wie heeft de kaarten in handen, wie balanceert er op, het randje, eerst.

Degene die over zijn of haar grenzen heen gaat, zijn of haar grenzen opzoekt, deze daardoor ook zeker zal gaan bereiken? Of toch nog de persoon die dit alles in gang heeft gezet, het leed heeft veroorzaakt, de hebzucht gestimuleerd, door zogeheten motivatie, ja ook nu de simulatie, waardoor het lijkt alsof, zonder dat het werkelijk zo is, tenzij je jouw doel werkelijk behaald hebt, alles kunt doen, door je te verrijken.

Verrijken of toch verreiken, dat wat in wezen dezelfde uitspraak heeft, maar van een totaal andere betekenis zal zijn. Doordat het één het ander niet uitsluit, de waarde wel degelijk anders zal wezen, het laatste zonder geld, geen pijn.

Geen pijn of geen centje pijn, doordat je als mens niet belast wordt, je de gevolgen van je goede daden niet hoeft te dragen. Want dat dit dan vanzelf op je pad komt, op je weg neerdaalt, de mensen, dieren en alles wat je nodig hebt voor handen is, dat wat je bereikt door tevreden te zijn, in vrede geen klagen.

Wanneer je in vrede tevreden bent, zullen alle zorgen als sneeuw voor de zon verdwijnen, zonder enige vorm van stress. Daardoor kun en mag jij iedere dag jouw leven leven, de ware opgave vervult, jouw levensles geleerd, gecertificeerd succes.

Gecertificeerd, bekrachtigd, bestempeld, bevestigd, getuige van, door opmerkzaam zijn, waarheidsgetrouw, zwart op wit. En wie dit nog steeds op geen enkele wijze wil zien of wil aanschouwen, voor waar aan wil nemen, die ondergaat zijn of haar lot, loopt iedere dag in de pas of zelf(s) in het gelid.

God dank ben ik er klaar mee, ik heb me losgemaakt van alles wat de gelederen of toch de geleerden hebben beweerd. Omdat ik met alles wat ik ben, elke vezel in mij zegt, dat het onjuist is, iedere dag te volgen wat de ander je opdraagt, leert.

De ander je opdraagt, de ander je leert, omdat je op die wijze jouw eigen lessen, dat wat nodig is, nooit zal gaan bereiken. Tenzij je genoeg neemt met, het geld, de gadgets, zo nu en dan op vakantie gaan, wanneer de middelen er voor toereikend zijn natuurlijk, anders blijft het bij foto's bekijken.

Foto's van de ander bekijken waardoor de mens die nog gevoelig is voor "het aardse plezier", overgehaald wordt om. Om dat te doen wat ieder ander doet, wat ieder ander als gewoon, vanzelfsprekend ziet, Door Ongeloof Minder, dom?

Ik houd het in het midden, weet als geen ander hoe het voelt om ook mee te gaan, zij het niet op te gaan in de grote massa. De gelederen, groeperingen, kring, rijen en alles wat maar enigszins verenigbaar kan zijn, door volgzzaam gedragen te promoten, aanleren, liefst zo jong mogelijk, waarom ik besta?

Ik, de eigenwijze, de persoon die eigen wijsheid als een groot goed ziet, meestal in tegenspraak met de gevestigde orde. Gevestigde of bevestigde, dat is voor mij van belang, doordat ik zeker wil zijn van, dat wat juist is en niet zomaar aanneem wat ieder ander zegt, doet en daardoor waarmaakt, wanorde.

Wanorde ja, ook wel Anarchie, Beestenboel, Bende, Disorde, Heksenketel, Disorder, Ongeregelde toestand of Puinhoop. Dat waar ik me van afzijdig houdt, door er naast te staan, geen deel zijn van, mijn eigen weg kiezen, die ik zelf(s) loop.

Ja, zelf en zelf samen met, alle mensen die ik in de loop der tijd heb mogen helpen, heb mogen meegeven of inspireren. Omdat ik het zie als mijn roeping, als mijn doel om de wereld werkelijk weer in balans te brengen, Chaos daarbij werkelijk Christus Hulp Aan Onze Samenleving is, het zelf, door leren.

Leren dat er geen machtsmiddel is, geen enkel iets is wat jij als mens je aan hoeft te laten praten of voor waar aanneemt. Tenzij je mijlenver van jezelf verwijderd bent, door wat de wereld van je vraagt, reden waardoor je van jezelf vervreemd.

Vervreemd doordat je vervreemd raakt, wat meteen de aanleiding, de oorzaak vormt van het in onbalans verkeren. Ook nu weer aangemoedigd door geld, gadgets en alles wat het economisch belang in gang zet, alles boven jezelf vereren.

Jij, de persoon die het recht heeft om jouw eigen leven de richting daarbij zeker de invulling te kunnen, mogen geven. Tenzij je ervoor kiest om volledig mee te gaan in alles wat men van je vraagt, zolang je volhoudt, zonder angst en beven.

Want angst en beven, vormt de start van dat wat jou verre van jezelf laat zijn, verwijderen zal, doordat je weigert te luisteren. Dat wat je lichaam iedere dag aan je vertelt, je zegt, je laat weten door jouw gezond en wel in leven zijn en blijven, de goede gevoelens, je hart en de gevoelige snaar, het fluisteren.

Wanneer we allemaal weer gaan luisteren naar het fluisteren van ons lichaam, zullen we allemaal weer echt mogen weten. Dan kunnen we alles aan, zijn we in staat om ons leven te leven, zonder daarbij de ander te raadplegen, je kan vergeten.

Je kan en mag de ander vergeten die in het leven geroepen is om jou te helpen, wanneer je voor jezelf geen moeite doet. Want dat is de reden waardoor de ander nodig is gemaakt, doordat jij je plicht hebt verzaakt, je jezelf en je tijd verdoet.

Je jezelf en je tijd verdoet, met de dingen waar je niet blij maar wel de nodige centjes mee binnenbrengt, binnenhaalt. Centjes die als machtsmiddel worden ingezet, ooit eens gestart over de rug van de ander, Jezus, destijds verkocht voor 30 zilverlingen, hoe lang ga je nog door, wil jij wel verder met je leven, wat deel(s) door de ander is bepaald, tot jij betaalt?

Want betalen zullen we allemaal, ieder op geheel eigen wijze, want ons geweten bepaalt in dit geval het vervolg en het gevolg. Het vervolg en het gevolg van, dat wat ons hart ons toestaat te doen, wanneer we eerzaam en daarbij ook deugdzaam zijn, dit geeft zelfs de zekerheid om te kunnen blijven functioneren. Wanneer we echter in tweestrijd raken, dat doen wat op geen enkele wijze verenigbaar is met dat wat in ons hart geschreven staat, zullen we geconfronteerd worden met een beperking, het beperkt kunnen functioneren. Dat dit voor elk mens verschillend is, verschillend kan zijn en verschillend mag wezen, zul je begrijpen. En wanneer dit in jouw geval nog niet zo is, dan zul je dit zelf ervaren wanneer jij over jouw toelaatbare grenzen heen gaat. Wanneer jij over dat wat voor jou toegestaan en door jou toegestaan is heen gaat. Want ieder mens heeft een toelaatbaargrens en een grens waarin hij of zij iets toestaat. Toelaten en toestaan, het ene meer passief en het ander actief, door er deel aan te nemen, jouw goedkeuring aan te geven. Dat dit per persoon verschilt, dat dit per persoon en per situatie anders kan en zal zijn is iets wat ieder mens wel eens ervaren heeft, nog dagelijks ervaart.

Omdat er “altijd” verzwarende en of verzachtende omstandigheden meespelen. Er in veel gevallen verzwarende en of verzachtende omstandigheden zijn. De hoofdmoot gelijk is, maar er ondanks dat ook altijd mensen zullen zijn waarvoor de ene of de ander omstandigheid geldt. Dat deze omstandigheden corresponderen met alles wat de mens is, alles wat de mens laat zien en alles wat de mens vanaf zijn of haar vroege jeugd met zich meedraagt, is zeker iets wat meetelt. Meetelt, doordat het meespeelt, waar op de één of andere wijze rekening mee gehouden wordt. Dat dit in geen geval eindeloos door zal gaan, een halt toegeroepen wordt, is vanzelfsprekend.

Vanzelfsprekend voor hen die dit al ervaren hebben, dit dagelijks ervaren door beperkt te zijn. Allesbehalve vanzelfsprekend, voor hen die zijn blijven hangen in de ontkenningfase, de fase waarin de ander, iets anders of alles wat volledig anders is dan, (jij/ik/zij/wij) het leven bepaalt. In jouw geval, jouw leven bepaalt, doordat jij in wezen de enige bent die de “beslissingsbevoegdheid hebt”, terwijl de ander, alles wat anders is dan jij, de “beslissingsbevoegdheid krijgt”, doordat jij deze volledig uit handen geeft, jij jouw geboorterecht en alles wat jij bent eigenhandig teniet doet. Want er is geen mens die buiten jou om over jouw leven mag en kan beslissen of oordelen, omdat dan het oordeel en alles wat daarmee gepaard gaat, aan hem of haar is. Het oordeel wat allesbehalve gerechtelijk is vastgelegd, maar wel in de blauwdruk van iedere persoon zelf staat, dan zal gaan spelen, letterlijk het leven over zal nemen en de wending zal laten krijgen die in wezen als vervolg of gevolg van de eerdere actie of reactie plaatsvindt. Want ook nu geldt weer, dat jij door jouw actie of jouw reactie dit toegestaan of toegelaten hebt. De wezenlijke toestand of toelaatbaarheid van alles wat er volgt en of komt, het gevolg of het vervolg waar jij gehoor aan geeft.

Wie betaalt bepaalt is de regel die geldt in de wereld waarin we nu leven, maar in wezen is wie bepaalt betaalt de volgorde die dankzij God en Jezus is ingevoerd en allesoverstijgend is, zelfs wanneer de mens hier zich nog onvoldoende bewust van is. De mens zich hier nog onvolledig bewust van is, doordat het onvolledig bewust zijn, het onvolledig bewust kunnen zijn, dat is wat er in de wereld van vandaag speelt. Wat er speelt, doordat het in stand gehouden wordt, de mens onvoldoende tijd en gelegenheid krijgt om te ontdekken, dat wat hem of haar de gevolgen laat dragen van het al actief of zelfs passief handelen.

Van het gebrek aan, het ontbreken van zijn of haar handelen. Doordat dit op geen enkele wijze in hem of haar opkomt of zelfs onderdrukt wordt, door alle middelen en mogelijkheden die de ontwikkeling van de mens als geheel in de weg staan. Doordat men belet wordt in alles wat hem of haar mogelijk zou kunnen helpen. Men zich laat beletten in alles wat hem of haar in de gelegenheid brengt, in de gelegenheid laat, de gelegenheid geeft, om te doen wat werkelijk van belang is, het eigen leven leven. Het leven leven zoals ieder mens dit mag leven, ongeacht zijn of haar financiële en of sociale status. Dat wat een mens in de gelegenheid stelt om vrij te zijn? Vrij om te kunnen doen en te laten wat hij of zij wil? Dat dit in wezen ten dele waar is, dit deels alleen een toevoeging kan en mag zijn zul je begrijpen. Omdat God ieder mens gelijk heeft gemaakt, ieder mens op de plaats geboren heeft laten worden waar hij of zij zelf voor gekozen heeft, hij of zij zelf de voorkeur aan gegeven heeft. De voorkeurskeuze die allesbehalve of juist “financieel of sociaal georiënteerd is. Omdat georiënteerd gericht naar betekent en elk mens gericht is naar, de betekenis van het georiënteerd zijn, gericht is naar de toekomst. Naar dat wat morgen toekomst is, toekomst heeft en toekomst mag zijn.

Wat morgen toekomst mag zijn, zonder dat het de toekomst nadelig zal beïnvloeden. Want de mens is geboren om te leven, in plaats van te overleven, dat wat nu geldt en veelal het geval is voor de mens die werkelijk moeite heeft om alle ballen hoog te houden. Overal in mee te gaan met wat....., de ander, de grote massa doet? Ja, de ander, nagenoeg ieder ander en ook de grote massa dus. De mensen die zich laten leiden door alles wat de Economisch zeer goed gesitueerde mens, geregeld en daardoor ook verkregen heeft. God heeft dit nooit zo beoogd. God heeft dit op geen enkele wijze zo voor ogen gehad, want...

Ja, want wanneer hij dit zo voor ogen had, zou hij onderscheid maken, dan zou hij zelf eigenhandig een oordeel vellen en het oordeel is niet aan God, niet aan één mens, laat staan aan de mens met geld voorbehouden. Het oordeel is in ieder mens, het oordeel is dat wat de mens de kans geeft om te blijven leven, te genieten van het leven en dat te doen wat hem of haar werkelijk de gelukkigste mens op aarde maakt. Wat hem of haar de gelukkigste mens op aarde laat zijn, mits hij of zij bereid is om het juiste met iedereen die en alles wat leeft te delen. Het op de juiste wijze delen van dat wat je weet, dat wat je zeker weet en dat wat een bijdrage kan leveren aan het leven.

Want alles wat een bijdrage levert aan het gelukkig, gezond en wel in leven kunnen zijn is van toegevoegde waarde. Alles wat een bijdrage levert aan het ongeluk, ziek en of gebrekkig in leven zijn is werkelijk waardeloos en daardoor ook absoluut het laten en het afkeuren waard. Maar wie kan dit nog? Wie kan er nog met beperkte middelen, dat doen wat van waarde is en dat doen wat werkelijk van waarde kan en mag zijn voor iedereen die en alles wat leeft. Ik doe er dagelijks mijn uiterste best voor. Ik doe dat wat binnen mijn mogelijkheden en binnen mijn bereik ligt. Omdat ik op die wijze kan en mag weten wat er allemaal mogelijk is, mogelijk zal zijn, wanneer je tevreden bent met wat je hebt en daarbij het vertrouwen kunt delen met iedereen die en alles wat evenals jij, maar op geheel eigen en daardoor ook juiste wijze tevreden kan en mag zijn met dat wat voor hem of haar mogelijk is. Wat voor hem of haar mogelijk is en wat hem of haar in de gelegenheid stelt om optimaal te kunnen genieten, binnen de grenzen van het toelaatbare omdat het leven genieten is en mag zijn, zal zijn wanneer je....? Ja, wat denk je? Wat denk je dat je daarvoor moet doen? Weet jij het en kun jij op jouw geheel eigen wijze exact vertellen hoe?

Hoe jij dit voor elkaar gekregen hebt? Hoe jij dit iedere dag voor elkaar krijgt en er daarbij voor zorgt dat werkelijk iedereen die en alles wat in jouw leven is daar baat bij kan hebben? Ik deel het dagelijks, ik deel het met iedereen die het weten wil, die ook net als ik, zij het op geheel eigen wijze, eenzelfde soort, maar daarbij of daarnaast ook een heel eigen leven aanneemt. Het leven van de ander aanneemt door dit ook zo te accepteren. Te accepteren en te erkennen, waardoor je jezelf in de ander terug herkent. Je de ander in zijn of haar volledigheid kunt zien. Het goede in de mens, de persoon die door zijn of haar werk in wezen op een automatische piloot stand is gezet, om het geld binnen te kunnen brengen, wat nodig is om het hele vooropgezette circus tot in lengte van dagen te laten draaien. Het hele circus, het blijspel, de komedie of toch de tragedie, waarbij drama, de wijze is waarop dit bereikt wordt. De wijze is waardoor alle mensen zullen vrezen.

Vrezen dat zij in een dergelijke situatie terecht komen die breeduit door de media, door alle mensen die zich ermee bezighouden wordt verkocht als waarheid. De waarheid, die allesbehalve waarheid is, maar door er gehoor aan te geven, door erin mee te gaan wel waarheid zal kunnen worden op het moment waarop jij alles belangrijker vindt, dan de wijze waarop jij je leven in vrijheid met je dierbaren kunt en mag leven. Ja, waarop jij jouw leven en ieder ander zijn of haar leven zal kunnen en mogen leven. Omdat het leven leven, het leven kunnen en mogen leven, iets is wat ieder mens ongeachte zijn of haar achtergrond, ondanks zijn of haar afkomst zal kunnen doen zelfs wanneer de ander, iedere ander of alles wat anders is dit in de weg staat. Er alles aan doet, er alles voor in het leven roept wat jou belet om jouw leven optimaal te kunnen blijven leven, jouw belet jezelf te zijn.

Doordat je op die wijze belet wordt om ook zelfs maar één seconde jezelf te zijn. Omdat het jezelf zijn als gevaar wordt gezien, omdat het jezelf zijn ertoe kan leiden dat ieder mens er weer voor kiest om er ook weer helemaal voor te gaan. Het jezelf zijn. En dat dit nu juist is waar de belanghebbers, de personen die denken het voor het zeggen te hebben voor vrezers, is wat in wezen totaal overbodig is. Want het vrezers voor de vrijheid van de mens, is in wezen dat wat mij en velen met mij ertoe aanzet om ongemerkt en ongestoord vrij te zijn.

Omdat werkelijke en wezenlijke vrijheid ertoe leidt dat de mens op geen enkele wijze meer controleerbaar is, de mens op geen enkele wijze meer statistisch vastgelegd kan worden. De mens geen rolmodel meer zal zijn waar geld aan verdiend kan worden, doordat de mens weer volledig zelfvoorzienend en zelfverantwoord zal zijn. De mens weer zelfvoorzienend en zelfverantwoord zal handelen, waardoor “het optreden”, “het in werking stellen van gezag, politie en justitie” op geen enkele wijze meer noodzakelijk zal zijn. Op geen enkele wijze meer van toepassing is. Omdat de mens die zichzelf is, tevreden is, de mens die zichzelf is, in vrede is, sterker nog, de mens die zichzelf is, op geen enkele wijze meer in de verleiding wordt gebracht om ook maar één enkel strafbaar feit te plegen. Want dit, het plegen van strafbare feiten is namelijk “het grootste gevolg” geworden, bij de mens die van zichzelf verwijderd is.

De mens is strafbare feiten gaan plegen doordat hij of zij op enige tijd en wijze geen voldoening meer in het leven vond, het leven geen uitdaging meer bood, laat staan de bevestiging of het gevoel dat het genoeg aan ieder(s) zijde zou zijn. Het genoeg of beter nog het tevreden zijn totaal anders is dan het genoeg nemen met of het koste wat kost tevreden houden.

Dat wat de wereld nu kleurt, dat wat de wereld, de malle molen van het leven nu dagelijks laat zien en waar velen letterlijk en figuurlijk onder lijden. Lijden onder het feit dat zij niet meer mee kunnen in het “levensspel” wat op heel hoog niveau is uitgedacht of juist allesbehalve dat. Ja allesbehalve, omdat iets wat op hoog niveau is uitgedacht voor ieder mens gelijk is, ieder mens gelijk maakt, ieder mens werkelijk dezelfde kansen biedt en geeft, de kansen geeft om zichzelf volledig te ontplooiën en te ontwikkelen tot een volwaardig mens. Want iemand die iets op hoog niveau uitdenkt is een mens die werkelijk volwaardig is, die zonder de letterlijk de nu op aarde gelden “waardemiddelen te hebben of te bezitten”, dat doet wat ieder mens weer van waarde maakt. Ik werk er dagelijks aan, ik ben er dagelijks mee bezig en zet me er dagelijks voor de volle honderd procent voor in. En natuurlijk heb ik ook weleens een dagje waarop de andere dingen in het leven voorrang krijgen, ik ben niet alleen op de wereld, ik ben wel de enige die ervoor kan zorgen dat ik op deze wereld optimaal blijf functioneren.

En iedereen die een andere gedachte of zelfs theorie heeft, iedereen die dit anders voelt of ervaart, die mag dat natuurlijk op geheel eigen wijze doen. Die mag de gedachte, de theorie en alles wat dit gevoel of ervaring met zich meebrengt op gelijke wijze delen, omdat ook dat onderdeel is van het vrij zijn. Het in vrijheid kunnen leven en delen van de waarde die je als mens zelf blij maken. Want wanneer je een waarde nastreeft of naleeft waarbij jij zelf allesbehalve blij bent, dan zul je dit zelf moeten bekopen met..... Dan zul je daar zelf de gevolgen van mogen dragen, de gevolgen en het vervolg, dat waar jij maar ook de ander die je daarin meetrekt onder te lijden hebt. Of wanneer je het juiste nastreeft of beter nog je op de juiste wijze leeft, dan zal tevredenheid door tevreden zijn deel van jou zijn.

Dan zal het tevreden en vreedzaam zijn, deel zijn van alles wat jij doet, denkt en laat. Want tevreden zijn en vreedzaam zijn is dat wat werkelijk tot tevredenheid leidt. Leiden is aanvoeren en of beleven en lijden is ergens onder gebukt gaan. Wanneer we als mens zelf weer weten wat dit gebukt gaan onder is, wat de reden is, de oorzaak van het gebukt gaan onder betekent, dan kunnen we er zelf aan werken en weer ons leven gaan leiden.

Dan zal het lijden onder, het lijden aan, het lijden in zijn geheel werkelijk zijn langste tijd gehad hebben, zo mogelijk zelfs volledig verleden tijd zijn. Ik zet me daarvoor in. Ik doe er alles aan om ieder mens, die niet langer lijdzaam wil toezien hoe zijn of haar familieleden, vrienden en of de mensen die hem of haar na aan het hart staan gebukt gaan onder..... Ja, letterlijk en figuurlijk, ten onder gaan aan dat wat hen belet, belast of soms zelf(s) de adem beneemt. En dat dit adem benemen alles behalve mooi is maar eerder de adem ontnemen is, dat zal ieder mens zelf ervaren die gestrest is, die zijn of haar leven laat bepalen door “alles wat in de wereld als normaal gepromoot wordt”. Want dat alles wat in de wereld als gewoon gepromoot wordt juist dat kan zijn wat de druk veroorzaakt, de druk er letterlijk en figuurlijk bij vele mensen oplegt, is wat velen die uiteindelijk onder dezelfde druk bezwijken niet meer na kunnen vertellen. Niet meer na kunnen vertellen doordat het leven wat zij kennen, het leven wat zij hebben ervaren, het leven waar zij jarenlang in meegegaan zijn hen in wezen op dit punt heeft doen aanbellen. En heus er zijn mensen die houden het een leven lang vol, er zijn mensen die hier een leven lang mee om kunnen gaan, maar ook voor hen komt het einde als donderslag bij heldere hemel. Ook bij hen zal uiteindelijk de druk zo groot zijn dat ze er alsnog, zonder enige voortekenen aan bezwijken. En waarom, waarom zouden we?

Waarom zouden we ervoor kiezen om ons leven te laten leiden naar dat wat onvermijdelijk is of is het toch onvermijdelijk lijkt? Omdat ik er zeker van ben, dat wanneer we weer volgens onze eigen, juiste natuur en volgens ons ware zelf gaan leven, we werkelijk gezond en wel kunnen zijn, we werkelijk een heel leven lang in vrede kunnen leven, met iedereen die en alles wat leeft. Ik weet het zeker, omdat ik het dagelijks ervaar en er elke dag met een voldaan gevoel weer voor kies om dit achter me te laten. In volle tevredenheid uit te zien naar de dag die volgt.

Wanneer je dit kunt, wanneer je iedere dag kunt nemen zoals deze komt en de volgende dag weer mag ontwaken met een gevoel van frisse moed, weet je dat je in jouw leven bent, dat je jouw leven leeft en dat alles wat je doet, denkt, zegt maar ook laat precies is, wat jij mag doen. Precies is wat er voor jou mogelijk is. De gezonde balans van inspanning en ontspanning, die er samen voor zorgen dat je werkelijk het leven kunt leven wat voor jou bestemd is. Werkelijk het leven kan leven wat voorbestemd is, want de voorbestemming is de enige bestemming waar we als mens gehoor aan hoeven geven, is de enige tijd en ruimte die we als mens nodig hebben om alles te doen wat ons voldoening geeft. Dat de voldoening ook exact voldoende geeft, voldoende brengt en voldoende aan het leven toevoegt, is wat je alleen maar zult ervaren wanneer je er ook op die wijze weer naar kunt kijken. De tijd ervoor vrijmaken, de tijd ervoor nemen, om jouw leven weer volledig te kunnen leiden is dat wat daarbij als hoofdregel geldt. Er is geen baan, geen mens, geen doel in het leven zo belangrijk als het kunnen behouden van jouw leven. Er is geen baan, geen mens, geen doel in het leven wat zoveel inzet of kracht vereist, dat dit opweegt tegen het kunnen zijn wie je bent. Het leven van jouw leven is als een krachtsport, vergt training en is jouw levensles.

Wie lief heeft heeft lief!

Wanneer jouw leven je lief is, ben je in staat om ieder ander, alles wat anders en naast jou in leven is ook lief te hebben. Ieder ander en alles wat anders en naast jou in leven is, omdat het levensspel de wisselwerking vereist, spinnewebben.

Jij bent de spin in het web, alles draait om jou, mits je de waarde van de ander daarnaast op geen enkele wijze vergeet. Alleen dan mag jij ook werkelijk de touwtjes in handen nemen, heb je het voorrecht, ben jij de persoon die zeker weet.

Zeker weet wat juist is, doordat jij het pad zelf al gelopen hebt, je ieder ander de weg op geheel eigen wijze kunt tonen. Ja, jij mag de weg tonen die voor hen open ligt, die zij kunnen begaan, wanneer zij ook net als jij willen bijwonen.

Willen bijwonen en leven in een wereld, waar ieder mens dezelfde kansen heeft, ieder mens gelijk is, bovenal waardig. Want dat dit kan en mogelijk is wanneer je liefhebt, wanneer ieder ander zichzelf weer liefheeft, is waar en noemswaardig.

Het noemen en benoemen waard, omdat je als mens maar al te vaak het tegenovergestelde hoort, dit vaker wordt gezegd. Pas wanneer je daar zelf in gaat geloven, omdat het zo is, jij jezelf minder waard acht, krijg je er last van, voel je je slecht.

Ik heb me er altijd tegen verzet, heb gevochten zonder wapens, gebaseerd op het volledige “eigenzijn”, zelfbehoud. Waarmee ik zo nu en dan de woede van de ander op mijn nek heb gehaald, ook dat went eens, daarmee raak je vertrouwd.

Gek genoeg is het vertrouwd raken met, evenals het jezelf kunnen zijn, iets waar je iedere dag moeite voor moet doen. Doordat wat vanzelfsprekend lijkt en het vanzelfsprekend zijn twee verschillende betekenissen kent, gebaseerd op fatsoen.

Fatsoen of de fatsoensnorm, dat wat je pas leert, wanneer je jezelf in de positie van de ander bevindt, door de ander te zijn. Dan weet je hoe het voelt gekwetst en bespuugd te worden, dan voel je werkelijk hoe het is, ken je ook de wezenlijke pijn.

De pijn die geen grenzen kent, wel grenzen stelt aan dat wat toelaatbaar is of soms met grote tegenzin wordt toegestaan. Dat juist door dit laatste, het toestaan van, alles geaccepteerd is, zelfs wat verkeerd is, mag weer duidelijk zijn nu, voortaan.

Voortaan zal ieder mens weer nadenken voor hij of zij iets zegt wat de ander bewust of onbewust zou kunnen kwetsen. Ja zou kunnen kwetsen, doordat we geen wetenschap hebben over het leven van de ander, die we niet kennen, dom zwetsen.

Dom, Door Ongeloof Minder, Door Onervarenheid Minder, dat wat ertoe leidt dat je “de kijk” van de ander niet begrijpt. De kijk of de visie, vanuit het oogpunt van de ander bekeken, in veel gevallen teniet wordt gedaan, waardoor jij je vergrijpt.

Je pleegt een vergrijp, je neemt iets weg van de ander, zijn of haar eigenwaarde, dat wat als hoogst kwalijk wordt ervaren. Daarmee hebben we in wezen ons lot bepaalt, onze eigen val gecreëerd, de reden van het ziek worden, oorlog, alle gevaren.

Ieder mens die welwillend is, daarbij ook zelf(s) bereid om in vrede met de ander te willen en kunnen omgaan in het leven.

Die zal daarvoor alles in het werk stellen, die zal er alles aan doen om het de ander naar de zin te maken, je alles geven.

Geven zonder er ook maar iets voor terug te verwachten, behalve het respect, wat de ander ook krijgt en wordt gedeeld. Want het delen van respect is wat terugkomt, wat ongemerkt maar in wezen overduidelijk zichtbaar wordt en is onverdeeld.

Onverdeeld, Geheel en al, Heel, Het geheel is nog intact, Niet in delen gescheiden, Ongedeeld, Ongesplits en ook Samen. Dat houdt niet in dat je nooit eens tegengas mag geven en je jouw mening voor je moet houden, 't is niet altijd ja en amen.

Jij mag de ander jouw eigen mening geven, wanneer daar om gevraagd wordt, wanneer de ander dit wil zien en of weten. Door op natuurlijke wijze jezelf te zijn, merk je vanzelf wat het met de ander doet, de ander die anders is niet te vergeten.

Rekening met de ander houden mag en kan, wanneer je dit op geen enkel moment ten koste van jezelf doet, door te laten. Te laten gebeuren, te laten zijn, dat wat werkelijk en wezenlijk gevolgen heeft, het jezelf of de ander gaan haten.

De eigen grenzen aangeven is belangrijk, dat wat je de mens, ieder mens en alles wat leeft in het hier en nu "moet" leren. Moet en er de moed voor hebben om dit ook echt te doen, de juiste handelswijze, elkaar ruimte geven, respect, waarderen.

Want respect krijg je wanneer je dit geeft, respect en waardering is iets wat je nooit of te nimmer af kunt dwingen. Doordat de ander de ander is, ook wezenlijk anders is, anders dan jij, een eigen persoon, geen keurslijf, dat gaat wringen.

Dat gaat wringen en of wrikken, voelt op een bepaald of gegeven moment volledig ongemakkelijk en zelf(s) ongepast. De persoon die daar in meegaat, die zich daarmee inlaat, zal zich mogen verantwoorden, er uiteindelijk mee worden belast.

Deze belasting is vele malen heftiger dan alles waar de persoon mee in aanraking is geweest, mee is geconfronteerd. Doordat hij of zij de pijn van meerdere mensen draagt, de pijn, het leed van meerdere mensen voelt, het zelf is onteerd.

Het onteerde of ontaarde zelf, doordat de houvast en de basis er vanaf dat moment, dat ogenblik er even zelf(s) niet meer is. Ja, zelf en zelf samen, met de persoon of alle mensen, die je dierbaar zijn, waardoor jij bent wie je bent, het geschieden is.

Het geschieden is, jouw geschiedenis, je achtergrond, dat waar je vandaan komt, waar jouw basis ligt, je grondbeginsel. En de mens die willens en wetens anders denkt, iets anders dan dat beweert, gebaseerd op ....., ja zeg het maar verzinsel?

Want je afkomst heeft wel degelijk betrekking op wie jij bent en zal zijn in dit leven, daarbij mag je je eigen richting kiezen. Je mag je eigen weg vinden of het pad van de ander lopen, aan jou de keuze, wat heb je in wezen te willen of verliezen?

Je wilt iets waar je winst mee behaalt, waardoor jouw leven zinvol is en je er ook werkelijk iets aan hebt, ware voldoening. Dat je dit enkel en alleen bereikt door je eraan over te geven, jezelf overgeven aan, jouw eigen ik, jij, de echte verzoening.

De verzoening of de acceptatie, van wie jij bent en wat je kunt en mag doen in het leven, wat je in het hier en nu zelf leeft.

Doordat jij je dan weer zal herinneren, waarom je het pad of de weg die je loopt gekozen hebt, zekerheid, vertrouwen geeft.

De enige zekerheid die jou helpt het vertrouwde gevoel iedere dag weer te kunnen en mogen vinden, door dit te herhalen. Dat is het waardevolste geschenk in jouw leven, dat wat jij mag delen met alle mensen die dit ook willen, 't zelf vertalen.

Ieder mens mag 't eigen zelf, de persoon die hij of zij is leren kennen, door dat te doen wat hem of haar gelukkig maakt. Pas wanneer je dit bereikt hebt, je leven verrijkt hebt, kun je verder in het leven, verder met jezelf, ieder ander die je raakt.

Ieder ander die je raakt of toch ieder ander waarmee jij bewust of onbewust in verbinding staat, in verbinding bent. De personen die aan deze of gene zijde zijn, je helpen waar mogelijk te ontdekken wat je meerwaarde is en jouw talent.

Talent is evenals een overlevering, dat wat traditie is, een legende, een mythe of allesbehalve dat het ware traduceren. Door te vertalen wat je hart je ingeeft, dat wat alleen jouw hart kent, door onbaatzuchtigheid, werkelijk, wezenlijk leren.

Iedere dag waarop jij je inzet om de waarheid met een ieder die leeft en alles wat in leven is, in jouw leven is te delen. Waardoor je je doel, een gezonde wereld bereiken mag, bereiken zal, het Algemeen Belang dienende en voor velen.

Velen die door gebrek aan tijd, zich de kennis en het houvast hebben laten ontzeggen, eigenhandig hebben laten ontnemen. Er is meer dan dat wat de agenda of wie maar ook bepaalt, er is meer dan jouw dagelijks "ritueel", het is tijd, ramen zemen.

Vanaf het moment dat ik meerdere mensen in de huishouding ben gaan helpen, door “de grote klussen” op te pakken, dat te doen waar zij door tijdgebrek, het ontbreken van tijd en of kracht zelf geen gat meer in zagen, is het dicht en in wezen doorgedaan. Daarbij kon ik zelfs meerdere bladzijde tegelijk schrijven, achter elkaar, zonder enige opzet, inhoudelijk vreemd genoeg wel juist. De inhoudsopgave die simpelweg door de hoofdstukken en de titel van een gedicht te benoemen, eromheen geschreven konden worden en dit zelfs met gesloten ogen. Zo nu en dan moest ik even een woord of de betekenis ervan opzoeken. Door het gebruik van goede en positieve omschrijving volgde de uitleg en het begrip, dat wat mij ook iedere keer weer deed zien hoe het werkelijk in elkaar zit. Ramen zemen, “mijn ramen”, mijn ogen werden letterlijk en figuurlijk met de dag meer geopend. Mijn ogen kregen iedere dag dat te zien wat voor mij van toepassing was en wat daarbij voor iedereen die het leest van toepassing mag en kan zijn.

Mag en kan, omdat je als men altijd zelf de keuze hebt om er iets of niets mee te doen, het oppakken of het laten. Dat je wanneer iets leest wat waarheid bevat, op een gegeven ogenblik daar weer aan herinnerd zult worden. Daar weer kennis van mag krijgen, door er je bewust van te worden, is wat God automatisch heeft ingebouwd, de aha, zo zit het dus momenten. De logica, wat niets meer of minder is, dan Liefde Ontvankelijkheid God Ikzelf Christus Allen. Door deze Liefde, Onvoorwaardelijk God Ikzelf Christus Algemeen toe te passen kom je in deze fase terecht, dit bereik je door Delen En Zelf Eigenmaken. Dat wat deze betekent, ik start daar iedere dag mee, zodat ik aan het einde kan zeggen, dat ik deze dag, de dag die geweest is weer op een waardige wijze af kan sluiten. Omdat ik weer voldoende heb gedaan, deze dag afgerond is.

Een volgende, nieuwe dag, weer met een blanco blad kan beginnen, doorschrijven. Verder gaan met dat waar ik de voorgaande dag geëindigd ben. En natuurlijk is het soms wanneer ik teruglees nodig om de zinsopbouw of soms zelfs de volledige zin te wijzigen. Doordat dit beter past, de context duidelijker wordt en daardoor ook eerder het juiste doet. Dat doet waar ieder mens bij gebaat is. Dat ik daar voor het schrijven of tijdens het schrijven zelf ook van leer is omdat ik op die wijze ook inzicht krijg. Inzicht hoe ik iets beter kan zeggen, door dit op een andere wijze te brengen, inzicht door dit op een andere, vaak betere wijze te zien. Omdat alles een tweede kans verdient, ieder mens, ieder dier en alles wat leeft een tweede kans verdient en soms is de geschiedenis al achterhaald, in de periode waarin ik schrijf, waardoor dingen, dat wat ooit eens was al verholpen is. Ik ben namelijk de persoon die naast vele andere mensen, naast vele mensen die op eenzelfde wijze in het leven staan als ik, zij het op geheel eigen wijze, mee mag creëren, mee mag denken, mee mag vormgeven. En dat God iedereen deze kans weer geeft en deze kans weer gunt die bereid is om de ogen te openen en de stem die in zijn of haar hart leeft letterlijk weer te volgen, is dat wat dit mogelijk maakt. De goede stem wel te verstaan. De stem die iedereen die en alles wat leeft het leven in Liefde Geluk en Gezondheid gunt. De stem die weet wat Onvoorwaardelijke Liefde betekent en zegt. Omdat alles wat geen Onvoorwaardelijke Liefde is of Onvoorwaardelijk Liefde afkeurt in wezen geen gevolg kan en geen gevolg mag krijgen.

Alles wat op basis van een andere kijk op Onvoorwaardelijke Liefde, getriggerd wordt om iets negatiefs teweeg te brengen daar vanaf zal worden gebracht, door de liefde die hand op hand zienderogen, letterlijk dagelijks de overhand krijgt.

Letterlijk en zienderogen, voor hen die het willen zien, willen lezen, willen weten en dit ook dagelijks doorvoeren in het leven wat zij leiden. Het leven wat zij Dankzij God weer mogen leiden, waardoor het lijden in leven, de lijdensweg in het leven voor ieder mens weer een positief eindpunt zal krijgen, weer een positief eindpunt mag hebben. ***“Want God heeft de wereld zo lief gehad, dat Hij zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat doch het eeuwig leven heeft”.*** ***God is de Almachtige, God is de Almachtige, God is de Almachtige.***

Johannes 3 vers 16, het gebed wat door dit in te spreken in water voor iedereen en door iedereen gebruikt kan en mag worden als hulpmiddel. Een hulpmiddel, om schadelijke bijwerkingen van medicijnen, medicijnresten en alles wat er als extra (overbodige) toevoegingen in water zit, af te breken. Om de kracht van het levenswater werkelijk weer van waarde te laten zijn. De waarde die nodig is, om ieder mens weer de bewustwording te geven die nodig is. De bewustwording om het leven te leven wat ieder mens gegeven is. Ieder mens die op een juiste wijze, op de voor hem of haar juiste levenswijze in het leven staat. Een passende en daardoor gepaste levenswijze, waarin alles naar behoren zal gaan, omdat je als mens alleen dat doet wat bij jou hoort en bij jou past. Dat je daardoor geen enkel risico meer loopt, je op die wijze gevrijwaard bent en blijft van dat wat “schadelijke” gevolgen kan en zal hebben, is wat iedereen vanzelf weer zal kunnen en mogen zien en ervaren. De ervaring leert, de ervaring die je als mens zelf opdoet blijft je bij en de herinnering aan dat wat ooit eens was, dat wat ooit eens geleid heeft tot leed, krijgt op die wijze ook werkelijk de zingeving die daarvoor bedoeld was. De zingeving, door de zinvolle ingeving, dat wat duidelijk maakt.

Dat wat er werkelijk toe leidt dat je als mens de oorsprong van alles wat je overkomt, wat je ondergaat en wat je in wezen meemaakt mag begrijpen. Zodat je net als ik begrip op kunt brengen voor jezelf, de ander en ieder ander, alles wat anders is. Omdat je op die wijze ook werkelijk alle redenen en of beredeneringen van de ander zult mogen zien, wanneer je de jouwe hebt herkend en deze ook hebt erkend, op waardige wijze geaccepteerd. Want dat is wat we in wezen allemaal mogen doen, we mogen onze eigen fouten, dat wat we ooit eens met een naar gevolg hebben gedaan, begrijpen. Begrijpen, beseffen en wellicht nog vele malen belangrijker besluiten om dit af te sluiten, er geen gevolg of geen gehoor meer aan te geven. Dat het afsluiten en afronden door dagelijks geconfronteerd te worden met het leed van “de wereld”, “de ander”, “ieder ander” en “je naaste” wel invloed kan hebben, is wat jij zelf weer mag weten. Wat jij door je erbuiten te houden, jezelf er letterlijk naast te laten staan, op gepaste wijze kunt meemaken. Dat dit de wijze is waardoor jij jezelf kunt beschermen, voor ieder ander een voorbeeld kunt en mag zijn, is dat wat gezien, gevoeld en gemerkt wordt. Gezien, gevoeld en opgemerkt wordt, doordat je wel meeleeft maar op geen enkele wijze meelijdt. Je begrip hebt voor de mens, de situatie en de omstandigheid waarin hij of zij verkeert, je ook beseft dat ieder mens er zelf zijn of haar eigen gevolg en vervolg aan mag geven. Jij een eigen gevolg en of vervolg, die eigen zal zijn.

Waardoor de keuze die gemaakt wordt, de keuze die de betreffende persoon zal kunnen en mogen maken ook geheel aan hem of haar is. En natuurlijk wil je als mens allemaal de ander behoeden voor leed of iets wat negatieve gevolgen met zich meebrengt. Door dit over te nemen, zul jij de beslissing die aan de ander is en de gevolgen daarvan zelf gaan dragen.

Zul jij de gevolgen en het vervolg daarvan op jouw nek nemen. Dat wat er in wezen toe leidt, dat jij lijdt, dat wat er in wezen toe leidt dat jij de lijdende partij bent, terwijl dit in wezen, wezenlijk allesbehalve jouw leed is. Het het leed is wat jij door jouw goede instelling en alles waar jij vanuit goedheid mee behept bent, als vanzelfsprekend voor de ander ondergaat. Voor de ander ondergaat ja, het daardoor zelf(s) overneemt.

Doordat jij de persoon bent die altijd de kastanjes voor de ander, voor iedere ander en alles wat anders en minder sterk en krachtig is, wilt helpen. Minder sterk en krachtig, maar zeker op geen enkele wijze minderwaardig, doordat jij hem of haar op een voetstuk plaatst, jij hem of haar een podium geeft, waardoor hij of zij altijd de geliefde persoon, zal mogen blijven. Waardoor hij of zij altijd een geliefd persoon zal zijn. De enige wijze waarop je met de mens om mag gaan, de enige wijze die je letterlijk en figuurlijk aan mag houden, mits je jezelf daarbij op geen enkele wijze vergeet. Mits jij maar doet wat jou gelukkig maakt, waardoor je de krachtige mens naast de ander kunt zijn. Waardoor je letterlijk maar ook figuurlijk de persoon naast de ander, kunt en zult mogen blijven, zo lang je leeft, zolang jij je eigen leven leeft en ieder ander, alles wat anders is en eveneens gelukkig wil zijn, daar de kans toe geeft. Daar de kans toe geeft en de kans voor biedt, dat dit laatste alleen iets is wat je als mens kunt doen wanneer je lekker in je vel zit, is wat ieder mens weer mag weten. Omdat dit is wat je nodig hebt om jouw leven te kunnen leven en wellicht nog vele malen belangrijker er zelf voor te kunnen zorgen dat jij jouw grenzen op geen enkele wijze overschrijdt, je de ander ook absoluut het recht onthoudt om dit te doen. Je de ander het recht onthoudt om over jouw leven te beslissen. Over jouw leven en het leven van iedereen waarmee jij verbonden bent.

Wie haat zaait, oogst geen liefde!

*Waarom zou je haat zaaien, wanneer je liefde wilt oogsten?
Waarom zou je haat zaaien, als je behoefte aan liefde hebt,
door de pijn die je lijdt, het gemis van een veilig gevoel, de
arm om je heen, iemand die zegt dat het goed komt, troosten.*

*We hebben als mens alles over voor het willen krijgen van
respect, ongeacht wie je bent, wat je beweegt of is het meer?
Gaat het om de geleden pijn, wat je meedraagt van de ander,
de persoon die werkelijk lijdt, dan is het ook echt oud zeer.*

*Het oude zeer, iets wat in stand gehouden wordt, voor en door
hen die het leven van de ander maar al te lief willen bepalen.
De vraag is alleen, wiens leven, wie is de ander, zou dit al
bekend zijn bij degene die het betreft of leeft deze net als
velen door met dat wat verteld wordt, de bekende verhalen?*

*De verhalen waar “velen van ons”, zich in verliezen, een
aantal ook werkelijk in verloren zullen gaan of zelf(s) raken.
De vraag is en blijft, wie is de werkelijke schuldige, de
persoon of degene die deze met ons deelt of “wijzelf”, die alles
voor zoete koek slikken, voor waar aannemen onszelf wraken.*

*Ja door alles voor waar aan te nemen, wraken we onszelf,
doen we precies dat wat sommige voor ogen hebben, bedacht.
Tenzij je je er werkelijk van buiten houdt, er op geen enkele
wijze in mee laat slepen, gewoon jou pad gaan, onverwacht.*

*Onverwacht, doordat je geen mens meetrekt of meesleept,
maar wel jouw eigen koers vaart en daarmee je doel bereikt.
Je doel, jouw eigen droom, die ieders droom mag zijn, geijkt.*

De droom waarin of waarmee ieder mens, dier en alles wat leeft zal kunnen en mogen leven, in alle verkregen vrijheid. Wanneer jij echter het onderste uit de kan wilt, dat naar je toetrekt, wat in wezen zonder waarde is, komt voor jou de tijd.

De tijd waarop je aan jezelf mag gaan werken, dat doen wat een bijdrage levert aan jouw gezond en of wel in leven zijn. Kies je er dan toch voor om door te gaan zoals je al jaren deed, dan volgt de onderbreking, dat wat jou helpt, de pijn.

De pijn, die in wezen doorgemaakt moet worden, doorgemaakt kan en mag worden, jij degene bent die kiest. Kiest voor een leven wat je zelf weer volledig richting mag geven of voor het tegenovergestelde, de keuze van de ander, waardoor je naast jezelf ook je eigen waarde vaak verliest.

Verliezen van je eigen waarde, heeft buiten het respect wat men je dan geeft, alleen zin wanneer je weer jezelf kan wezen. Jezelf zijn, iedere dag opnieuw, is dat wat het leven je geeft, wat het leven je biedt, waarbij je vrij ben van angst en vrezen.

Geen angst en vrees meer voor wat komen gaat, je volledig overgeven aan dat wat er mogelijk is, jou helpt of ook niet. Alleen de persoon die werkelijk weet, die werkelijk voelt, die werkelijk leeft, zal dit begrijpen, dat waardoor hij of zij ziet.

Ziet welke strijd er zal mogen worden gestreden, een innerlijke strijd, die veelal beperkt wordt of soms vergroot. Dat je dan door de rust in alles te vinden, je werkelijk te laten leiden door vertrouwen, je doel bereikt, geeft aan dat je jouw leven leeft, waardoor je kans toeneemt, waardoor je er ook wezenlijk voor gaat, eigenwaarde zekert, deze zelf(s) promoot.

De promotie of kan ik beter zeggen opwaardering van dat wat jij bent, wat jou weer jou laat zijn, je zelf(s) beter maakt. Beter of in wezen in de oorspronkelijke staat, dat wat ieder mens weer zal kunnen, mogen ervaren, geen plicht verzaakt.

Ja, de plicht die we allemaal hebben om ons leven optimaal te leven met iedereen die we lief hebben, iedereen die er ook is. De persoon die aan zichzelf zal willen werken, die iedere dag doet wat hem of haar een beter mens maakt, is van betekenis.

Is van betekenis, kan van waarde zijn voor iedereen die en alles wat hem of haar in leven de kans opnieuw weer geeft. Daaraan zal hij of zij zich verbinden committeren, maar in de eerste plaats aan zich of haarzelf, door je dan je leven leeft.

Het leven leeft, waar jij voor gekozen hebt, wat jij wilde aangaan, toen God je de kans gaf, je voor deze keuze stelde. Doordat Hij het je heeft laten zien, weet je dat het mogelijk is, met jezelf in contact blijven is nodig en wat Hij je vertelde.

Wat Hij je vertelde, nog dagelijks laat weten, wanneer je luistert naar de signalen die je lichaam jou altijd wil leren. Door je eraan over te geven, je je erbij neer te leggen, kun je wel even doorgaan of zelf(s) het tij nu voorgoed keren.

Waardoor je weer inziet, dat je alleen wanneer je werkelijk doet wat goed voelt, de kracht krijgt om door te mogen gaan. Want lieve mensen dit is de enige echte reden, de enige echte zin van, dat waarom wij leven, in leven nog steeds bestaan.

Deze werkelijke zin van alles, ons bestaan is echt zo uniek. Hoezeer men je ook voor de gek houdt, je erin meegaat, ziek.

Ziek of toch zie ik, de kans die je krijgt om werkelijk weer het leven te gaan leiden, daardoor mede vorm te mogen geven. De vormgeving die jou jou maakt, die jou jou zal laten zijn, de mens die wel weet, maar zichzelf mocht heruitvinden in leven.

In het leven wat hij of zij leeft, wat hij of zij zal kunnen en mogen leven, dat dit is wat God ieder mens gunt is een feit. Een vaststaand feit, een vaste zekerheid, een gegeven, dat wat er werkelijk toe leidt dat je als mens dat zal kunnen en mogen doen wat past, waardoor je ook werkelijk weer hebt, jouw tijd.

Jouw tijd, ieders tijd is dat wat de mens zelf weer mag ervaren, zelf weer mag weten en daardoor ook zal gaan zien. Ongeacht of je nu vermogend of krap bij kas bent, het gaat erom dat je je talent ontwikkelt, wat goed voelt bovendien.

Wat voor jou goed voelt en waar de ander bij en of mee gebaat is, waardoor jij te allen tijde van waarde bent, altijd. En de persoon die dit tegenspreekt, die er een andere mening op nahoudt, die zal ook eens dit punt bereiken, loop van tijd.

In de loop van de tijd of met verloop van tijd, dat is wat ieder mens zelf mag bepalen, zelf zal kunnen, mogen ondervinden. We zijn maar met één werkelijk doel op aarde, ontdekken wie we zelf zijn, wie en wat wij als mens kunnen bereiken, ontdekken, mogelijk zelfs bijdragen aan, opnieuw uitvinden.

Wij mogen het leven en alles wat daarmee ten goede keert uitvinden, ieder ander daarin meeslepen, dit doel te bereiken. Naast de regelmaat en de discipline opbrengen om je helemaal over te geven aan, jouw missie, jouw doel en alles wat mogelijk van waarde zal zijn, mag jij ook zelf zien, kijken.

Zelf zien door werkelijk te kijken op welke wijze de wereld draait, waardoor je ook weer kunt doen wat jou blij maakt, daarbij of daarnaast waar je goed in bent. Ieder mens heeft iets waarin hij of zij goed in is of zelf(s) uitblinkt, dat dit iets is waar je als mens voldoening door krijgt, is bij heel veel mensen nog onbekend of beter gezegd allerm minst bekend. Sowieso onbekend, doordat ook daarvoor de tijd tot het moment waarop je dit weer ontdekken mag, nog niet rijp is. Nog niet rijp is of beter gezegd nog niet rijp was. Omdat steeds meer mensen in het vermogen worden gesteld, de kans krijgen om hun eigen leven vorm te gaan geven. Er steeds meer mensen zijn die heel langzaam steeds meer andere mensen, een kijkje in hun leven geven. Waardoor je als mens vanzelf een andere kijk op het leven krijgt. En daarbij doordat er weer steeds meer mensen zijn die door wat voor reden dan ook de werkelijke en wezenlijke waarden van het leven gaan zien. De werkelijke en wezenlijke waarden, de waarde van jezelf en je naasten. De gezamenlijke waarde, dat waar iedereen die leeft en alles wat leeft ook weer bij gebaat zal zijn, weer bij gebaat zal wezen.

Iets wat je in wezen pas ontdekt op het moment waarop alle verplichtingen en alles wat daarmee gepaard gaat wegvalt. Het je ontvalt, doordat de mens die het betreft daar (in)direct zelf voor kiest. Kiest om zijn of haar leven te laten leiden of som(s) volledig de leiding uit handen geeft. Dit is iets waar in wezen uiteindelijk geen mens bij gebaat is. Doordat de mens zichzelf altijd een keer zal moeten en mogen gaan verantwoorden. Verantwoordelijkheid mag nemen, voor alles wat hij of zij, denkt, zegt, doet maar ook zelf(s) laat. En wanneer je dan aangeeft dat je geen zeggenschap had, het ongebruikelijk of ongepast was om er iets van te zeggen, dan heb je één streepje voor ten opzichte van of toch het omgekeerde, tijzij je niet lijdt.

Tenzij je niet lijdt onder de druk van de persoon die naast je staat, naast je is en er alles aan doet om jou te overrulen. Er alles aan doet om jou op enige tijd en wijze een goed maar som(s) ook een naar gevoel te bezorgen, omdat dit is wat zeker gebeurt wanneer iemand je in zijn of haar onderdanigheid meesleept. Iemand die zichzelf een rol aanmeet, want dat dit het geval is, dat er geen mens is die zich boven de ander mag of kan stellen en zich boven de ander mag en kan plaatsen is wat ik ervaren heb. Wat ik ervaren heb en wat ik nog dagelijks ervaar, door te luisteren naar dat wat mijn hart me ingeeft. En natuurlijk is het goed om een ouder iemand, een mens die langer op deze aarde leeft met respect te behandelen, respectvol te behandelen. Maar het respectvol handelen begint en start toch echt met het respectvol zijn en dat start bij jou, bij jezelf, vanuit jezelf en naar anderen. Dat het leven zoals wij het inmiddels kennen allesbehalve respectvol is, zelf(s) geen enige vorm van respect meer toont is wat nu gezegd mag worden.

Wat gezegd en gedeeld mag worden doordat de wereld werkelijk op een keerpunt komt, de wereld op een dusdanig keerpunt beland dat we alleen door de werkelijke waarden te herkennen weer respectvol en waardevol zullen kunnen en mogen zijn. Zullen kunnen en mogen wezen zelf(s), wanneer we het samen weer gaan doen en ook dit start bij jou. Dit start volledig bij jou, doordat jij op een respectvolle wijze in het leven staat, je jezelf maar ook ieder ander exact zegt wat wel en niet toelaatbaar is. Wat we of niet toelaatbaar en daardoor ook niet toegestaan is. Iets waar geen enkele regel en wet voor geschreven of vastgelegd hoeft te worden, maar iets wat jouw lichaam, de persoon die jij in wezen bent je meteen zegt. Waardoor jij er als individu meteen mee bekend wordt gemaakt, omdat het je bekend maken met jou laat weten.

Weten wat er speelt, weten wat wel of niet toelaatbaar of toegestaan is, doordat jouw lichaam op die wijze in de blokkeerstand schiet. Het ABS systeem, het zoals ik ooit in een nieuwsbrief heb vermeld Alles Behalve Sonja Systeem zal dan in werking treden, zal dan vanaf dat bewuste moment worden geactiveerd. De vraag is alleen, wie ziet dit nog zo, wie wil dit nog zo zien en wie luistert er ook werkelijk naar de signalen die zijn of haar lichaam, gestuurd door het hart (en niet het hoofd zoals de medici denken) hem of haar laat weten. Want het lichaam, de hersenen en alles wat het functioneren van de mens aangaat, zou op geen enkele wijze functioneren zonder de sturing van het hart. En dat dit hart nu juist het deel van de mens is wat klap op klap te verwerken krijgt, het hart nu juist het deel is wat aan schommelingen onderhevig is, is wat op dit moment ertoe heeft geleid dat God de mens rust gunt. Doordat God via zijn verbondenheid met alle mensen wezenlijk weet wat dit met ons doet. Wat dit met ieder van ons maar ook ieder afzonderlijk doet, wat dit met ons allen maar ook met een aantal van ons doet. Want ons is Ons Natuurlijk Samenzijn en God is daar de start van door Onvoorwaardelijk Natuurlijk Samenzijn en Onvoorwaardelijk Natuurlijk Samenleven in ere te houden. God is en blijft respectvol omdat er zonder zijn inbreng, zonder zijn Immense Liefde voor ONS geen leven is.

Zonder Gods inbreng en inmenging geen leven zal kunnen en mogen zijn, hoever de “Medische Wetenschap”, ook denkt te komen of is het toch ook denkt te gaan. Want gaan en komen zijn zoals het er nu naar uitziet de waarden geworden. De waarden geworden die van belang zijn in de economie waarin wij leven. Maar lieve mensen we leven niet in een economie of een maatschappij, we leven op de wereld, die God geschapen heeft, waar Wet en Regelgeving standaard bij inbegrepen is.

Doordat God wist dat er mensen zouden zijn die misbruik wilde maken van hun positie. Mensen die wel dachten maar allerminst voelde wat er gaande was, doordat zij heel druk bezig waren met ergens te komen, waardoor het nergens komen, het geen uitzicht of toekomst meer hebben, uiteindelijk dat is wat er speelt. Het ergens willen komen, er letterlijk en figuurlijk voor zorgt dat je jezelf overschat, onderschat of uiteindelijk tekort doet en allemaal omdat.....? Iedereen dat doet, iedereen die iets wil bereiken in zijn of haar leven. Iedereen die het voorbeeld volgt van de persoon die geëerd en gerespecteerd wordt, maar allesbehalve voor zichzelf zorgde. Want het voor jezelf zorgen geeft ook aan dat je gezond eet, voldoende beweegt en slaapt. Zodat je op het juiste moment rust neemt, een rustpauze inlast en zegt wanneer het genoeg is.

Waarom zou je wachten tot jouw lichaam, je hart, je geest door het in verminderde vorm zijn, zegt dat het klaar is? Waarom zou je in hemelsnaam wachten tot jouw einde in zicht is om pas pas op de plaats te houden. Het klinkt misschien heel raar, maar vanaf het moment dat ik op de rem gezet werd, vanaf het moment waarop ik niet meer kon lopen, heb ik me daar letterlijk en figuurlijk aan gehouden. Toch ben ik blijven bewegen, ik ben op een crosstrainer op z'n plek blijven bewegen en later wanneer het wandelen door de weersomstandigheden het even niet toestonden, gewoon met mijn stepplank in de kamer gaan staan. Erop eraf, voorwaarts zijwaarts en daarbij met mijn handen de mooie lemniskaatbeweging makend. Want waarom zou er een begin en een eind zijn wanneer God door Jezus het eeuwig leven heeft verkondigd. Waarom zou er een begin en een eind zijn wanneer we er zelf alles aan kunnen doen om het eeuwig leven te leven, met iedereen die en alles wat het goede voorheeft met.

Ja, geen vraagtekens, maar gewoon punten doordat het leven geen begin en geen eind kent, wanneer we werkelijk het verouderingsproces omkeren, het verouderingsproces omkeren door ons leven te leren waarderen en respecteren, waardoor we werkelijk weer jong van hart en geest kunnen zijn. Jong van hart en geest zullen mogen wezen, waarna ons lichaam, het lijf waarin wij wonen, ons huisje op aarde ons gevoel weer aanneemt. Het gevoel aanneemt wat wij het geven, het gevoel aanneemt waar wij ons comfortabel en uitgerust bij voelen. Want het je uitgerust voelen behoort bij de uitrusting die God aan ieder van ons heeft meegegeven, het je uitgerust voelen is dat wat wij iedere dag mogen ervaren en mogen beleven wanneer wij de juiste waarden nastreven door deze te leven.

Leven van het leven wat bij ons past en bij ons hoort, ONS NATUURLIJK SAMENLEVEN. Deze week kreeg Floortje Dessing de Gouden Televizier ring, zij kreeg de prijs voor haar programma, “Naar Het Einde Van De Wereld”. In de serie “Terug naar Syrië”, is ze op een plaats waar Pater Frans een mooie plek heeft ingericht voor iedereen die een plekje zoekt om te eten en te slapen. Hij heeft dit gedaan vanuit het gevoel en de gedachte dat alle mensen op een vreedzame wijze samen zouden kunnen leven, samen zouden kunnen zijn. Dit gevoel en deze gedachte ondersteun ik, doordat ik weet dat het ook werkelijk mogelijk is, wanneer ieder mens weer zichzelf is en er ook werkelijk voor kiest om zichzelf te zijn en zichzelf te wezen. Want dat het er zelf voor kiezen onderdeel is en onderdeel vormt van het proces wat zich daarna ontwikkelt, wat groeit en wat je als mens blij maakt is wat je leert door het te ervaren. Door het delen van je leven met mensen waar je in het eerste opzicht vanuit je eigen redenatie, vaak vanuit je eigen gedachten of oordeel minder of zelfs weinig mee hebt.

Minder of weinig zegt echter vaak niet eens iets over de mensen waar je over spreekt maar alles over hoe jij naar deze mensen kijkt. Hoe jij deze mensen ziet, hoe jij je verheven voelt boven of soms zelfs kleiner voelt dan. En dat dit nu juist de reden is, waardoor je op geen enkele wijze openstaat voor groei, voor ontwikkeling en voor verandering is dat wat ik heb ontdekt in mijn leven. Doordat ieder mens een eigen verhaal heeft, ieder mens iets waardevols bezit, eigen kracht, eigen kennis en eigen ervaring. Dat wat in veel gevallen correspondeert met jouw staat van zijn op het moment waarop je ervoor kiest om de persoon toe te laten in je leven of alles behalve dat te ontwijken. Te ontwijken door hem of haar letterlijk te ontlopen, te ontwijken door hem of haar te mijden, te ontwijken door op geen enkele wijze het contact te willen onderhouden of zelfs ook maar aanhouden. En dit laatste is in wezen onmogelijk, is op geen enkele wijze mogelijk, doordat je ooit verbonden bent geweest en deze verbinding voor altijd blijft bestaan. De wijze waarop je deze verbinding onderhoudt, door ervoor te kiezen om in contact te blijven met deze persoon, is geheel aan jou. Het niets verwachten van de ander, is dan wel dat wat je het gelukkigst maakt. Want, mijn uitspraak, “Je kunt nooit iets van iemand verwachten, behalve wanneer je het hen vraagt en zelfs dan nog niet eens”, is iets waar ik mee heb leren leven. Door duidelijk te zijn naar de ander, naar ieder ander en zelf mijn grenzen en mijn eigen ruimte om deze grens te overschrijden aan te geven, daarbij ook voor iedereen duidelijk te maken, is wat mij helpt.

Duidelijk voor iedereen die mij kent, voor iedereen die weet wie ik ben en voor iedereen die ooit met mij in contact is geweest of staat. Dit is wat mij helpt en waardoor ik mijn leven kan leven, mijn leven mag leven en dat doe wat nu mogelijk is.

Wat nu mogelijk is, omdat het in wezen geen enkele zin heeft om ver vooruit te kijken. Het op dit ogenblik, op dit moment, in het hier en nu geen enkele zin heeft om heel ver vooruit te kijken, doordat je als mens, ook ik ben daarin geen uitzondering, geen idee hebt wat je te wachten staat. Want dat wat er wacht, dat wat er komt, volgt aan de hand van dat wat je denkt, zegt, doet en laat. Iedere dag dat doen wat mogelijk is en waartoe je de mogelijkheid hebt, is voor nu voldoende, is dat wat je kunt doen. Vanaf het moment en het ogenblik waarop ik dit inzag is mijn leven met sprongen vooruit gegaan. Heb ik mijn leven werkelijk letterlijk en figuurlijk de natuurlijke flow gegeven die erbij past. Dat dit ook iedere dag een uitdaging is, dit ook iedere dag iets is waar je zelf mee om moet leren gaan en de ander die absoluut nog op geen enkele wijze in zijn of haar flow zit, daar best mee verrast is wat ik nog steeds ervaar.

Wat ik na nu bijna twee jaar zo te leven zelf wel ontdekt heb is het volgende: “We” zijn als mens zo geneigd om alles ver vooraf te plannen, ver vooraf af te spreken en het liefst tot in de details te hebben voorbereid, ik was tot voor kort ook echt niet anders. Ik deed vrolijk mee met alle plannerij en alles wat er toe geleid heeft dat ik iedere dag onder druk stond. Nu leven we al heel wat jaren naast een aantal hoogspanningsmasten, maar de spanning die het drukke leven met zich meebrengt is in verhouding tot het leven naast de echte hoogspanning in wezen onnoemelijk veel hoger dan iemand zich ooit maar voor kan stellen. Vanaf het moment waarop ik alle plannings heb losgelaten ben ik als het ware, ja ware het gereset. Ik heb me vanaf het moment waarop ik de rust gevonden heb werkelijk kunnen ontdoen van alle “verslavingen”, alle overbodige en vaak ook kostbare aangelegenheden. Want een aangelegenheid is niets meer of minder dan een affaire, een geval of kwestie.

We worden door alles wat we ons zelf aandoen, aan laten leunen, aan laten leren, aan laten praten, aan laten ..... noem er nog maar een aantal woorden achter, gewoon slaafje van, dat wat ons beperkt. Dat wat ons werkelijk en wat ons wezenlijk beperkt in alles wat we van nature zelf zouden kunnen en zelf zouden doen wanneer we er de tijd weer voor zouden hebben.

Wanneer we de tijd die we hebben weer zouden besteden aan dat wat werkelijk nodig is. En God dank, God Zij Dank, heb ik dit weer mogen ervaren, heb ik door wezenlijk mijn natuur te volgen en naar mijn hart te luisteren ontdekt wat er nodig is om mijn leven op de meest optimale wijze te leven. Op de voor mij meest optimale wijze, doordat ik er de gelegenheid voor heb. Ik dankzij alles wat ik ooit als negatief zou kunnen zien, letterlijk maar ook figuurlijk de ommekeer heb laten starten. Ik ben letterlijk 360 graden gekeerd. Heb mezelf gereset, door van het moment waarop het helemaal fout en de verkeerde kant op ging voor mezelf en daarmee voor ieder ander te kiezen. Omdat zoals ik gisteren tegen de man zij die ik eens per maand een ochtendje help in zijn huisje we allemaal van waarde zijn. Want zonder ik is er geen jij en zonder jij en er geen wij. We zijn allemaal de naaste van de ander, van ieder ander en alles wat anders is. We zijn zo ik nu begrijp werkelijk zandkorrels in de woestijn. We zijn letterlijk en figuurlijk dat wat we er zelf van maken en wanneer we de ander, ieder ander en alles wat anders is, waar we in wezen geen verbondenheid mee hebben of voelen, laten zijn, kunnen we doen wat ons past. Kunnen we en mogen we doen wat ons past en hoeven we dat wat ongepast is, wat ons in geen geval past, ook op geen enkele wijze over te nemen. Toch nog even naar de Aangelegenheid, dit betekent ook belang, het algemeen belang, wie namelijk bij zichzelf blijft, zichzelf blijft, zal altijd alleen maar vanuit het hart leven.

Wie houdt van kan en mag genieten!

Wie vanuit zijn of haar hart leeft, houdt van, kan en mag genieten van alles wat het leven dagelijks toont en laat zien. De werkelijke waarden van het leven leren kennen, de zon, de maan, de sterren, door alle weersinvloeden omlijst bovendien.

Omlijst of overschaduwde, in ieder geval beperkt in het uitstralen van zijn of haar licht, stralende werking, geheel. Waarom dit zo is, wie dit bedacht heeft en welk doel of belang dit dient, wie daar achter zit, ik onthoud me van....., veel.

Door me te onthouden van commentaar, allerlei beschuldigingen en of dat waar ik de ander mee zal schaden. Ben ik in de gelegenheid gesteld om de stem van mijn hart weer te laten spreken, weer te laten klinken, mezelf beraden.

Ja, ik beraad mezelf, waardoor ik ontdek, ervaar, meemaak en vanuit humaan oogpunt zal kunnen en mogen kiezen. Waardoor ik de juiste afweging en keuze kan maken, dat waar een ieder bij gebaat is, werkelijk geen mens verliezen.

Zou ik mezelf vergeten in alles waar ik mee bezig ben, wat ik kan en mag doen, waar ik iedere dag de stappen al voor zet. Dan is er maar één die daar de dupe van is, meerdere die daar de dupe van kunnen worden, doordat ik de natuur belet.

Ik de natuur, de mijne, dat wat ik ben, wat ik voorstel en wat ik in het hier en nu, zal kunnen mogen creëren of bereiken. Of en of zelf(s) want de natuur, is ons, is ons natuurlijk samenzijn, dat wat God al vanaf het begin wist, wat God altijd al zo zag, waarop hij zijn plannen baseerde, verder kijken.

Verder kijken dan je neus lang is, maar wel duidelijk vanuit je eigen positie gezien en daardoor ook op die wijze bepaald. Want wie de plaats van de ander inneemt, doet zichzelf op enig moment, op enige tijd en wijze tekort, diegene betaalt.

Diegene betaalt de prijs die hij of zij voor het ondoordacht handelen, wat dan in wezen plaatsvindt, actie onderneemt. Doordat hij of zij daarbij zichzelf overschat, onderschat, maar vooral het leven van de ander tekent, van zichzelf vervreemdt.

Wanneer je de ander de vrijheid geeft om zelf te beslissen en daar ook zelf de verantwoordelijkheid volledig voor te dragen. Kun je er zijn wanneer er iets goed of soms ook fout gaat, ben je er zonder dat de ander dit je ook maar even hoeft te vragen.

Omdat het vragen van hulp iets is wat van nature mag gaan, daardoor op een natuurlijke wijze zal komen, blijft verlopen. Waarom zou het ook anders gaan, waarom zou je ervoor kiezen het anders te laten zijn, dit voelt als je ziel verkopen.

Iets wat heel veel mensen doen, die zich in allerlei bochten aan het wringen zijn en dat te doen wat de ander beter schikt. Weet dat je er dan ook de kans bij loopt, dat het ander(s) zal gaan doordat je besluit iets later volgt, je jezelf soms verstikt.

Je jezelf maar daarbij ook de ander beperkt in het doen van wat bij hem of haar past, wat hem of haar zelf is gegeven. Weer het kind in zichzelf of haarzelf te kunnen mogen zien en of blijven ontdekken, want dit laatste is “het echte leven”.

Het leven waar velen zich nu van onthouden door de druk van het alledaagse voorrang te geven en dit zo te blijven zien.

Dat dit natuurlijk een eigen keuze is, dit deel(s) of ten dele bepaald is door de omstandigheden, echte realiteit bovendien.

Bovendien of toch de realiteit die door meerdere factoren zo is geworden, daardoor allesbehalve natuurlijk, wel gecreëerd. Dat daarbij alles wat echt natuurlijk is wegvalt, zal duidelijk worden voor de persoon die in het hier en nu leeft ervan leert.

Leert van dat wat het moment met zich meebrengt en zelfs meer dan dat, de kansen aanneemt, die vanzelf langskomen. Dat is het ultieme leven leiden, genoeg nemen met, de zin van het leven, de reden waarom je leeft, jouw levensdromen.

Jouw levensdromen of jouw leven dromen, de keuze is aan een ieder die een wens uit ziet komen of zelf(s) over ziet gaan. Overgaan doordat hij of zij te laat was, maar wat is te laat, geen actie ondernemen, dan is het werkelijk zo, van de baan.

Dan passeert de kans, gaat deze aan je voorbij, voor nu, voor altijd of wellicht komt deze nogmaals langs, weer op je pad. Weet dan wel dat je deze pakken mag, doordat het voorbestemd is, je eerder nog niet wist, wel gelegenheid had.

De gelegenheid of toch weer de aangelegenheid, dat wat van belang is, zal blijven en ook altijd zo zal mogen, kunnen zijn. Doordat iets wat na aan het hart ligt, letterlijk aangelegen is, zal mogen plaatsvinden, passend, bijbehorend, dus ook fijn.

Fijn, voor hen die door fijngevoeligheid, bedachtzaam wezen, nu werkelijk over een goed empatisch vermogen beschikken. Het in het hier en nu leven, helpt hen de juiste keuzes te maken, waardoor de balans ontstaat, wegen zonder wikken.

Duidelijkheid en vertrouwen, zijn de pijlers waarop deze eigenschap rust, in feite volledig is gericht daarom gebaseerd. Dat dit ook een langzaam ontwikkeld proces betreft, kan en zal ik op geen enkele wijze ontkennen, je aldoende leert.

Leren dat iets pas op je pad komt, wanneer jij er klaar voor bent, in veel gevallen zul je dit in eerste instantie ontkennen. Het heeft te maken met heel veel meer dan dat wat tastbaar en daardoor ook mogelijk lijkt, meer een vorm van gewennen.

Gewennen, wennen aan, dat wat totaal anders is dan iets wat op onnatuurlijke wijze aan je wordt meegegeven, ingeprent. Want iedereen die weleens ergens mee gestart is, wat in wezen ongepast voelde, zal zeker weten, onderdeel van talent.

Zeker weten, een vertrouwd gevoel, zo waar dat iedereen die dit leest, ziet, voelt, merkt of hoort, meteen begrijpt en snapt. Dat dit het tegenovergestelde is bij het ontbreken van enige vorm van talent, zul je begrijpen, doordat er dan iets knapt.

Iets in jou knapt, iets in jou geeft geen toestemming om op deze wijze verder te gaan, doordat je jezelf en de ander meer schade brengt dan de voldoening die dit oplevert en of geeft. Daarbij kun je je afvragen waarom je dit doet, wat de zin ervan is, de redenen en met name het vervolg ervan, jij leeft.

Door het leven van jouw leven, kom je vanzelf tot de conclusie dat er meer is dan dat wat de agenda van je vraagt. De agenda die deels gevuld wordt door de ander, alles wat anders is, daarbij deel van jezelf is geworden, tenzij je weer werkelijk voor jezelf kiest, door honderd procent jezelf te willen zijn en mogen wezen, jouw bewustwording, vertraagd.

Ja, de bewustwording die door de agenda en alles wat je jezelf hebt opgelegd, op hebt laten leggen, duidelijk verstoord is. Mijn ontslag en alles wat daarmee gepaard is gegaan, het overlijden van mijn mams, schoonouders en ja, geschiedenis.

Meegaan in wat iedereen doet, wat iedereen gebruikelijk vindt, waardoor dit zelfs zo wordt, of is het toch meer zo lijkt? Ik weet inmiddels dat het het laatste is, doordat je je verplicht voelt, mee te gaan in, wat de ander ook doet, je jezelf verkrijkt.

Je verkrijkt je(zelf) op, ja je verkrijkt je op, in plaats van vanuit jezelf te kijken, dat wat je werkelijk de juiste waarde laat zien. De waarde die in wezen vele malen belangrijker is dan de buitenzijde toont, de buitenzijde of is het het omhulsel, tien?

Alles is verpakt, lijkt verpakt, zie de verschillende wijze van kleden bij de mens, iedereen die daarmee iets aan wil tonen. Een bepaalde klasse, een statement, een gerichte keuze of soms zelf(s) veel meer dan dat het statement maken, wonen.

Wonen in een land waar meer is toegestaan dan in menig ander land ooit maar zou kunnen, zou worden getolereerd. Dat je daardoor ook vaker over de voor jou betreffende grenzen gaat, iets wat ik zeker weet, dat heeft mij geleerd.

Geleerd dat ik voor ik ergens mee start mag luisteren naar wat mijn hart me zegt of vertelt, daarbij ook zeker laat weten. Ja mijn hart, de stem waarmee ik dankzij mijn vertrouwen en onbegrensde energie in contact sta, zolang ik de rust neem, dat doe wat goed voelt, in beweging blijven, leven, zonder overmatige inspanning, precies passend, waarom zou je het anders doen, dan volgt er opnieuw strijd met jouw geweten?

Geweten, dat doen waarvan je in wezen weet dat je er op geen enkele wijze voldoening uit zal halen, laat staan krijgen. Doordat je aan jezelf voorbij gaat, jezelf onvoldoende in acht neemt, te weinig tijd, dat doet waar de ander over zou zwijgen.

Zwijgen over dat wat er speelt, wat er gaande is en waar “heel de wereld” over bezig is, al beseffen zij nog niet goed hoe. Omdat je het jezelf heel erg moeilijk en lastig kunt maken, door alles steeds buiten jezelf te zoeken, schuldig of niet, doe.

Doe jezelf eens een plezier en ga dat doen waar je blij van wordt, dat wat jou als mens weer een leuker persoon maakt. Dan weet je weer wat jouw leven inhoud geeft, waardoor je hart, de toon die deze zingt, ook weer de juiste snaar raakt.

We zijn als mens te vergelijken met heel veel dingen, met levend materiaal, dat wat wij in wezen zijn en zullen blijven. Wanneer we de waarde van ons leven gaan zien, voelen, ervaren en beleven, mogen we ons levensverhaal schrijven.

Ons levensverhaal, jij het jouwe, ik het mijne, zij de hare en hij ook zeker de zijne, waardoor ons, het gezamenlijke is. Gezamenlijke, daarbij ieder in afzondering het zijne of hare, dat wat ertoe doet, je helpt, ook nu weer het geschieden is.

Wij zijn als mens zo meegaand, zo betrokken, weten vaak nog niet eens van de hoed en de rand, laat staan van dat wat er onder de hoed verborgen of in wezen zelf(s) verstopt is of zit. Door weer volledig vanuit je hart te gaan leven, te gaan luisteren naar de woorden die je hart je zonder dit vooraf te weten zeggen, je in wezen wel weer laten inzien, wat mogelijk is nu, impossible is I'm Possible, wanneer ik dagelijks bid.

Vanuit het hart leven, is luisteren naar dat wat je hart je laat weten, door iedere dag te bidden. Te bidden en te vertrouwen op alles wat goed is. Wat je hart je laat weten en waar jij je goed of allesbehalve goed bij voelt, want ook dit laatste is iets waar je rekening mee mag houden. Ook al brengt je hoofd je 1000 keer per dag in verwarring, je hart zal je op geen enkele wijze in de steek laten. Ieder mens zal uiteindelijk overeenkomstig zijn of haar afspraak zichzelf mogen zijn, dat daar het jezelf verantwoorden, het jezelf verantwoordelijk en dus ook verantwoord bezig zijn bijhoort is dat wat iedereen weer zal mogen ervaren. Omdat het verantwoordelijk zijn en het verantwoordelijk wezen, de verantwoordelijkheid is en de verplichting die we naar onszelf hebben, die we echt ook alleen met onszelf hebben en daardoor ook met God. Alleen deze verantwoordelijkheid en plicht, zal ertoe leiden dat we het juiste zullen gaan doen. Dat zullen gaan doen wat ons werkelijk leven, ons eigen leven leven ons biedt en dus geeft.

Sinds zondag heb ik weer een extra jaar op mijn levenskalender bij hebben mogen schrijven. Sinds zondag ben ik weer een jaartje wijzer geworden. Ouder en wijzer is dat wat we vaak leren en waar heel veel mensen ook vanuit gaan, evenals het feit dat ouderdom met gebreken komt. Ouderdom iets is waar je vanuit kunt gaan ja. Wanneer je inderdaad oud wordt en dom wilt blijven, ouder wordt en je dom laat houden, doordat je besloten hebt om alles wat je ooit aangeleerd is voor waarheid aan te nemen, als de waarheid te zien. Want wanneer je iets voor waar aanneemt en als waarheid ziet, dan zul je vanzelf geconfronteerd worden met de gebreken. Wanneer je iets voor waar aanneemt en als waarheid ziet, dan zul je jezelf vanzelf tegenkomen. Alleen de persoon die deze aanvaring met zichzelf ook werkelijk ziet als de waarde, waardevol kan door.

Kan door en mag verder, verder dan waar ieder ander die ouderdom als een logisch iets ervaart, als het gebrekkig worden als een natuurlijk iets ervaart, ooit maar zal kunnen komen, ooit maar zal kunnen zijn, want ouderdom is een gevolg van het je niet meer ontwikkelen. Ouderdom is een gevolg van het feit dat je het kind in jezelf afremt, af laat remmen en er vervolgens in bent gaan geloven en erop bent gaan vertrouwen dat oud worden dit met zich meebrengt, het ouder worden dit met zich meebrengt. En wanneer ik je nu zeg dat dit allesbehalve de waarheid is, wanneer ik je nu zeg dat dit allesbehalve waarheid zal kunnen zijn wanneer je weer vanuit je hart gaat leven, dan mag jij zelf de keuze maken. Dan mag en kun jij zelf de keuze maken of je er wel of op geen enkele wijze in mee wilt gaan.

Meegaan in de waan van alle dag, de waan die dusdanig in stand gehouden wordt, dat we er allemaal in zijn gaan geloven, zelf(s) zonder dat we dit zelf ervaren hebben, maar omdat de wereld, de wereld waarin wij leven ons dit toont. Dat brengt me weer op het verhaal van de vrouw die ik ooit in de rij bij Jomanda heb ontmoet. Het verhaal van de vrouw die haar kindje verloren had en het kind wat haar wilde laten weten, dat zij niet schuldig was, geen schuld had aan het overlijden van. Want alles wat we doen, alles wat we laten en alles wat we vergeten is een logisch gevolg van “de hectiek” waarin we leven. De hectiek die in wezen op een dusdanige wijze in ons bestaan geïntegreerd is, dat dit evenals “het ouderdomswezen”, het oud en vergeef me mijn uitspraak in wezen “dom” gehouden worden, oud en hulpbehoevend worden, dat is waar “de wereld”, de mensen die het geld beheren aan verdienen. Ja, de mensen die het geld beheren, de mensen die in wezen de wereld in “hun macht” denken te hebben, maar dit allesbehalve waar maken of waar kunnen maken omdat het een leugen is.

Het de leugen is die de afgelopen eeuwen heeft geregeerd, die de afgelopen eeuwen is verkondigd als waarheid, terwijl de waarheid in wezen is. De waarheid in ieder van ons aanwezig is, wanneer we er de tijd, de rust en de mogelijkheid weer voor nemen om deze naar het licht te leiden. De waarheid op een dusdanige wijze naar buiten te brengen, dat iedereen er werkelijk weer bij gebaat is. Ja, iedereen er weer bij gebaat is, doordat iedereen zelf zijn of haar eigen heer en meester is.

Iedereen zelf het best weet wat goed voor hem of haar is en ik ben er zo klaar mee dat “de gevestigde orde”, “de allesbeslissende macht”, iedereen die denkt te weten, maar in wezen onwetend is, haar best doet om dit in stand te houden. Ik ben er zo klaar mee dat mensen lijden onder alle druk en alles wat hen wordt opgelegd, dat ik de waarheid zoals deze werkelijk is naar buiten breng. Naar buiten breng, omdat dit ook werkelijk naar buiten gebracht mag worden, we zijn zelf verantwoordelijk, het is ons leven, het leven wat iedereen zelf gekregen heeft en iedereen zelf mag leiden. Aan jou de keuze, laat je je leiden, lijd je of kies je voor honderd procent voor jou en daarmee ook voor ieder ander en breng je de ommekeer teweeg. Ik kies voor jou, voor mij en het Algemeen Belang, ik kies voor de Hemel op Aarde, De Hof van het Heden, in het hier en nu. Want het leven is van ons allen, van iedereen die en alles wat het leven leeft wat God ons gegeven heeft, waar God koste nog moeite voor gespaard heeft en wellicht nog vele malen belangrijker, dat wat hem geen geld, maar zijn Zoon heeft gekost. Doordat Jezus eigenhandig, Jezus er eigenhandig en vanuit zijn hart voor gekozen heeft om te willen helpen, zijn Vader te willen helpen, met dat wat ooit eens mis was gegaan, wat mis ging en geleid heeft tot de nare gevolgen die wij nog dagelijks ervaren, zonder te weten wat de echte oorzaak was.

De echte oorzaak of zal ik zeggen wat het gevolg was van het vanuit jaloezie handelen. Alles wat voortkwam uit het jaloezie zijn, doordat het gevoel wat iemand heeft, het gevoel meer, minder, anders of zelfs gelijk maar daarbij toch uniek te zijn, je een goed of minder goed gevoel kan bezorgen. Het goede gevoel goed houden, het goede gevoel goed onderhouden is dat wat onze plicht is, is dat waar wij ons leven mee kunnen blijven leven en dat doen wat ervoor zorgt dat ons leven van waarde blijft, ons leven waardevol blijft en ons leven het leven en de kracht geeft die we nodig hebben om dit tot in lengte van dagen vol te kunnen en vol te willen houden, omdat dit het ware leven is. Dit het enige leven is wat we hoeven leven, wanneer we gelukkig, gezond en wel willen zijn. Gelukkig, gezond en wel willen wezen, doordat we dit in wezen allemaal zijn, wanneer we daar iedere dag weer van overtuigd zijn. Dat jij de enige bent die jezelf daarvan kunt en hoeft te overtuigen, is dat wat “nog geen mens” begrepen heeft, waar maar heel weinig mensen de tijd en of de energie voor over hebben. Ja, voor over hebben, doordat alles wat zij aan tijd hebben, alle tijd die zij hebben volledig wordt ingevuld door dat wat de agenda van hen vraagt, door dat wat de agenda van hen verlangt en dat wat de agenda hem of haar doet geloven, als “waarheid” geeft.

Waarheid, die in wezen waarheid wordt, doordat we er gehoor aan geven, doordat we ernaar luisteren doordat we aangenomen hebben dat dit de waarheid is. Maar zou de waarheid nu werkelijk zo zwart wit zijn of is de waarheid iets wat zwart wit geworden is doordat we dit zelf zo bestempelen? We door alles wat er geschreven is, alles wat voor waar aangenomen is, ook op die wijze wordt gepresenteerd, gewoon zo laten? De waarheid en of dat wat waarheid geworden is zo laten en ieder ander die volgt, ook deze waarheid laten ondergaan, met recht?

Want dit wordt rechtvaardig genoemd, dit wordt de rechtvaardigheid genoemd in een wereld die geleid wordt door de mensen die geld, het hebben van bezit en alles wat ermee gepaard gaat als “het summum” zien. En dat het summum nu juist gezorgd heeft voor de werkelijke gevolgen, is wat ik al jaren weet, waar ik geen waarde aan hecht en wat ik allesbehalve vereer. Omdat ik werkelijk en wezenlijk geen waarde hecht aan het hebben van geld, ik werkelijk en wezenlijk geen waarde hecht aan alles wat er met geld in de wereld te koop is, doordat ik de werkelijke waarde van het leven ken. Ik de waarde van alles wat de mens doet om aan geld te komen ken en wellicht nog vele malen belangrijker, de “echte” waarde, levenskwaliteit en levenskwantiteit hoger in het vaandel heb staan dan menig mens ooit zal kunnen hebben.

Omdat ik mijn leven en ieder(s) leven lief heb, ik mijn leven en het leven van iedereen die en alles wat leeft lief heb, doordat het onze samenleving is. We deel uit maken van een samenleving, die in de ogen van velen een beschaving wordt genoemd, waar het beschaafd zijn helaas op de achtergrond is geraakt of soms zelf(s) volledig verdwenen is. Verdwenen en daardoor in wezen bijna op geen enkele wijze meer bereikbaar. Bijna ja, want God heeft ons werkelijk de mogelijkheid gegeven om dat wat onmogelijk lijkt, wat als onmogelijk wordt geacht mogelijk te maken, door vertrouwen. Door vertrouwen in dat wat je als mens samen kunt bereiken, vertrouwen in dat wat werkelijk tot “de nieuwe mogelijkheid” behoort. Het leven leven zoals het bedoeld is, doordat ieder mens dit recht heeft, het ons “Human Right” is en dat is wat in geen enkele grondwet of regel en wetgeving is vastgelegd, er ook op geen enkele wijze aan te tornen valt, we zelf mogen doen wat nodig is, willen en we daar één voor één de mogelijkheid toe krijgen.

Wat kun je er zelf mee doen?

Wat kun je er zelf mee doen, wat kunnen we er zelf of zelf(s) samen mee doen, ons laten meevoeren door dat wat nodig is. Dat wat nodig is en op geen enkele andere wijze zal kunnen worden bereikt, hier en nu, door het verleden, geschiedenis.

De geschiedenis wordt overschreven, dit gebeurt door en voor de komende generatie, iedereen die wil leven, daarvoor gaat. Want hoe donker de wolken nu ook lijken te zijn, beseft dat het Chaos Deel, Christus Hulp Aan Onze Samenleving, laat.

God heeft Jezus de volmacht gegeven om te kiezen in het Algemeen Belang en of alles wat daarbij zal komen kijken. Doordat Hij inzag dat er op geen enkele wijze verandering zou komen, door hen die onwillend zijn, zich enkel verrijken.

De mens die in wezen leeg is, zich door “genots en verboden middelen” gelukkig waant en daarop al vele decennia teert. Wanneer je weet dat dit alles behalve geluk brengt, genieten verre van dat is, kun je pas echt gaan leven, vertrouw me, dit is vele malen beter dan alles wat je ervaren hebt, geleerd.

Geleerd of aangeleerd, dat is en blijft de enige en ware vraag, die jij alleen jezelf kunt stellen, zult mogen beantwoorden. Het is zelf(s) meer en beter dan dat, het geeft jou de kans, het recht om je ware zelf te zijn, zonder je te verantwoorden.

Ieder mens krijgt de kans om zijn of haar leven ten volle te gaan leven, iedere dag die er komt, die jou aangeboden wordt. Jij mag jouw leven gaan leven, zonder zorgen over de rekeningen, het wel of niet kunnen kopen van eten op je bord.

Jouw leven start nu, vanaf het moment waarop je de werkelijke waarden ervan wilt gaan ervaren, dus ook zien. Waarden ja, doordat er zoveel extra's aan toegevoegd zal worden, je houdt het je niet voor mogelijk, veel bovendien.

Veel van wat jij in het verleden op geen enkele wijze bovenaan jouw wensenlijst had staan of had durven zetten. Doordat je uit bescheidenheid, enigszins onderdanig, de regels wilde volgen die mens maakte inclusief de wetten.

Wetten die allesbehalve gemaakt zijn om de mens te helpen, de mens te verzekeren, de mens de kans te geven om te leren. Wetten die als doel hebben dat jij je plicht vervult, de waarheid verhult en alles in het werk stelt, dit te garanderen.

Garanderen, de garantie geven, dat er geen mens op deze wereld is, die het doorheeft, die dat wat er is echt doorziet. God wat prijs ik me gelukkig dat ik zo'n eigenwijs en eigenzinnig mens ben, dat ik uw genen heb, u mij ontziet.

Want Lieve Heer, "blasfemie", het woord, wat gisteren tijdens het schoonmaken bij Diana naar boven kwam is wat weer is. Er worden mensen geschoffeerd, bespot, waar mogelijk zelf(s) onteerd, "we" gaan er in mee, door haat veel gemis.

Door haat of toch het ontbreken van voldoende zelfliefde, zelfrespect, alles wat nodig is om je leven volwaardig te zijn. Verzanden we in een situatie, die zo ik nu begrijp nodig is, waar we allemaal van kunnen leren, ware gedeelde pijn.

Pijnlijk, maar oh zo leerzaam en dat wat je als mens weer brengt bij waar je mag zijn en waar je werkelijk mag wezen.

Doordat het je de kans biedt, de kans geeft om eindelijk na lange tijd jouw leven te leiden, zonder angst en of echt vrezen.

Vrezen dat jouw leven ophoudt, het moment waarop je niet meer verder kan gaan, op geen enkele wijze meer verder kunt. God helpt ons wezenlijk, doordat hij dat doet wat er mogelijk is, hij zijn handen nooit van ons aftrekt, met ons leven stunt.

Hij helpt ons iedere dag, zelfs wanneer we hem ogenschijnlijk minder of niet nodig lijken te hebben, waardoor we vergeten. God ziet ons allen als zijn kinderen, met name de personen die geplaatst worden door boze gedachten of kwaad geweten.

Kwaad geweten, dat wat een oorsprong vindt in het verleden van ieder mens, die ondanks zijn of haar goede wil is verleid. Toen hij of zij in een verminderde staat van zijn verkeerde, door toedoen van, wie zal het zeggen, wat volgt is altijd spijt.

Spijt en of “regret”, wat in wezen regreet betekent en zegt. Dat je de kans hebt om het goed te maken, door het te menen, er alles aan te doen om dat wat ooit eens was te doen vergeten, we zijn als mens onnozel, onwetend, niet slecht.

Doordat we als onnozele, onwetende wezens behandeld worden, zonder slechte bedoelingen, maar wel uit angst voor. Dat wat onvermijdelijk is, wanneer je werkelijk weet en snapt wat je hart vertelt, in verbinding met God, het luisterend oor.

God legt zijn oor te luister, Hij geeft ons elke dag de kans om alles wat we doen te beraden, iedere dag waardig af te sluiten. Ik als klein deel van het grote geheel geef daar met alle liefde gehoor aan, ik luister goed naar wat hij me leert van buiten.

Hij toont me, hij laat me zien en geeft me daardoor alle tijd en ruimte die ik nodig heb, om te doen wat een ieder helpt. Doordat God “in wezen de mens is”, geen dokter of arts die ervoor geleerd heeft, maar de leraar is, de les het bloed stelt.

Gods wegen zijn ondoorgrondelijk voor hen die denken te weten, voor allen die zich op enige grond van laten misleiden. Op grond van of door middel van want dat dit laatste helaas ook nog steeds voorkomt, is wat we gaan zien, andere tijden.

De nieuwe tijd is aangebroken, we mogen weer leven in het hier en nu, met iedereen die daartoe bereid is, dit ook toont. Waardoor de wereld weer voor iedereen kan en mag zijn, weer voor iedereen kan en mag wezen, het is God die beloont.

God beloont de mens die willens en wetens dat doet wat zijn of haar hart hem laat zien, horen, voelen, uiteraard ingeeft. Uiteraard, wat iedereen zal begrijpen, doordat dit de taal is die iedereen kent, de taal van het hart de taal is die nu leeft.

De taal die nu leeft en voor iedereen begrijpelijk is, verstaanbaar, omdat deze in alle opzichten overstijgend luidt. Overstijgend en alles bovenstaande, doordat de mens in wezen deel is van het groot geheel, alles wat God is aanduidt.

De mens die liefde is, kan zoveel malen meer, dan hij of zij ooit voor mogelijk had geacht, zich voor mogelijk zal houden. Het gaat om alles wat in het hier en nu leeft, doordat we mede doordat we kinderen van God zijn, een verbintenis met Hem via Jezus hebben, de enige mens die God zijn garantie gaf, de zekerheid doordat God wist waar Jezus voor stond, waar Jezus voor staat, waar Hij zorg voor draagt, zich onthouden.

Wij mogen ons weer herinneren wie we zijn, dankzij het feit dat Jezus voortleeft in ieder(s) hart, in ieder hart, in het hart van ieder mens die het beste met de ander voorheeft. Want de mens die liefde is, zal Jezus kennen. Ieder mens die liefde is, zal Jezus aannemen als zijn of haar redder, de redding in nood. Dat wat nodig is, dat wat werkelijk een bijdrage levert aan het in leven zijn en het kunnen delen van dat wat waardevol is en mag zijn. We mogen allemaal weer volop van het leven genieten, we mogen allemaal weer volledig vrij zijn, door in vrijheid te leven en dat te doen wat ons als mens volledig vrij maakt. Volledig doordat we dan zonder zorgen zijn, zonder zorgen kunnen en mogen leven, omdat de zorgen die we aangenomen hebben als waarheid, dan geen zorg meer zijn.

Doordat we ons allemaal weer mogen herinneren en mogen herkennen en daardoor kunnen gaan erkennen wie we zijn, wie we werkelijk en in wezen zijn. Wie we zijn of in wezen waren voor alles wat op onnatuurlijke wijze invloed op ons had, roet in het eten gooide. Wie we zijn of in wezen waren voor alles wat op basis van in het verleden opgestapelde pijn en boosheid deel van ons leven werd. Deel van ons leven werd, uit vrije keuze, uit vrije wil en dat waar God ons door ons leven op geheel eigen wijze te laten leiden de voorkeur aan gaf. Doordat Hij ons ons eigen leven op geen enkele wijze wilde onthouden, doordat Hij ons eigen leven op geen enkele wijze wilde beïnvloeden, doordat Hij er van overtuigd was, dat wij net als Hij uiteindelijk, het juiste zouden doen. Doordat het summum, dat wat werkelijk door ieder mens bereikt wordt, het hoogste en het dieptepunt samenbrengt. We allemaal weer mogen gaan ervaren hoe het voelt om een kind van God te mogen zijn en een kind van God te kunnen wezen. Door ons werkelijk te onthouden van alles wat ons in het heden, de wereld verdeelt.

Wat ons verdeelt en wat ons in wezen van ons natuurlijk samenzijn en ons natuurlijk samenleven afhoudt. Want dat de mens, de persoon, de instantie en alles wat zich daarachter schaaft in wezen geen hoge rol bekleedt, maar op een dieptepunt zit, is mij al vele jaren duidelijk. Is voor mij zo duidelijk dat ik alleen maar medeleven op kan brengen voor deze mensen. Ik alleen maar medeleven en sympathie op kan brengen voor deze mensen, de mens die in wezen nog op geen enkele wijze het samen gevoel hebben mogen ervaren. De mens die van het samengevoel verstoten is, door alles wat hij of zij zichzelf aandoet. Want dat je het jezelf aandoet wanneer je in eenzaamheid leeft, eenzaam bent, is dat waar je in wezen zelf verantwoordelijk voor bent. Ja, waar je zelf de verantwoordelijkheid voor genomen hebt en waar je zo ik nu weet ook de verantwoordelijkheid voor kunt nemen, om dit te wijzigen. Van wij, naar zich en vervolgens naar en te brengen.

Omdat “wij zich en” er werkelijke voor zorgt dat je jezelf kunt zijn, doordat je de ander op geen enkele wijze wilt en of zult schaden. De schade aan de ander, jou vele malen meer pijn doet dan de ander ooit maar ervaren zal, dan de ander ooit maar hoeft te ervaren, doordat jij werkelijk alleen het juiste met iedereen die en alles wat leeft voorhebt. Jij de ander in zijn of haar waarde laat, de ander zijn of haar eigen weg laat lopen, daarnaast alles doet om de ander vrij te maken, vrij te maken door hem of haar vrij te laten zijn. Vrij om te denken, te doen, te handelen en wanneer zij zich daarover uitspreken, hem of haar aanhoort door werkelijk te luisteren. Door te luisteren maar daarbij ook zeker te horen wat de persoon zegt, wat gezegd wordt en wat weggelaten wordt, dat wat vaak vele malen meer zegt dan alle uitgesproken woorden betekenen, woorden die een dusdanig diepe indruk kunnen achterlaten.

Woorden die wanneer je ze op de juiste wijze deelt, geen vervolg of geen gevolg hoeven hebben. Woorden die wanneer je ze op de juiste wijze uitspreekt er ook werkelijk toe zullen leiden dat het verhaal stopt. Dat het verhaal en de gevolgen, het vervolg erop stopt, daarbij je wel duidelijk aangeven waar de schoen wringt. Waar het ooit gestart is, de zogeheten basis van, de oorzaak ligt en wat dit met de mens doet. Want elk mens heeft zo nu en dan de behoefte om iets te delen, het delen in positieve woorden is in wezen, zelfs wanneer de inhoud van het verhaal minder positief is, iets waar je je vanaf het moment waarop je het deelt lucht door krijgt. Lucht door krijgt waardoor je weer vrij adem kunt halen, adem kunt halen om dat te doen wat werkelijk nodig is, nodig en waar je vanaf dat moment ook werkelijk mee bezig wilt zijn. Mee bezig wilt en kunt zijn, omdat dit je de lucht, de energie en de ruimte geeft, die we als mens allemaal goed kunnen en mogen gebruiken.

Doordat dit gebruikelijk en bruikbaar is, wanneer je de juiste waarden van het leven, de grondwaarden van het leven, de basisbeginselen van het leven waardeert en deze als dagelijkse waarden in je leven laat heersen. De 10 geboden en alles wat daar in het hier en nu mee verbonden is. Alles ja, want dat de versoepeling van de regels, het niet zo nauw nemen met dat wat ooit eens is ingesteld om het leven van de mens mogelijk te maken, er nu volop toe leiden dat de mens gepijnigd wordt, gebukt gaat onder of soms zelfs zijn of haar eigen last op geen enkele wijze meer kan dragen. De mens letterlijk en figuurlijk onderuit gaat doordat hij of zij op geen enkele wijze meer aan zijn of haar verplichting meer kan voldoen. De verplichting, de overeenkomst en de afspraak, om jouw leven liefdevol te leven en iedere dag op de meest liefdevolle wijze aan te gaan. Het leven aan te gaan en aan te nemen zoals het komt, zoals het is.

Het leven te nemen zoals het is en daarmee iedere dag te dealen, een soort van spel waar jij door de dingen die je maximaal in je leven toestaat, iedere dag mee kunt leven. Waar jij door duidelijk je grenzen aan te geven iedere dag gehoor aan kunt geven. Waar jij, omdat jij de basis bent van kunt zeggen, nu is het genoeg geweest en niet omdat je op bent, niet omdat jouw lichaam, je geest en alles wat jij in het hier en nu vertegenwoordigt niet meer verder kunt maar omdat jouw wil, je hart en alles waarmee jij ooit gestart bent voelt dat het klaar is. Dat het werkelijk klaar is en je zonder te luisteren naar jouw hart, jouw gevoel en dus ook jouw verbinding met God, onherroepelijk tot de orde geroepen wordt. Tot de orde van de dag, dat wat nodig is en waarin jij ten volste kan en mag leven.

Door de dag weer te nemen zoals deze komt en alles wat de agenda en de planning in het vooruitzicht heeft, volledig overboord te gooien. Nu, is het de tijd om te doen wat jij kunt en mag doen. Nu is het de tijd om jouw leven te leven en wanneer je denkt, het gevoel daaruit voortvloeiend je iets anders laat weten, dan mag je werkelijk op de rem, dan wordt je letterlijk en figuurlijk op de rem gezet en dan wordt jij ertoe gedwongen om jouw leven weer in eigen handen te nemen. Ja, jij mag jouw leven weer in eigen handen nemen, want er is geen mens buiten jouzelf die de beslissingsbevoegdheid heeft over dat wat jou overkomt, wat jou gebeurt en waar jij letterlijk en figuurlijk mee zal mogen dealen, wanneer je vertrouwen hebt en handelt vanuit datzelfde vertrouwen. Want de oplossing is vele malen eerder nabij en ligt veel vaker voor de hand dan menigeen je laat geloven. Dan menigeen, iedereen die het beste met jou voorheeft je doet denken. Omdat dat is wat er echt gebeurt, men laat jou denken dat, ... vul maar in. Het is geen multiple choice, het is jouw leven, van jou alleen.

Daarbij deel jij jouw leven met, iedereen die en alles wat je lief is. Hoe weet jij zo zeker dat het je lief is, dat iedereen je lief is wanneer je zelf vergeten bent om jezelf lief te hebben? Hoe weet jij zo zeker? Vertrouw jij op jezelf, dan weet je hoe het voelt om jezelf dusdanig lief te hebben, dat jij het eerste signaal, dat wat jouw lichaam je laat weten meteen herkent? Dan weet jij bij het eerste de beste signaal dat jouw lichaam je geeft dat er iets helemaal mis is. Dat jij ergens een steekje hebt laten vallen. En dat dit steekje er nu juist voor kan zorgen dat je dit weer oppakt, jouw contact met jezelf weer aangesloten wordt of je ervoor kiest om de ander jouw controlepaneel te laten beheersen is dat waar jij verantwoordelijk voor bent, verantwoordelijk voor bent en verantwoordelijk voor blijft zolang je leeft. Zo lang je jouw leven leeft en zolang jij besluit om alles wat je denkt, zegt en voelt aan jouw maatstaven onderhevig te maken. Aan jouw persoonlijk gevoel voor..... alles wat jou de kans geeft om voor 100% jezelf te kunnen zijn.

Jezelf zijn, letterlijk in en met jezelf zijn. Jezelf zijn, letterlijk maar ook figuurlijk bedoeld, dat doen wat jou helpt, baat en zeker in geen enkel geval schaadt. Wat jou iedere dag helpt om het beste uit jezelf te halen, zelfs wanneer de ander jou laat denken dat, zelfs wanneer de ander jou laat zien dat, zelfs wanneer de ander een ander voorbeeld geeft, dan jij diep van binnen voelt en weet. Voelt en weet dat het leven leven anders bedoeld is, omdat God jou voorafgaand aan jouw leven heeft laten zien wat er voor jou en iedereen die en alles waar jij mee verbonden bent, mogelijk is. Mogelijk is ja en in geen geval mogelijk was, omdat God jou het toekomstperspectief heeft getoond, God jou het beeld heeft geschetst, wat werkelijk tot de realiteit zal kunnen en mogen behoren, wanneer jij op je pad blijft, wanneer jij jezelf, iedereen die, alles wat leeft lief hebt.

Hoe zou jij de wereld graag zien?

De vraag die gesteld wordt aan veel vrouwen die meedoen met de missverkiezingen, met de verkiezingen van de mooiste vrouw ter wereld, van een land, deel daarvan, dorp of stad. Dat de vraag die daaraan ten grondslag ligt in wezen de vraag is die we bij onszelf mogen laten starten, is waar geen mens mee bezig is, waar ik tot voorkort ook geen erg in had.

Tot voorkort, een aantal jaren geleden of recentelijk, want waarom zou ik me daar in Godsnaam mee bezig houden? Waarom zou ik bezig zijn met iets wat door de algehele planning en alles wat ik moest doen, van mij verlangd werd, doordat dit vanzelf kwam, het zich zo voor me ontvouwde?

Ontvouwde ja, ik werd gladgestreken, mijn eigenheid en alles wat maar enigszins een rimpel vertoonde werd afgevlakt. Daarbij moest is mijn idealen en gedachten voor me houden, ik mocht me op geen enkele wijze filosofisch uitdrukken, dat was in de ogen van, “mijn medere” onjuist, werd afgepakt.

Afgepakt of afgewezen, zo voelde het, ik kon mezelf niet meer zijn, raakte volledig ontregeld, onbalans, ik was er klaar mee. Het was genoeg het was welletjes, ik nam mezelf weer serieus kon vanaf dat moment functioneren, ging op de automatische piloot, stelde de ander waar mogelijk maar ook mezelf tevree.

Waar mogelijk, tot het moment waarop ik zelf weer merkte dat mijn eigen grenzen overschreden werden, vele anderen ook zijn, nog vele malen erger, zij werden geraakt, getroffen. Toen kon ik werkelijk niet anders meer, dan doen wat in mijn ogen juist was, voor het leven kiezen, zonder te ontploffen.

Geen implosie of explosie maar duidelijk zijn in het aangeven van dat wat er voor mij op dat bewuste moment mogelijk was. Ja dat moment, omdat het vooruitkijken na al het ver vooruit plannen mij in deze situatie had gebracht, ik wilde en kon op geen enkele wijze meer mee in “deze leerschool”, deze klas.

Want het leven in de wereld waarin wij allen dagelijks leven, die bepaald wordt, gestuurd door orde en “zekere regelmaat”. Is in wezen het leven waarin we gedwongen worden onszelf en daarbij, alles wat ons lief is te vergeten, aanzet tot haat.

Doordat we onszelf of de ander gaan haten, één van de twee, soms ook beide, wanneer we onszelf eigenhandig blokkeren. Wij zelf ja, doordat we onszelf niet meer in de hand hebben, we ons leven uit handen geven, bestuurd worden, niets leren.

We leren niet van de fouten die we maken, geven de ander of iets anders de schuld en zorgen voor deze gekte, de blamage. Wanneer het aan de geldwolven ligt, gaan we nog even zo door, blijven we dit tot lengte van dagen doen, want zij zijn het die eraan verdienen, die zich rijk wanen, met “deze rage”.

Rage ja, want gelukkig mag er een halt komen aan, dat wat door velen als het ultieme, daardoor het einde wordt gezien. Daardoor of waardoor, de volgende vraag die je jezelf mag stellen, ja mag, niets moet, tenzij je wilt, jouw keus bovendien.

We moeten niets, we mogen alles, tenzij we onszelf of de ander willens en wetens pijn doen, doordat we iets schaden. Dan ben je werkelijk in de aap gelogeerd, wordt jij gestraft of bestraft, dit heb je zelf in de hand, tenzij je je laat beraden.

Door de voors en tegens tegenover elkaar te zetten, de afweging te maken, werkelijk te doen wat altijd goed voelt. Kun je in wezen op je hart vertrouwen, want die geeft dit aan, zegt je precies wat hoort of past, zodat je weet wat is bedoeld.

Wat is bedoeld en zo mag zijn zelf(s) wanneer de ander er in wezen op geen enkele wijze mee bezig is, feitelijk ook wil zijn. We doen van alles en nog wat of zoals ik nu ervaar van alles en nog niks, jaren gedaan, totdat je voelt wat er is, ware pijn.

Pijn die veroorzaakt wordt door het weigeren om te luisteren naar alles wat jouw lichaam in welke vorm dan ook je zegt. Daarom worden we verdoofd, krijgen we allerlei stoffjes toegediend die ons laten denken dat, het leuk is, niet slecht.

De stoffjes of in wezen de chemicaliën, die ertoe leiden dat de helft van de mensheid allergisch, ziek is of wel iets heeft. Waardoor de gezondheidszorg ontploft, uit zijn voegen barst, omdat zogenaamd de mens langer in leven is, dus leeft.

Waarom denk je dat, is het ook werkelijk zo of laat men ons denken dat het zo is en ziet het er ook werkelijk zo naar uit. Dan hoef je mijn boeken niet te lezen, dan mag jij gewoon genieten van alles wat er op je pad komt, tot jij je ogen sluit.

Het moment waarop jouw ogen voorgoed zullen worden gesloten, jouw ogen dan voorgoed de aarde zullen verlaten. Dan zul je een moment stilstaan bij, alles wat de revue gepasseerd is weer mogen zien, zal alles wat je hebt meegemaakt in een seconde of zelfs meer dan dat aan je voorbijkomen, aan je voorbij gaan, zul jij je weer herinneren, weet jij weer wat er speelt, hoor je jezelf wellicht ook praten.

Dit zijn de verhalen die mensen vertellen die terugkeren, die hun leven weer op mogen pakken na een bijna dood ervaring. De mens die zijn of haar leven leeft en door iets doms, een stom toeval of soms door ziekte op het randje van balanceren, door het in verminderde staat zijn, zelfzucht of zelfverering.

Zelfzucht of toch de zelfverering, de behoefte en hetgeen ogenschijnlijk nodig is en de mens in het hier en nu gebruikt. Gebruikt of gebruikt als excuus, nodig en benodigd is, het verschil zit hem in jou, wie je bent, wat jouw neus zegt, ruikt.

Ik heb er een neus voor, ik voel het aan mijn water, ik weet zoveel maal meer en vanaf het moment dat ik dit voor waar aangenomen heb, doe ik mezelf en geen mens meer tekort. Ben ik zelfs gaan bewegen, wandelen, gezond eten, voldoende rust gaan nemen, mijn leven gaan zien als de ware topsport.

De topsport, waarin ik als de atleet maar daarbij ook als de coach en begeleider ben aangesteld, waardoor ik zo fungeer. Dienstdoende bezig zijn, de diensten en werkzaamheden verrichten die ervoor zorgen dat ik mijn leven leidt, mijn leven leef en daarbij heel belangrijk, ten volste functioneer.

Wie had dit kunnen bedenken, wie had dit gedacht, wie had dit ooit maar voor ogen gehad, op het “bepaalde moment”? Was de frikandel toch de aanleiding of deed ik dat wat mij niet paste, om mee te gaan in het geheel, verspeelde ik talent?

Ik weet het nu wel zeker, ik pas alleen in een wereld, waarin ik de medewerking krijg van iedereen die mij ook waardeert. Ja ook, want mijn waardering voor degene waarmee ik werk, waar ik mijn energie voor inzet, is wat ik nu echt heb geleerd.

Er bestaat geen werkgever, geen leidinggevende, geen baas, of mens die zich op een hogere positie kan zetten dan jij of ik. En wie deze gedachte wil blijven koesteren, die mag dat, die mag dit zeker doen, die voelt zich verheven boven, lekker dik.

Lekker dik doen, jezelf als de wijze persoon zien, die de ander nog iets kan leren, waarvan hij of zij niet volledig zeker is. Want lieve mensen, alleen wanneer je het pad zelf hebt gelopen, wanneer je de weg en alle obstakels kent, ben je er zeker van wat er mogelijk is, schrijf jij je eigen geschiedenis.

De geschiedenis die zich mag herhalen, de geschiedenis die een blijvend effect heeft, voor een ieder bereikbaar zal zijn. Voor iedereen die luistert naar het fluisteren van zijn of haar hart, zijn of haar lichaam, zich overgeeft aan, aanwezige pijn.

Pijn die een oorzaak kent, pijn die zich uit, waarbij jijzelf, ieder mens die dit voelt, mag nagaan waardoor dit ontstaat. En wil je daar snel vanaf zijn, wil je daar zonder nare gevolgen mee kunnen leven, dan zul je moeten leren omgaan met dat wat jou overkomt, jouw innerlijke strijd, het kwaad.

Omdat het kwaad al geschied is, op het moment dat jij in geen enkel opzicht meer ver vooruit, in wezen hoger op wilt komen. Jouw positie verbeteren, er meer uithalen dan erin zit, dan men jou gunt, doordat jij de kracht bent, in je eigen dromen.

Dromen die doordat je gehoor geeft aan de wil en wens van de ander, op geen enkele wijze zullen worden waargemaakt. Waardoor jij in wezen, altijd achter de feiten aan zult blijven lopen, zelfs wanneer je leidinggevende of de werkgever wordt, een eigen bedrijf start, leef je leven, voor je je plicht verzaakt.

Je plicht dat wat je mag doen, dat wat je ook kunt doen, wanneer je iedere dag die komt volledig vanuit je hart je leven leeft. De mensen die je dierbaar zijn, alles wat je dierbaar is dan te kunnen en mogen helpen, door er wanneer nodig voor hen te kunnen zijn. Ik heb het ervaren, ik heb het ontdekt, toen ik mijn hart ben gaan volgen en werkelijk waar, het heeft mij gebracht tot waar ik nu ben. Rijkdom en alles wat daarmee gepaard gaat, is iets wat zwaar overschat wordt, doordat alle verwachtingen die een mens of een ander daardoor van je heeft, de druk alleen maar zullen verhogen. De druk die jij op een bepaald moment op geen enkele wijze meer kunt hanteren. Het gebruik van bètablokkers is dan ook een logisch gevolg.

Jouw hart kan maar een (voor jou) bepaalde hoeveelheid druk aan. Jouw hart kan alleen maar dat aan wat bij jou past en wat bij jou hoort en iedereen die een andere mening heeft, die een ander idee heeft of het idee de wereld in helpt dat iedereen gelijk is, iedereen moet voldoen aan “een bepaalde curve”, een bepaalde “wiskundige regel”, die heeft het wis en waarachtig op geen enkele wijze begrepen. Die heeft het wiel echt niet uitgevonden. Die laat zich leiden door, dat wat de ander gezegd, bedacht en daardoor inmiddels ten gelde gemaakt heeft. Dat wat in wezen met “alles” in de wereld gebeurt waarin wij nu leven. Tenzij je je er verre van houdt, je je er van onthoudt en dat is wat ik doe, dat is wat ik heb gedaan en waardoor ik nu weet, dat het leven op een totaal andere wijze geleefd kan en geleefd mag worden. En ik ben er werkelijk van overtuigd dat ieder mens op geheel eigen wijze zijn of haar leven kan leven, wanneer hij of zij werkelijk wil en er de tijd voor neemt of krijgt. Want de wil, de tijd en het kunnen, in wezen het vermogen is bij ieder mens aanwezig die zich laat leiden door goede gevoelens enkel en alleen goede gevoelens.

Gevoelens die constant en in evenwicht zijn, zonder al te hoge pieken en of diepe dalen. Omdat de pieken en de dalen er altijd zullen zijn er altijd zullen blijven, maar jij als mens persoonlijk de keuze, ja de geheel eigen keuze hebt om je erin mee te laten slepen of er “wijselijk” naast te blijven staan. Naast, door mee te leven, naast, door de helpende hand te bieden, naast, door het luisterend oor te zijn, vrijblijvend advies te geven, zonder de ander jouw wil of wat maar ook op te leggen. Zonder de ander, wie maar ook jouw wil of regels op te leggen. Doordat de regels die jij hanteert Universeel zijn, de regels die jij hanteert en gebruikt, gebruikt kunnen worden door en voor iedereen. De regel is die vrijheid van het in liefde, geluk en gezondheid leven, werkelijk mogelijk maakt, doordat jij dit doet. Doordat jij je houdt aan de regels die God de wereld gegeven heeft, doordat deze met het bloed van Jezus in ieders hart geschreven staan. Ieder mens daar op geheel eigen wijze mee geconfronteerd wordt op het moment waarop zijn of haar lichaam signaalverlies heeft, signaalverlies geeft, signaalverlies laat merken. Het signaal waarmee jij verbonden bent met.....

Met iedereen die en alles wat jou lief is, door God gegeven, door God in jouw leven gebracht en door God in jouw hart bijgeschreven. Hoe groter jouw hart is, des te fijngevoeliger je zult zijn. Hoe groter jouw hart is, des te sterker is de verbinding met jouw hogere zelf, de persoon die jij in wezen bent, in wezen mag zijn en in wezen kan zijn, wanneer je iedere dag jouw plichten vervult, jou eigen leven in ere houdt, door eervol en eerzaam te handelen. Door dat te doen waar de 10 geboden voor geschreven zijn, het leven leven wat voorbestemd is, wat voor jou maar ook voor ieder ander bestemd is die vanuit zijn of haar hart leeft en de ander het recht geeft hetzelfde te doen. Hetzelfde te doen, maar daarbij of juist daarbij op eigen wijze.

De wijze die voor iedereen gelijk, maar daarbij of juist daarbij ook volledig ander(s) is, ander(s) kan en mag zijn doordat iedereen ander(s) is. Samen met de ander volledig is en kan zijn, wanneer hij of zij compleet zichzelf is. Samen met de ander compleet zichzelf mag blijven, zelf(s) wanneer de ander een totaal andere kijk op het leven heeft. Waar jij je ook werkelijk op geen enkele wijze mee hoeft te verenigen, jij je ook werkelijk op geen enkele wijze aan hoeft te committeren.

Want committeren staat voor, last geven, afvaardigen, delegeren, bevelen, macht geven, toestaan en zo is de cirkel weer rond. Doordat jij je committeert aan dat wat de ander doet, dat wat de ander zegt, maar wat de ander dus ook duidelijk nalaat, ben jij degene die zichzelf iedere dag, ieder moment en alles wat er in het moment ligt, tekort doet, doordat jij jezelf vergeet. Je jezelf in het hele proces vergeten bent, waardoor jij in wezen geen tijd meer hebt om te herinneren wat jouw rol, jouw taak en jouw functie op deze aarde is. De rol, de taak en de functie die jij op je genomen hebt, vanaf het moment waarop jij God jouw akkoord gaf, jij instemde met, het leven van jouw leven. Het leven wat God jou gaf, waar Hij jou werkelijk de vrije keuze voor gaf, zonder commitments, zonder ook maar enig commitment naar Hem toe, maar alleen het commitment naar jezelf. Jij bent met jezelf verbonden en wanneer jij iets doet, iets laat of iets toestaat waar jij in wezen jezelf door tekort doet, dan zul jij de gevolgen daarvan ondervinden. Dan zul jij het vervolg daarvan zelf mogen ervaren, waardoor jij ook de enige bent, die de schuldige is en de schuldige blijft. Blasfemie, Godslastering genaamd is in wezen, God Samen Liefde Als Summum Tijd Eigen Realiteit In Naam God en kies je ervoor om jouw plicht te verzaken dan wordt de ER werkelijk vervangen door Emergency Room. Dan

zul jij geconfronteerd worden met alles wat buiten jou is en waar jij dan jouw vertrouwen aan zult moeten geven, je zult moeten committeren aan de wil en de wens van de goedheid of allesbehalve goedheid van de ander. De vraag die dan volgt is: Vertrouw je de ander jouw leven toe? Vertrouw je dat de ander het beste met je voorheeft, dan zal dit ook werkelijk zo zijn. Vertrouw je erop dat jij het vanaf dat moment zelf kunt, zelf zo kunt doen, dat jij de regie en alles wat jij bent weer helemaal in de hand kunt houden, dan is dat meer dan ok. Dan zal dat de ommekeer, die ervoor zorgt dat jij ook werkelijk alle plichten en alles wat jij kunt en mag doen zal kunnen vervullen. De zogeheten “Self fulfilling prophecy”, een voorspelling, die omdat je er helemaal in gelooft, uitkomt. De enige verwachting die je mag hebben en kunt hebben, wanneer je het Algemeen Belang dient, wanneer het Algemeen Belang dat is wat je als hoogste in het vaandel hebt staan. Dat wat ertoe leidt dat jij, evenals ieder ander vrij zult zijn, vrij van alle negativiteit.

Negativiteit die het leven al veel te lang in zijn greep heeft gehad en waar jij eigenhandig, met behulp van God dat voor hebt weten te realiseren wat voor iedereen weer mogelijk zal kunnen zijn, wanneer zij hun eigen leven weer gaan leven. Het leven weer gaan leven wat ook voor hen bestemd is. Wat ook voor hen bestemd kan en mag zijn, doordat zij uniek, maar ook evenals jij Gods gelijk zijn. De gelijke van iedereen die en alles wat leeft zullen kunnen en mogen zijn, wanneer zij zich net als jij als de gelijke, als de gelijkwaardige van de ander zien. Van de ander en van ieder ander, van iedereen die anders maar daardoor ook de ander is. Iedereen die zichzelf is, zichzelf kan zijn en zichzelf mag wezen, doordat het jezelf zijn van het grootste belang is, Het Algemeen Belang, van Levensbelang. En het Levensbelang dat is wat de Hof van het Heden leert. .

Nu!

*Waarom zou je nog langer uitstellen wat jij al jaren weet?
Waarom zou je nog langer uitstellen wat ieder ander vergeet?*

*Waarom zou je nog langer uitstellen wat een bijdrage kan
leveren aan het welzijn, de gezondheid en welbevinden van?
Ja van wie, van wat en waarvoor, voor de ander, voor de
persoon die in wezen jouw gelijke is, je vriendje of je man?*

*Iedereen mag alles op geheel eigen wijze doen, op zijn of haar
geheel eigen wijze ontdekken, daarbij ervaren en bereiken.
Wanneer jij je bezighoudt met wat voor jou mogelijk is, dan
zal de ander dit vanzelf weer zien, gaan beseffen, zo bekijken.*

*En niet omdat jij dit verwacht, omdat jij dit wilt of omdat jij
het hem of haar oplegt, door dit als de enige waarheid te zien.
Doordat hij of zij weet hoe jij je voelt, ziet hoe jij je voelt en
daarbij ook ervaart dat het je goed doet, meer nog bovendien.*

*Jij helpt zoveel mensen, jij doet waar de ander op dit moment
geen enkel begrip voor heeft, in wezen totaal geen heil in ziet.
Door eerlijk te zijn naar jezelf, duidelijk te zijn naar de ander,
schep je geen enkele verwachting, voorkom je groot verdriet.*

*Want dat wij als mens alleen maar dat kunnen en mogen
doen wat de ander verdriet en pijn zal mogen besparen.
Wordt weer de trend, wordt werkelijk de nieuwe rage, is dat
wat iedereen weer zal merken de komende tijd en ook jaren.*

*Doordat er al te lang is verdiend aan het in stand houden van
al het “grote”, negatieve en alles wat daarmee gepaard gaat.*

Je zou bijna gaan denken dat dit zo hoort, dat iedereen ooit een keer geconfronteerd zal worden met het echte kwaad.

Waarom zouden we dit zo graag willen zien als zekerheid? Doordat we in wezen op geen enkele wijze meer kunnen omgaan met onze eigen vrije wil, wens, mogelijkheid en tijd?

De tijd, die aan ons voorbij gaat, zelf(s) voorbij tikt, elke seconde, minuut, uur, dag, week, maand, jaar of deel ervan. Tijd die ieder mens heeft, die ieder mens krijgt, die ieder mens zelf in mag delen, tenzij deze er niet mee omgaan kan.

De vraag is, kan hij of zij er niet mee omgaan, doordat het hem of haar in geen enkel opzicht is meegegeven, geleerd? Bewuste of onbewuste keuze, opnieuw de vraag, wiens verantwoordelijkheid dit is, de jouwe toch, goed of verkeerd?

Elke goede of verkeerde keuze heeft een gevolg, een vervolg, waardoor en waarvan je leert, herinnert en daardoor weet. Weet welke mogelijkheden er zijn, wat er mogelijk is, tenzij je je ogen ervoor sluit, je wegloopt voor, je jezelf weer vergeet.

Jezelf en onszelf vergeten is de les die velen in het leven, daarbij ook op school vanaf dag één wordt meegegeven. Wanneer je onderdeel van het systeem bent, wanneer je onderdeel van dat wat moet bent, gaat het zo, een gegeven.

Een gegeven feit of gegeven beslissing, dat waar iedereen mee instemt, tot zijn of haar "Ik" op gaat staan, op gaat spelen. Vanaf dat moment is het lijden in last, opstand tegen alle regels, orders, het moeten, voldoen aan, de buitenstaande verwachtingen, bevindingen, kortweg gezegd alle bevelen.

Bevelen die veelal opgelegd worden, opgelegd zijn, door hen die door hoog opgeleid, goed onderlegd te zijn, verder willen. Verder willen of verder willen komen, de top die duidelijk zal moeten worden behaald en worden bereikt, tijd verspillen?

Het verspillen van tijd, die je door iedere dag te nemen zoals deze komt, iedere dag te doen wat mogelijk is, vanzelf krijgt. Vanzelf of vanzelfsprekend, omdat je in wezen door begaan te zijn met iedereen die en alles wat leeft, jezelf helpt of bedreigt.

Door jezelf te zijn, help je jezelf en de ander, weet de ander waar hij of zij aan toe is, kan deze ervoor kiezen en ervaren. Dat er in wezen geen goed of fout is, het herstellen van dat waar je echt met de pet naar hebt gegooid, nooit de intentie was, het je niet kunnen vinden in, strijd met, zijn de gevaren.

Wanneer jij je op geen enkele wijze kunt vinden in wat de ander doet, waar deze zich mee bezighoudt en dit dus nu laat. Mag je bezig zijn met jouw eigen missie, jouw visie op het leven en de gebeurtenissen laten voor wat ze zijn, veelal zijn deze gebaseerd op negatieve emoties, verdriet of het kwaad.

Het kwaad wat ooit ontstaan is, toen jij jezelf als de meerdere of mindere bent gaan zien of bent gaan ervaren van de ander. Waarmee je jezelf vanaf dat ogenblik duidelijk bent gaan over of onderschatten, jouw wil opspeelde, toen je zei, ik verander.

Ik verander, werd de druppel, de start van dat wat in wezen ontoelaatbaar is en wat in werkelijkheid, jouw persoon treft. Door dit zelf zo te zien, te voelen en ervaren, wordt alles echt weer beter, wanneer je je laat leiden door wat jouw gevoel je vertelt, je lichaam je laat ondervinden, waardoor je je beseft.

Beseft dat we in wezen mensen van de dag zijn, die met alles wat het leven ons brengt, ons dagelijks geeft, vooruit kunnen. Dat daarbij wel rekening moet worden gehouden met, dat wat je aankunt, dat wat jij aanneemt, zorgt voor het lucht gunnen.

Ieder mens mag zichzelf de lucht en de tijd gunnen om het in het leven wat hij of zij leeft, tot een goed einde te brengen. Een goed einde, wat zeker nog niet in zicht zal zijn, in zicht zal komen, wanneer je bij jezelf blijft, de ander helpt, er als de naaste van de ander bent, zonder je in dit leven te mengen.

Ieders eigen leven, ieder op zijn of haar eigen wijze, de keuzes die de persoon aangaan, waar geen enkel mens over oordeelt. Tenzij je je als de meerdere, de wijzere en in dat geval als de leidinggevende opstelt, de begeleiding doet en niet beveelt.

Door iemand bij de hand te nemen, die zelf loopt, die zelf zijn of haar eigen keuzes maakt, waarmee deze zelf(s) geholpen is. Hoe fijn is dit, hoe mooi, omdat hij of zij dan zijn of haar eigenwaarde weer leert kennen, wat de voldoening geeft, gis.

Er is geen enkel mens die voor de ander kan bepalen wat goed is of wat hem of haar zal helpen, dan de rust dit te zien. De rust en de tijd die nodig is, die hij of zij nodig heeft, om zichzelf weer te leren kennen, te herinneren, “Ik” bovendien.

Ja, ik of de persoon die het betreft boven alles, de persoon die naast hem of haar staat als trouwe metgezel, in alle rust erbij. Omdat het nu meer is dan zullen, mogen of kunnen, het nu is de wil om verder te gaan, verder te willen leven met iedereen die en alles wat evenals jij en ik ook in leven is, waardoor je ook in wezen het ware gevoel krijgt, iedereen vrij en blij!

We mogen weer ons leven leven. Ons leven, Ons Natuurlijk Samenzijn, Ons Natuurlijk Samenleven, Onvoorwaardelijk Natuurlijk Samenzijn, Onvoorwaardelijk Natuurlijk Samenleven, met iedereen die en alles wat net als wij in ons leven is. In ons leven, omdat ik samen met Ulrich ben, ik samen met Ulrich kan en mag zijn, doordat wij ons leven leven. Zelfs op de momenten waarop hij zijn en ik mijn leven leef, leven we nog ieder ons eigen leven. Leven we nog ieder het leven wat ons heeft gebracht tot waar we nu zijn. En natuurlijk hebben we dromen voor de toekomst, natuurlijk heeft Ulrich zo zijn eigen dromen en ik de mijne. Dat deze deels overeenkomstig zijn maakt dat het ook leuk is. Dat deze deels overeenkomstig zijn maakt dat het ook leuk blijft, sterker nog maakt dat het de moeite waard is. Want ook in het leven wat je samenleeft, in het leven waar je samenbent, gaat er heus wel eens iets mis. Gaat er best wel eens iets heel anders dan je had gedacht of gewild. Er de lering uit trekken, er de lering uithalen en ermee doen of juist laten wat je wilt, maakt dat het duidelijk is. Door altijd duidelijk je grenzen aan te geven, door altijd duidelijk te zeggen waar je je wel of op geen enkele wijze in kunt vinden, bereik jij waar je goed in bent, de vrede bewaren. De vrede bewaren of brengen in de wereld die volop op zijn kop staat. De vrede bewaren of brengen daar waar onrust is, onrust heerst en dat gebeurt wat in wezen ontoelaatbaar is. In wezen ontoelaatbaar, doordat ieder mens het zelfbeschikkingsrecht heeft, ieder mens vrij en blij moet kunnen zijn. Dit zelfbeschikkingsrecht deel is van het geboorterecht, het recht wat je krijgt vanaf het moment dat je leeft. Vanaf het moment waarop jij start met het leven van.....

Ja, het moment waarop je start met het leven van het leven wat jij zelf gekozen hebt toen God jou de keuze liet, uit liefde.

Onvoorwaardelijke Liefde, omdat God werkelijk en wezenlijk onvoorwaardelijke liefde is en jij als kind van, dit ook weer volledig zal kunnen en mogen zijn, wanneer jij jouw leven leeft. Wanneer jij het leven leeft waar jij voor de volle 100% achter staat. Waar jij jouw genoeg in vindt, jouw genoeg door krijgt en jouw genoeg door ervaart. Omdat dit genoeg, het enige genoeg is waar jij jezelf en de ander mee helpt. Dit genoeg wederzijds is, twee zijden dient, wat zeg ik, alle zijden dient, doordat dit “echt het Algemeen Belang” is.

Doordat dit “In het belang is” van iedereen die en alles wat leeft, iedereen die en alles wat het leven heeft en daarbij de keuze om zijn of haar leven te gaan leven. De keuze, omdat de keuze in wezen de enige vrije wil is waar wij gevolg en gehoor aan mogen geven. De keuze om ook werkelijk een goed leven te kunnen leven “in wezen”, de enige keuze is waar we mee vooruit kunnen, waar we werkelijk en wezenlijk bij gebaat zijn. Bij gebaat zijn en baat bij hebben, doordat het in ons systeem zit, doordat het in wie we “zonder alle toevoegingen” zijn zit. Omdat het in ons zit, dit ver voordat het leerproces op aarde is gestart, voor we “ONS leven zijn gestart”, al duidelijk was wat we wilde en welke keuze we zouden gaan maken. Het ons ervan weerhouden is dat wat gestart is vanaf het moment waarop we naar school zijn gegaan, dingen hebben aangeleerd, dingen hebben verleerd, die in wezen goed voor ons waren. Dat er nog teveel mensen zijn die bij zichzelf zijn bij zichzelf staan en zichzelf willen “completeren”, vervolmaken is dat wat in de wereld waarin we leven, helaas met alles wat er aan onnatuurlijks op ons afkomt, tegen wordt gewerkt. Wat de weerstand die in ons is, volledig of deels afbreekt. De weerstand die we hebben naar alles wat in wezen geen deel van ons is en op geen enkele wijze deel van ons zal kunnen zijn.

Omdat we ons leven ooit gestart zijn om de hemel op aarde te brengen. God Jezus ooit als “mensenkind” geboren heeft laten worden om zo het menszijn de kans te geven om de hemel op aarde te ervaren. De hemel op aarde, die er wel degelijk is wanneer je de tijd krijgt, de tijd neemt en de tijd apprecieert en aanneemt zoals deze bedoeld is. Zoals deze bedoeld is en zoals deze bedoeld was, ver voordat “de ander” de regie over de tijd, jouw tijd volledig overnam. Ver voordat het besef kwam dat er geen mens is die jouw tijd zal kunnen en mogen bepalen, evenals het feit dat er geen mens is die voor jou de invulling van jouw tijd bepaalt. De invulling die jij In Naam God eraan mag geven. Want God is de enige die samen met jou weet welk hoger doel de invulling van jouw tijd inhoudt, God is de enige die samen met jou kan en mag weten welk hoger doel dit dient.

Het doel wat in wezen ons aller doel is, ons gezamenlijk doel is doordat dit onze bestemming is. Het leven leven zoals het behoort te zijn en behoort te wezen, in wezen naar behoren is. Naar behoren is zodat alle onderzoeken, alles onderzoeken en alles wat op de één of andere wijze betaalbaar moet worden gesteld totaal overbodig wordt. Totaal overbodig zij het dat de kunst van het leren kennen, de kunst van het ontmoeten en kennismaken, de kunst van het werkelijk geïnteresseerd zijn in het hoe en waarom, de kunst is die start wanneer je werkelijk jezelf bent. Wanneer je werkelijk de persoon bent die zonder toevoegingen zijn of haar leven zal kunnen en mogen leven. Vanaf het moment waarop ik volledig gehoor gegeven heb aan deze keuze, vanaf het moment waarop ik volledig gehoor heb gegeven aan mijn innerlijke drang tot het willen weten van de waarheid, is mijn ommekeer gestart, is mijn leven in de meest optimale staat van bewustzijn terechtgekomen. Dat alle ervaringen van de 40 voorgaande jaren nodig waren, begrijp ik.

Begrijp en besef ik iedere dag, want het leven begint bij 40 is in welbekend begrip, maar door alles wat er op dit ogenblik in de wereld geschreven, geroepen en gezegd wordt, ben je op je 40ste in de hoedanigheid waarin wij verkeren, afgeschreven.

Afgeschreven tenzij, je precies doet wat de “geleerden”, de mensen die jouw lessen schrijven of geschreven hebben, jou willen laten denken, jou als waarheid willen meegeven, terwijl dit allesbehalve de waarheid is. Dit allesbehalve de waarheid zal kunnen en mogen zijn, omdat het in het licht staan, het in de schijnwerpers staan, een andere intentie heeft, een andere bedoeling heeft dan de meeste mensen nu denken. Ja, omdat denken, alles wat het gevoel en het zeker weten volledig overruled heeft. Overruled, doordat alle regels en wetten, ertoe geleid hebben dat we op geen enkele wijze meer de tijd hebben en of krijgen om zelfstandig na te denken over. En ja, dat is mij gisteren, tijdens de aanwezigheid bij de Oratie van een Bijzonder Hoogleraar, ‘Empowerment van Kwetsbare Ouderen’, aan de Universiteit voor Humanistiek opnieuw duidelijk geworden. Duidelijk geworden, door de gesprekken en het korte onderonsje met de mensen die naast mij stonden, naast mij zaten en evenals ik uitgenodigd waren om deze bijzonder mooie plechtigheid bij te wonen. Want we willen allemaal iets doen voor de ander, we willen allemaal iets doen voor de mens die “eenzaam”, “kwetsbaar” en of “hulpbehoevend” is, maar in wezen zijn wij de enige die eenzaam, kwetsbaar en hulpbehoevend zijn, doordat de tijd om te leven, de tijd om het leven te leven zoals dit bedoeld is, ons in wezen allemaal ontbreekt. De tijd ons op een dusdanige wijze ontbreekt, dat er in wezen geen mens is, er nauwelijks een mens is die weet wat zijn of haar taak en rol in het leven nu werkelijk zal kunnen en mogen zijn, dit geldt ook voor.....

Alle mensen die denken geslaagd te zijn in het leven wat zij leven, in het leven wat zij leiden en in het leven waarvan zij het misplaatste gevoel hebben, dat het hen goed doet. Het misplaatste gevoel, omdat ze in wezen de kracht en de schoonheid die ze zouden mogen voelen en ervaren, wanneer zij werkelijk het leven leiden wat voorbestemd is, pas gaan ontdekken wanneer hun tijd er op zit of wanneer zij voldoende centjes hebben gespaard om te kunnen genieten van het leven.

Dat zij dan pas gaan doen wat ze werkelijk willen, werkelijk denken te willen of sommige werkelijk zo zijn gaan voelen, is wat het zo ontzaglijk triest maakt. Wat het zo triest maakt dat er in wezen niet of nauwelijks ouderen zijn die een volwaardig leven kunnen leiden. Een leven kunnen leiden, omdat alles wat zij in wezen wilde doen, door het ontbreken van de tijd, het geld, hen de kennis tot het werkelijk leren kennen van, hun eigen ik, hun eigen kracht en alles wat er voor hen mogelijk zou zijn, hen hierdoor ontnomen is. God wat ben ik u dankbaar dat ik deze tijd, de middelen en de mogelijkheden heb gekregen. De tijd, de middelen en de mogelijkheden heb gekregen om dat wat werkelijk nodig is en waar de behoefte met de dag naar groeit, voor iedereen die en alles wat leeft weer mogelijk te maken. En het is nu werkelijk tijd, omdat er zoveel mensen met onnodig leed geconfronteerd worden, er zoveel mensen zijn die geen volwaardig leven meer kunnen leiden, dat het in wezen onmenselijk is. Om nog maar weer eens terug te komen op de Universiteit voor Humanistiek. Humanisme is een ware levensbeschouwing, een wereldbeschouwing die de menselijke waardigheid, de vrijheid en de persoonlijkheid centraal stelt, de filosofische gedachtegang, waarin de mens centraal staat, letterkunde en wetenschap tijdens de renaissance. Toch ontbreekt er nog iets.

Ik vertrouw erop, ik ga er vanuit, ik weet dat het voelen, het werkelijk en wezenlijk voelen wat het leven is, pas kan en zal ontstaan wanneer we alle “aardse zekerheden”, die in de huidige maatschappij, in de hedendaagse maatschappij gelden, los hebben gelaten. Want er is in wezen geen “aardse zekerheid”, de enige aardse zekerheid die verkondigd wordt als zekerheid is dat we wanneer we geboren worden, ook ooit eens zullen sterven. Dat we gezien de humanistische waarden, gezien de mate van humaniteit waar de wereld nu in beland is, nog heel wat mogen leren, is wat ik graag naar buiten breng.

Wat ik met liefde naar buiten breng, doordat dit de wezenlijke en werkelijke waarde is die God ons allen heeft meegegeven. Die we vanaf het moment waarop wij ons eerste levenslicht zagen, mochten vertegenwoordigen, maar waar “verdrietig genoeg”, door “de gevestigde orde”, de mensen die denken het voor het zeggen te hebben, een stokje voor gestoken is. Een stokje waarmee zij denken zichzelf te kunnen verrijken, maar in wezen, zichzelf op elk ogenblik tekort doen, omdat..... ? Ja, waarom zou de mens die geld en “aardse waarden”, als belangrijk ziet zichzelf tekort doen? Omdat deze mens nooit het “Hemelse gevoel”, dat wat werkelijk van waarde is, de waarheid is en is wat ieder mens nodig heeft, zal kunnen en mogen gewaarworden, mits zij zich weer Humaan en Menselijk gaan gedragen. Zij zich weer Humaan en Menselijk gaan gedragen, als de gelijk van de ander, de gelijke van ieder ander gaan gedragen. Want God heeft de wereld en al Zijn Kinderen, zo lief dat Hij zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar het eeuwig leven heeft. (Johannes 3:16). Wie zijn wij dan? Wie zijn zij dan, dat zij dit “allesbeslissende en allesoverstijgende” liefdesgevoel bepalen, door dit de verkeerde kant op te sturen?

Weet jij wat liefde is?

Wanneer jij weet wat liefde is, weet je ook dat wij en zij, jij en ik in wezen, in het hier en nu, te allen tijde één zullen zijn. Sterker nog, hoewel je het door alles wat je denk en doet, op geen enkele wijze beseft, van binnen zult voelen, de ware pijn.

Pijn die ontstaan is op een moment in een mensenleven waar hij of zij gekwetst is, door het leed van jou, de ander geraakt. Dat wat velen pas zullen gaan inzien, wanneer zij weer met zichzelf aan de slag gaan, na hun plicht te hebben verzaakt.

Ja hun plicht, omdat je het jezelf ten eerste verschuldigd bent om goed voor jezelf te zorgen, liefdevol naar jezelf te zijn. Naar jezelf en naar de ander, dit is gelijk, daarin bestaat op geen enkel ogenblik een verschil, voelt goed, in wezen fijn.

Goed voor jezelf en de ander zorgen, dat wat ertoe leidt dat je vrij kunt zijn en ook samen vrij zult kunnen en mogen wezen. Dat wat er ooit toe geleid heeft, dat je geplaagd werd door onzekerheid en angst houd op te bestaan, niet langer vrezen.

Vrezen heeft werkelijk geen enkele zin, is de dooddoener in ieder(s) leven, waardoor letterlijk alles in het honderd loopt. Hoeveel tijd, liefde en aandacht je ook aan dat wat als goed voor je besteedt, het jezelf zijn en blijven is wat echt tijd koopt.

Tijd koopt of tijd bespaart, het enige zinvolle wat je in elke betekenis van het woord kunt daarbij ook zult mogen doen. Doordat je de rust neemt die je als mens verdient of zelfs verdiend hebt, na je leven lang te hebben geluisterd, fatsoen?

Door fatsoenlijk te zijn en fatsoenlijk te willen wezen, de norm die als standaard op deze aarde geldt, dagelijks heerst. Lopen mensen kans om zichzelf tegen te komen, onderuit te gaan, blijvende schade op te lopen, dat wat alles overheerst.

Overheerst of toch overheersen zal wanneer je er gehoor aan geeft je laat leiden door veelal het negatieve, de ware emoties. Emoties die ontstaan zijn toen je als mens een zwak moment had, ondergewaardeerd werd, opwaardering zocht, promoties.

Promoties of het promoveren, dat wat wanneer je een wetenschappelijke studie doet, jouw redding zal zijn, wezen. Maar daarbij zijn de geleerden iets vergeten, ook een mens met verstand heeft zo zijn of haar emoties, die God kan lezen.

Ja, die God gedurende ons hele leven bij elk mens, ongeacht zijn of haar opleiding, voelt, ervaart, ziet en daardoor weet. Doordat ik evenals God en ieder ander behept ben met, deze last, belasting, dit ook zo voel, helpt mij, zodat ik niet vergeet.

Ik niet vergeet, dat ieder mens naast mij, deel van mij is en wanneer hij of zij het toestaat, ook een deel van mij mag zijn. De mate waarin je dat deel juist verdeeld met, de energie die je voor jezelf nodig hebt, zorgt voor het gevoel, groot of klein.

Het gevoel, wat groot is voor jezelf, waardoor je een klein deel van de ander nodig hebt om het ware houden van te ervaren. Het ware houden van, de ware liefde, die in wezen is, aangevuld door de ander, voldoende is, zonder echte gevaren.

Wanneer je de liefde voor jezelf als klein ervaart, dit ook op die wijze blijft voeden, daardoor ook zo zult blijven hanteren.

Zal alleen ziekte ertoe leiden dat je bij jezelf kunt komen, jezelf zult mogen zien, de kracht in jezelf herkennen, leren.

Je leert wat je allemaal zelf kunt doen, mits de ander uit voorzorg niet alles of in wezen jouw leven uit handen neemt. Want de weg die je dan zult mogen gaan volgen, is vele malen lastiger dan wanneer je het direct zelf aanpakt of ontvreemd.

Ja, je pakt aan of je ontvreemd jouw ware identiteit, de persoon die je bent, die in wezen, in de basis ook liefdevol is. Door je als somber en verdrietig mens op te stellen, doe je jezelf elke dag tekort, loop je je ware geluk daarbij ook mis.

Je ware geluk, de vrijheid om je leven in liefde te kunnen en ook mogen leven met iedereen die en alles wat naast jou leeft. Waar jij net als ik en vele anderen met mij van zult mogen genieten, door de dagelijkse blijdschap te ervaren, die je geeft.

Geven ja, want blijdschap is de liefde die naar buiten komt op het moment waarop je jezelf in alle opzichten accepteert. Daarbij zul je niet langer geplaagd of gehinderd worden door dat wat je ooit eens verkeerd hebt gedaan, doordat je nu leert.

Leert hoe het leven de wending kan nemen, die jij voorafgaand aan jouw leven, door God hebt laten zien, tonen. Haalbaar, ja, wanneer je weer naar jezelf, jouw hart luistert, de plaats waar God via Jezus in liefde kan zijn en wonen.

God via Jezus of God door Jezus, de kans heeft in verbinding met jou en iedereen die naast jou in leven is te zijn, bestaan. Doordat Hij jou net zo lief heeft als zichzelf, daarom deel van ons allen is, voor hen die net als ik weten, hem ook verstaan.

God wat ben ik u dankbaar, God en Jezus, hoe mooi is het dat ik dit nu ook zo naar buiten mag brengen, op kan schrijven. Hoewel mijn moeder ooit angstig was, dat ik mezelf zou schaden, ik haar verzekerde dat dit overbodig was, weet ik nu als geen ander, dat zij in wezen net zo van mij houdt, blijven.

Ja God, Jezus en mijn moeder, de vrouw die haar leven voor ons allen gegeven heeft, toen zij de moed daarvoor weer had. De moed, de kracht en alles waar zij voor stond, tijdens en in haar “zware leven”, zoveel pijn en liefde, ons nooit vergat.

Aan al haar kinderen, ook Wilma, heeft zij haar hele leven, iedere dag minstens wel honderd keer moeten denken. Waarom ik dat weet, is omdat ik de verbondenheid met haar nog dagelijks voel en ervaar, onze afspraak, even wenken.

Wenken ja, een teken geven, een seintje, dat laten zien, voelen, horen of in wezen ervaren, wat geen ander wil weten. Tenzij ze zich ook weer vanuit hun eigen kracht gaan ontplooien, ontwikkelen, groeien, vergeven, soms vergeten.

Vergeten wat in wezen de meest wijze beslissing is, daardoor de persoon zijn waaraan de ander een voorbeeld kan nemen. De persoon die in voor en tegenspoed, als naaste van de ander, van ieder ander, alles wat anders is is, zonder claimen.

Zonder claimen maar in wezen wel beschermen, de mensen en alles wat hem of haar lief is, de helpende hand aanreiken. Wie deze pakt, wie deze aanneemt, kan en mag verder in het leven, kan en mag verder in zijn of haar leven, het geluk weer voelen, ervaren, wellicht ook het grote weerzien, door de ware identiteit van zichzelf te ervaren, verder dan alleen kijken.

Wanneer je als mens weer liefde voelt voor jezelf, iedereen die en alles wat naast je is, wordt het leven zo vele malen leuker en mooier. Ik heb het mogen ervaren, ik ervaar het in wezen al het grootste deel van mijn leven. Natuurlijk moet ik daarbij ook eerlijk zijn, ik heb de moed en de kracht ook best een behoorlijke tijd gemist, ben best een tijdje van mijn pad af geweest, doordat ik het te druk had met de ander, alle andere dingen en alles wat anders was dan ik. Toch heeft de liefde die ik voor mezelf voelde, de liefde die ik mocht delen met iedereen die mij lief is, met de hele wereld dus, mij nooit in de steek gelaten. Sterker nog, mij zelfs geholpen, te doen wat ik nu doe, te doen wat ik iedere dag doe en waar ik zo ik nog dagelijks ervaar, zoveel plezier aan beleef, dat ik dit graag tot in lengte van dagen door wil blijven voeren en dit ook doe.

Omdat het starten met schrijven iets is wat mij werkelijk voldoening geeft, het starten met schrijven mij de voldoening geeft die ik nodig heb en waardoor ik alles wat er die dag op mijn pad komt aan kan. Zelfs wanneer het geluk even ver weg lijkt, doordat de mensen om mij heen, de mensen naast mij, de mens naast mij, zichzelf nog onvoldoende omarmen. Ja, want jezelf accepteren start bij het punt waarop je jezelf omarmt, op het punt waarop je jouw gezond en welzijn voorop stelt, wanneer je dat doet wat een bijdrage levert aan jouw eigen leven. Het leven wat je mag leiden, mits je jezelf en alles wat jij bent, wat je in het verleden, gedacht, gevoeld en ervaren hebt accepteert en ermee doet wat een bijdrage levert aan jouw zijn. Want alleen jouw zijn is dat waarmee je hoeft te kunnen leven, jouw gezond en wel in leven zijn is het mooiste wat je als mens kunt accepteren, doordat je dan ook wezenlijk in staat bent om het zijn van de ander, het zijn van ieder ander en alles wat anders is te omarmen, lief te hebben en te aanvaarden.

Want aanvaarden van, is in wezen het accepteren van de ander die naast jou en naast ieder ander kan en mag zijn, zonder zich daarvoor of daarover te hoeven verantwoorden. Verantwoorden ja, omdat dit in wezen iets is wat je als mens alleen naar jezelf hoeft te doen, alleen voor jezelf hoeft te doen. En waarom dit alleen voor jezelf is, is omdat alles wat jij zegt, denkt, doet of laat, betrekking heeft op jouzelf. Omdat alles wat jij zegt, denkt, doet en of laat zijn of haar weerklank op jou zal hebben wanneer je het begin en het eindpunt bent. Wanneer je de start en het einde bent, wanneer jij er als mens voor kiest om jezelf de volledige verantwoordelijkheid die je gekregen hebt toen jij dit leven aanging, weer eigen te maken. Ja, jij de verantwoordelijkheid die God jou toegekend heeft, weer op een dusdanige wijze eigen te maken, zodat jij weet waar jouw grens ligt. Waar jouw grens en het bereik van de ander ligt, waar jouw grens en het mogen aangaan van een relatie met de ander ligt. Een relatie die pas een relatie zal kunnen en mogen zijn wanneer je ieder ander in zijn of haar waarde laat, wanneer je het leven van de ander, het leven van de ander laat zijn.

Wanneer je dit kunt, wanneer je dit doet en wanneer je dit besef weer hebt, zul jij jouw leven volledig vorm mogen geven. Zul je alles vorm kunnen en mogen geven waar jij door jouw eigen verantwoordelijkheid te nemen en te behouden weer volledig de beschikking toe krijgt. Omdat het jouw leven is, jij jouw leven evenals ieder ander ten volste zal kunnen en mogen leven. Het leven wat je gekozen hebt het leven kan en mag zijn waar jij van droomde toen je nog niet besepte hoe mooi het leven kon zijn, doordat het gemis, het missen van een vader, een moeder, de partner, de grote liefde van je leven, de baan die bij je past en bij je hoort of soms zelfs iets kleins, geen afbreuk meer doet aan dat wat er wel is, doordat jij alles bent.

Jij alles bent en kunt zijn wat jij weet, wat jij weet, doordat je het doet, doordat je je iedere dag inzet om dat te doen wat een bijdrage levert aan jouw leven en het kunnen en mogen leven van iedereen die en alles wat net als jij zijn of haar leven leeft.

Het leven leeft en dit serieus genoeg neemt om er ook net als jij beter uit te komen, beter uit te komen dan hoe je erin bent gegaan. Ja hoe jij erin bent gegaan omdat het leven jou de uitdaging zou bieden, zou gaan bieden waar jij met heel je hart voor gekozen hebt. Waar jij met alles wie je bent, met alles wat je bent en alles wat je maar zult kunnen en mogen wezen, jouw leven de invulling en alles voor kunt geven, die nodig is om een gelukkig, gezond en liefdevol mens te kunnen en mogen zijn alle dagen die volgen. Alle dagen die volgen, want dat dit er zeker nog oneindig veel zullen zijn, is wat God de wereld beloofd heeft, is wat God iedereen die en alles wat in Hem en Zijn Zoon Jezus geloofd, al jaren bijbrengt, al jaren bijgebracht heeft doordat Hij dit openlijk heeft gedeeld. Heeft gedeeld met.

Ja God deelt zijn leven met ons. God deelt zijn leven met iedereen die en alles wat leeft en het leven heeft. God deelt zijn leven met iedereen die en alles wat genoeg neemt met de geboden kansen. De geboden kans en alles waardoor je het leven kunt leiden wat je nodig hebt. Omdat het leven leiden en het leven kunnen leven wat nodig is, in wezen het enige is wat een bijdrage levert aan de voldoening die nodig is, die nodig was en nodig zal zijn. Nodig zal zijn en mogen wezen wanneer we allemaal weer het leven gaan leven wat een bijdrage levert aan de balans, de balans die nodig is om de wereld werkelijk weer kennis te laten maken met al het mooie, al het goede om ons heen. Wat naast en om ons heen is, doordat dit iets is wat ongemerkt, door haast en drukte, volledig langs ons heen gaat.

Volledig en onopgemerkt aan ons voorbij gaat, zonder dat we de waarde ervan herkennen, zonder dat we de waarde ervan erkennen en zonder dat het leven, wat ons leven is werkelijk tot z'n recht komt. Ja, tot z'n recht komt, omdat het “met recht” is.

Het recht ja, het enige recht wat mag gelden en het enige recht wat ook rechtsgeldig is. Want rechtsgeldig is: Authentiek, Gewettigd, Legitiem, Legaal, Valabel, Wettelijk, Wettig, Valide, Deugdelijk, Gewettigd en dan voeg ik er nog een ongeschreven regel bij en dat is vertrouwd. Iets wat rechtsgeldig is zou op humanitair gebied, op humanitaire gronden, verantwoord moeten zijn. Omdat Humanitair staat voor: Medemenselijk, Menselijk, Menslievend en Sociaal. Iets waar in de rechtstaat waarin wij leven, vaak totaal geen sprake meer is. Laat staan dat de medemenselijkheid gezien wordt als “de regel” om dit alles te kunnen realiseren. Want Humanitair geeft een houding of gedrag aan, dat erop gericht is tegemoet te komen aan de basisbehoeften van alle mensen die bedreigd worden. Het gaat uit van een verantwoordelijkheid van iedereen om deze behoeftes in te zien, te beschermen en erop te reageren wanneer dit nodig is. Wordt ook wel als volgt omschreven: Humanitair, als je begrijpt wat mensen nodig hebben. Synoniem voor Humanitair is Menslievend, daarnaast staat het voor Sociaal humanitaire hulp, directe hulp voor de bevolking van een rampgebied. “*Humanitaire hulp bieden met voedsel, medicijnen en dekens*”. Ja, voedsel, medicijnen en dekens, wordt gezien als de eerste behoefte die mensen hebben wanneer er een ramp heeft plaatsgevonden, plaats heeft of plaats krijgt. Omdat het plaats krijgt, door alles wat er in de wereld plaatsvindt, plaats heeft en daardoor ook werkelijk zo volgt. Dat wat ontstaat door alles wat er in de wereld speelt. In de wereld waarin wij leven, waarin alles in wordt geleid.

Geleid in de gebaande paden, de paden waar al duizenden jaren de mensen doen wat hun voorgangers, de mensen die voor hen geleefd hebben ook al hebben gedaan. Gedaan en tot op heden nog steeds doen. Hoe zou het dan komen dat we steeds vaker geconfronteerd worden met rampen? Hoe zou het dan komen dat we steeds vaker te maken hebben met onrust en alles wat ervoor zorgt dat leed, pijn en verdriet aanhoudt? Doordat de gebaande paden zo ingesleten zijn, dat het in wezen haast onmogelijk is om er op een andere wijze naar te kijken, door op een andere wijze te handelen, door het anders dan te doen .

Ja, door het anders te doen dan, alle voorgaande mensen, alle mensen die ons voorgegaan zijn. Doordat wij anders, van een andere generatie zijn. De generatie die zelf weer mag ontdekken, zelf weer mag uitvinden en daarbij het eigen boereverstand gebruiken. Door te leren van de lessen van onze ouders, te leren van de fouten van onze ouders, door te leren van de voorgaande generatie. Want een fout is pas een fout wanneer deze herhaald blijft worden. Een fout is pas een fout wanneer deze niet hersteld wordt, maar wanneer we doorborduren op dezelfde gronden als dat waar we al vele jaren op voortborduren. Verbouwen op dezelfde grond, terwijl alles zienderogen vernieuwd. Zienderogen maar in wezen onveranderd blijft doordat onze basis, de basis waar wij uit voortkomen, waar wij uit voortgebracht zijn gelijk is. Ja, de basis gelijk is, maar door het ontwikkelen van ons menszijn, we de kans hebben om de basis weer op de juiste wijze te gebruiken, de basis weer op de juiste wijze in te zetten doordat het ons geleerd heeft om, te doen wat ons maakt tot wie we zijn. Het mij geleerd heeft om te doen wat mij mij maakt, waardoor ik kan zijn wie ik ben. Ik, “de persoon zonder”, alles wat van buitenaf ongevraagd en ongewenst bij mij binnenkomt.

Ik ben de persoon die ervoor kiest om volledig mezelf te zijn, zonder me daarbij te laten beïnvloeden door alles wat er geroepen, gezegd of gedaan wordt, omdat ik er iedere dag bewust voor kies. Ik er iedere dag bewust voor kies om mezelf te zijn, mezelf te blijven en dat te doen wat mij mij maakt. Wat mij mij laat zijn en wat mij helpt om mezelf, te blijven. Omdat dit is wat me blij maakt, dit is wat me vrij maakt en is waar ik het vermogen van krijg om met ieder ander, alles wat anders is dan ik te kunnen leven. Doordat ik duidelijk een klein deeltje van het grote geheel ben. Ik in wezen de zandkorrel of eigenlijk een samenvoeging van zand en klei ben, die gemengd met water deel vormt van de aarde, moeder aarde. Daardoor heel goed in staat ben om te begrijpen wat mijn rol, hoedanigheid en functie in dit leven is, in het hier en nu en op deze aarde is.

In het hier en nu, omdat dit de enige wijze is waarop je kunt zien, voelen, horen, weten en ervaren hoe het is om je leven te leven. In het hier en nu, omdat dit zoals ik nu weet en zien, de enige wijze is waarop je de waarheid kunt en mag zien, mits je je ervoor openstelt en iedere dag neemt zoals deze komt. Iedere dag de kennis tot je neemt die je aangeboden wordt, omdat jij, ik in mijn geval dit mag weten. Dit mag en kan weten doordat ik er de tijd voor neem, ik de tijd neem die mij geboden is, mij helpt om mijn leven echt volwaardig te kunnen leven en te zijn. Door iedere dag te zijn wie ik ben, de persoon die ik verkozen heb. Toch weer het boerenverstand, het verstand of het gebruik van de hersenen op de juiste wijze? Want dat dit ooit bij mij ontbrak, bij velen door tijdgebrek ontbreekt, daarbij vele mensen in één bepaalde richting laat denken, in de richting van de oplossing, maar daarbij de oorzaak totaal vergeten zijnde, is dat wat werkelijk tot het leed, tot veel leed, mogelijk tot alle leed leidt. Dit is waarom God de 7e dag invoerde als rustdag!

Omdat het leven in liefde echt leven is!

Waarom zou je je leven leven, wanneer dit allesbehalve plezierig is, je werkelijk geen enige zinnige reden ziet of weet? Is het dan logisch dat je er mee door blijft gaan of zorgt dit ervoor dat je de zin en de reden, het redevoeren vergeet?

Ja, het redevoeren: Een toespraak houden, Een betoog houden, Harangeren, Toespraak houden, som(s) belerend. Som(s) ja, want opgeteld, samen, komt alles dan over als iets wat je moet, zonder dat je dit wilt, in wezen als regerend.

Regerend over, de ander, de persoon die op dat betreffende moment nog geen behoefte heeft aan deze “wijze” les. Momentsbehoefte, wat pas ontstaat, wanneer je er klaar voor bent, eraan toe, wetende dat het goed voor je is, zintuig zes.

Het zesde zintuig, je intuïtie, perfect ontwikkeld bij een kind, een huisdier of mens die puur vanuit zijn of haar gevoel leeft. De mens die in wezen gelijk is aan de ander, daarbij ook nog wat extra eigenaardigheden of mooie bijzonderheden heeft.

Eigenaardig of bijzonder, dat ligt er maar aan hoe je dit ziet, hoe je dit beschouwt, vanuit welke positie je dit dan bekijkt. Bekijk je het vanuit jezelf jouw standpunt, wat veel mensen doen, dan zul je er hinder van hebben, dat is heel snel bereikt.

Heel snel, bij de persoon die in wezen op het toppen van zijn of haar kunnen, van zijn of haar vermogen leeft, presteert. Geen schande, niets mis mee, behalve dat de irritatiegrens van deze persoon dan al is bereikt, overschreden, of zelfs vele malen erger nog, in het eigen leven meermaals gepasseerd.

Ja, want niet jij, de persoon die de reactie krijgt van de ander, van de mens die geïrriteerd is, bent de boosdoener, schuldige. Voel je daarom ook op geen enkele wijze aangevallen, op geen enkele wijze benadeeld, tenzij je dit wilt, het veelvuldige.

Want de mens, die zich benadeeld of aangevallen voelt, is de mens die zijn of haar grenzen in het verleden vergeten is. Vergeten aan of door te geven, te laten merken, uit angst, fatsoensnorm, tocht aangeleerd, aangepraat, de geschiedenis.

Grenzen die in wezen niet zijn, in wezen op geen enkele wijze zouden mogen worden gelegd of zelfs mogen worden beheerd. Door deze grenzen is er verdeeldheid gekomen, heeft de mens zich iets toegeëigend, de ware aard van, het leed, verkeerd.

Iedereen is van de wereld en de wereld is echt van iedereen. Degene die daar een andere mening, een ander oordeel of een ander idee over heeft, heeft vastgelegd, in zelf(s) gemeen.

Gemeen, zonder fatsoen, waardoor iedereen die dit voorbeeld volgt uiteindelijk in een strijd verwickeld wordt of raakt. Alleen de mens die zijn of haar hart openstelt voor iedereen die en alles wat anders is, anders denkt, anders zegt, anders doet of laat, zal hiermee overweg kunnen, is welbespraakt.

Welbespraakt van nature, kan zich ten opzichte van iedereen die en alles wat leeft heel eigenwaardig opstellen of gedragen. Dat het je op gepaste wijze opstellen en gedragen deel is van wie je bent, wat je kunt en wat je doet, lukt zonder te vragen.

De mens die zichzelf verheven voelt boven, minder voelt dan, de ander, ieder ander of alles wat anders is of anders lijkt.

Dat mens zal zich op geen enkele wijze geliefd maken, zal zich op geen enkele wijze aan kunnen sluiten bij, voelt zich eenzaam, zoekt naar vervanging, waardoor deze zich verrijkt.

Deze mens verrijkt zich, bouwt een kapitaal op, waarmee, hij of zij als het ware het geluk wat van iedereen is wil kopen. Gekocht geluk, “de marketing hype” van deze tijd, door alle reclamefolders, commercials en ook feesten, gevolg bezopen.

Er is nog nauwelijks een mens die zonder stimulerende of kalmerende middelen een leven zelfstandig zal kunnen leiden. Waarom zou dat zijn denk je, zou dit gestimuleerd of toch gesimuleerd worden, hoe het ook zij, je kunt het vermijden.

Wanneer je overal jezelf bent, wanneer je overal jezelf blijft, te allen tijde dat doet wat je hart je werkelijk zegt of ingeeft. Ben je de persoon die met een helder observatievermogen behept is of dit als belast ziet, het is maar hoe je kijkt en leeft.

Ik kijk naar, vanuit mezelf, heb mijn eigen mening waar geen mens mij vanaf brengt, wat hij of zij ook doet of probeert. Doordat ik weet vanuit ervaring, de dingen die ik mee heb mogen maken, leuk maar ook minder mooi, glad verkeerd.

Jazeker glad verkeerd, doordat het in wezen altijd de gevolgen of een vervolg krijgt, wanneer je jezelf of de ander schaadt. Het bidden voor en vragen om hulp, iedere dag opnieuw, is dat wat helpt, waar ik mee geholpen ben, God me aanraadt.

God heeft ieder mens eenzelfde pakket aan kennis gegeven. De enige wijze waarop je dit bereikt, is wanneer je je open stelt voor de ander, ieder ander, alles wat anders is, in leven.

De mens die zich inleeft in de ander, kan zich verplaatsen, kan zien waar de schoen werkelijk wringt, deze meteen wegdoen en bij het vuil zetten of in de vuilnisbak gooien zorgt er in wezen voor dat je de ander maar met name jezelf tekort doet. Omdat ieder mens het recht heeft om zichzelf te zijn. We als mens en alles wat leeft een constante wisselwerking van energie zijn. De mens een bepaald stempeltje, een vooraf bepaalde beoordeling of soms zelf veroordeling geven, wat in wezen een door jou op vooroordeel gebaseerd oordeel is, zou echt totaal ongepast zijn. Evenals het feit dat je iemand die je één keer gezien hebt, al afschrijft of iemand die in jouw beleving ooit iets fout doet, fout gedaan heeft, kortom mens is, al afschrijft.

God heeft de 7e dag ingesteld om ons allemaal te leren om weer bij onszelf en daarmee ook tot onszelf te komen. En ongeacht of je de kerk bezoekt, ongeacht of je je actief bezighoudt met het geloof op zich en alles wat daaruit voortvloeit, is God via Jezus de enige waarvan we weten, dat haatdragendheid en boosheid op geen enkele wijze in de agenda staan en dus ook, op geen enkele wijze voorkomt in de planning. En iedereen die anders, die iets anders dan dat beweert of beweerd heeft, die zal zich daar zelf voor mogen verantwoorden, die zal daar zelf de verantwoording voor af mogen leggen. Want God gaf alleen dat aan de mens wat nodig was om te kunnen leven, te mogen leven en dat wat voldoening gaf om het leven op de meest optimale wijze te leven. God gaf de mens dat wat nodig was om tevreden te zijn. En door meer te willen dan tevreden zijn, door onvrede heeft de mens eigenhandig zijn of haar leven op een dusdanige wijze beïnvloed dat hij of zij op geen enkele wijze meer voldoening zou halen uit het leven. Daarmee is toen ook meteen de gedachte ontstaan, de gedachte die verwarring zaaide, de gedachte dat de mens zelf meer kon zijn.

Dat de mens zonder God en alles wat God beschikbaar stelde meer kon zijn dan dat wat de mens met God, samen met God zou zijn. Hoe hebben we ooit kunnen denken dat wij slimmer, knapper en noem nog maar eens een aantal woorden op die op dit moment als krachtaanduiding worden gebruikt, dan God die almachtig was? Hoe hebben we ooit kunnen denken dat wij het zonder God zouden kunnen stellen? Want God is liefde en de liefde die hij voelde, de liefde die hij voelt en de liefde die hij zal blijven voelen voor al zijn kinderen is zo onnoemelijk groot dat daar geen ander woord voor gebruikt kan worden dan “Immens”. Want God is wie wij zijn. God is deel van ons en zonder God is er voor ons geen bestaansrecht, geen leven mogelijk. En wie dit nog niet erkent, wie dit nog niet herkent en wie dit nog niet accepteert zal blijven strijden in het leven. Zal een blijvende strijd voeren in het leven wat hij of zij leeft, omdat het leiden, het leiden van een eigen leven dan uitblijft.

Het lijden aan, het ontbreken van, het tekortkomen aan in wezen dusdanig veel energie kost, zodanig veel kracht kost dat er voor de voldoening, voor het voldoende zijn en voldoende wezen nauwelijks nog oog is. Nauwelijks nog oog, laat staan tijd is. Want het zien van tijd, het zien van de ware tijd, het zien van dat wat tijd met de mens doet, “te zijner tijd”, is dat wat we allemaal weer mogen leren, weer mogen weten en weer mogen herkennen en herinneren. De herinnering die ons allemaal weer terugbrengt bij de basis, bij het moment waarop we ervoor gekozen hebben om ons leven te gaan leven. Het leven te gaan leven waar wij als mens, als kind van God, klaar voor zijn, altijd klaar voor zullen zijn, altijd klaar voor mogen wezen, mits wij de vrede in ons, het tevreden zijn met onszelf, evenals het tevreden zijn met ieder ander koesteren. Want door de vrede te laten zegevieren, kunnen we en mogen we leven.

Door de vrede werkelijk het leven te laten leiden, mogen wij in alle liefde gebruik maken van dat wat God ons geeft, dat wat God ons biedt en dat wat God ons allemaal als waarde meegegeven heeft. De waarde waarmee we van waarde kunnen zijn, de waarde waarmee we op een dusdanige en zodanige wijze van waarde kunnen zijn dat we allemaal waardevol zijn.

We allemaal de waarde zullen hebben, die eigenwaardig is, die eigenwaardig en daarnaast zinvol is. Voldoende beweegredenen om het leven te leven wat bij je past en bij je hoort, durf ik te zeggen. Voldoende beweegredenen om het leven te leven wat jij bent, kunt en mag zijn. Het leven wat je gekregen hebt, toen God jou de waardigheid gaf, de eigenwaarde gaf, waarmee jij het in jouw leven tot een goed einde of tot een nieuw begin zou kunnen en mogen brengen. Ik heb voor het laatste gekozen. Ik heb gekozen voor een leven in liefde, geluk en gezondheid met iedereen die en alles wat leeft. Een leven in liefde, geluk en gezondheid met iedereen die en alles wat het leven heeft en evenals ik, op geheel eigen wijze zijn of haar leven wil vervolmaken. Evenals ik het leven wil vervolmaken, door de blijdschap, alles wat ooit eens verdriet, pijn en leed heeft veroorzaakt voorgoed te laten overstemmen. Voorgoed, omdat voorgoed iets is wat in wezen onomkeerbaar is, voorgoed dat is wat het verleden met één zucht overschrijft. Omdat voorgoed het voorkomen is waar geen genezing bij nodig is, voorgoed dat is wat het lijden aan, het lijden onder en het lijden en strijden tegen, voor eens en altijd tot het verleden laat zijn. Ja, laat zijn omdat het iets is wat op geen enkele wijze bij ons past, het iets is wat in geen enkel geval en onder geen enkele voorwaarde hoort bij de mens die in wezen zo goed is, dat alles wat hem of haar van zijn of haar pad brengt, voor altijd tot het verleden mag behoren, tot het grijze verleden, nu!

Geven zonder terug te ontvangen!

God geeft zonder daar iets voor terug te verwachten, Zijn Eniggeboren Zoon is daarvan met recht de dupe geworden. God geeft zonder daar iets voor terug te verwachten, Hij heeft net als velen met hem geleden, verdriet gevoeld, de horden.

De horden die een mens, maar ook Hij heeft moeten nemen, heeft moeten overgaan, op het pad wat blind vertrouwen heet. Doordat Hij echter de uitkomst, dat wat in het verschiet ligt al heeft mogen zien, geschetst, uitgetekend, heeft Hij geduld, en kan hij de rust bewaren, omdat dit iets is wat Hij zeker weet.

Ja zeker, de enige garantie, die Hij mij evenals ieder ander heeft gegeven toen ik het hem vroeg, de zekerheid van liefde. Zelfs toen Hij de pijn van Zijn Zoon aan het kruis voelde, de nagels die handen en voeten met metalen nagels doorkliefde.

God is de enige die zoveel vergeving kent, dat Hij voor eens en altijd de enige wijsgeer zal zijn en dit ook altijd zal blijven. Hoeveel plechtigheden, wij als mens ook in het leven roepen, om de mens te eren, de mens te roemen, dankzij Gods gave, goedheid, leven we ons leven, mag ik dit hier nu beschrijven.

Inderdaad beschrijven, doordat ik me beschikbaar heb gesteld als doorgeefluik, het middel en daarmee ook het medicijn. Het enige medicijn wat werkelijk van waarde is, waarheid is doordat het heelt, een ieder die mijn boeken leest, verlossen mag van angst, verdriet, bozen gedachten en alles wat door onvrede veroorzaakt is, de gemanipuleerde, gestimuleerde en ja, soms ook de gesimuleerde, daardoor zo voelende pijn.

Pijnlijk of zinvol, omdat je weet dat dit in wezen de enige weg is die de mens kan lopen, om zich dan wel gehoord te voelen. De vraag is zou het altijd zo moeten gaan, dat kan nooit in overeenstemmin met God zijn, zou hij het echt zo bedoelen?

Is het werkelijk zo bedoeld dat er straf volgt, wanneer je als mens het leven niet meer aankunt, ziek zijn nog het enige is. Of is dit door de mens die denkt zo geënceneerd, doordat het geld oplevert en daarmee herhaling van de geschiedenis?

Alweer een reden om het verleden, verleden te laten zijn, dit onder geen beding, op geen enkele wijze, te blijven herhalen. Doordat Jezus in Naam God voor ons allen de pijn verlicht heeft, daarbij het leed verholpen heeft, tenzij jij wilt betalen?

Betalen en boeten voor alles wat de ander, jouw ouders en iedereen die voor jou leefde, op z'n geweten heeft gehad. Daarvoor kun en mag je altijd kiezen, evenals voor het tegenovergestelde, doen wat goed voelt, jouw "keuzeschat".

Jouw keuzeschat, een schat aan keuzes, dat wat God ieder mens gegeven heeft en waaraan geen gebrek is of bestaat. Tenzij je ervoor kiest de keuze aan je voorbij te laten gaan, dat te doen wat ieder ander doet, die stopt en het leven laat.

Het leven laten, het leven opgeeft, het leven beëindigd, in elk belang, waarom, met welke beredenering in hemelsnaam? Het gevoel even van minder waarde te zijn, nu of sinds lange tijd, uit het je schuldig voelen, pijn ervaren, in dagelijks lijden verkeren, met leed te leven, is waar de mens aan ten onder gaat, de mens die zichzelf kwijt is geraakt, alleen nog de rol kent die hij of zij gespeeld heeft, aangevuld met een naam.

Hoe triest, hoe verdrietig, hoe ontzaglijk sneu voor de persoon en de geliefden die als achterblijvers in leven zijn. Door dagelijks het gemis te moeten ervaren, het niet meer kunnen praten, knuffelen of even zijn bij en met, groot, klein.

De mens die op grote wijze van betekenis was, de mens of het dier, want ook dan geldt vaak, de waarde evenals de afmeting. Al zul je beseffen dat deze er op geen enkele wijze toe doet, dit wel “in de volksmond” genoemd wordt, evenals de leeftijd, een lang of nog maar kort leven, dit klopt onder geen beding.

Ieder leven is van waarde, ieders leven is van waarde of je er positief bij kan blijven of je er de kracht voor vindt is aan jou. Dat elk mens dit weer mag ontdekken, dat elk mens dit weer zal mogen voelen, is waar ik voor ga en volledig op vertrouw.

Een vertrouwen wat grenzeloos is, oneindig is en dat waar ik zo ik weet en mijn hele leven al ervaar, me door laat leiden. Natuurlijk heb ik ook wel eens wat steekjes laten vallen, daarbij zo nu een dan een tekort gevoeld, gedacht, verleiden.

Want wanneer denken voor voelen komt, is een onjuiste keuze sneller gemaakt dan je ooit maar voor mogelijk houdt. Het gaat daarbij om het inzicht, jouw eigen rol in het geheel, dat is wat je helpt, te genezen, door vergeving, weer vertrouwt.

Je vertrouwt weer op jezelf, je vertrouwt weer op dat wat je hart je zegt en je hart je te pas en te onpas laat horen, weten. En mocht je er een keer verminderd vatbaar voor zijn, mocht je de stem van je hart wat minder voelbaar kunnen signaleren, dan zal er een les volgen, dan zal er een les zijn die je dan ook helpt, waardoor je je herinnert, mag vergeten.

Want we mogen ons herinneren om vervolgens te vergeten wat we hebben misdaan. We zijn mens en we maken fouten, iedere dag, elke keer opnieuw, daar zijn we mens voor. Wanneer we aan het einde van de dag, de dag voor onszelf evalueren, kunnen en mogen we verder, kunnen en mogen we in ons leven blijven, daarbij de rust nemen om de volgende dag vol frisse moed te starten, aan te vangen en daarbij het juiste te doen. Het moment waarop ik daar van overtuigd was, ben ik echt aan mezelf gaan werken, heb ik werkelijk alle pijn die ik mezelf heb aangedaan losgelaten en daarmee voor het leven in liefde gekozen. Dat dit niet zonder slag of stoot is gegaan, dat ik hier ook dagelijks moeite voor moet blijven doen, dit ook werkelijk wil, is iets wat je gaandeweg leert. Dit is iets waar je wanneer je werkelijk de tijd neemt die je aangeboden krijgt, ook werkelijk mee aan de slag kunt gaan, omdat dit iets is wat iedereen die en alles wat leeft en voldoende inzet toont krijgt.

Dit is de regel van het Algemeen Belang, de ongeschreven regel die in wezen in iedereen aanwezig is. De tijd om dit weer te ontdekken, dit weer gewaar te worden is nu daar. De tijd om iedereen die en alles wat leeft dit weer te laten ervaren is nu werkelijk de mogelijkheid die we allemaal hebben gekregen. Die we wanneer we werkelijk ons leven leven mogen krijgen, mogen aannemen en mogen aanvaarden, doordat dit voor ons is weggelegd. En ieder ander die een andere mening heeft, die er een ander mening of gedachte op nahoudt, mag die natuurlijk helemaal zelf beslissen. Omdat ook nu geldt dat dit onze vrije wil is, we dankzij deze vrije wil altijd in staat zijn om keuzes te maken. De keuzes te maken die bij ons passen, maar ook de keuzes te maken die de ander, de ander die anders is en daardoor ook andere een andere wil en wens heeft te vervullen. Ik gun ieder mens zijn of haar eigen keuzes voortkomend uit...

Voortkomend uit de eigen wil, omdat dit de enige wil is die correspondeert en communiceert met God. Dit de enige wil en de enige stem die het contact met God aan kan houden, kan herstellen en weer opnieuw in werking kan laten treden. Juist omdat vele mensen dit contact buiten werking hebben gesteld, dit contact onthoud hebben gezet, gun ik hen de eigen wil. De wil en de wens om net als ik hun leven in liefde, geluk en gezondheid, in volle gezondheid te kunnen en mogen leven, iedere dag opnieuw. Iedere dag waarop zij er zelf op toezien, er zelf rekening mee houden en er zelf voor instaan dat zij zichzelf zijn. Want het jezelf zijn, het jezelf kunnen en mogen zijn is de wijze waarop jij in verbinding staat met je Hogere Zelf, het zelf wat evenals mijn zelf, in wezen de God is die Jezus als zoon heeft. De God is, die de hemel en de aarde geschapen heeft en God de Almachtige is. De God is die ons allen bestaansrecht en daardoor ook zelfbeschikkingsrecht gegeven heeft en ons daarbij vanaf het moment waarop we geboren zijn, allemaal dagelijks volgt. Hij volgt ons letterlijk op de voet, hij kent onze wil en wensen, hij kent onze gebruikershandleiding en geeft ons dagelijks de handvatten.

Omdat de handvatten en de tools die we bij onze geboorte hebben meegekregen voldoende zijn om ons in ons eigen levensonderhoud te voorzien. De handvatten en de tools ons dat geven wat we nodig hebben om vol leven in leven te zijn. Om het leven wat we willen, kunnen en mogen leven, in al zijn volmaaktheid te mogen zien, voelen, ervaren en beleven. Waardoor alles gehoord is, wat we doen passend is en gelijk is aan het beeld, het gevoel, het gehoor en daarbij ook in wezen onnavolgbare van dat wat wij zijn, liefde. Liefde die in volledige overeenstemming met Gods wil, de eigen wil altijd in ere zal laten, de eigen wil altijd zal waarderen, eigen waarde!

Doordat het leven wat je leeft de moeite waard is!

Eigen waarde, is eigenwaardig zijn, de beloning, doordat het leven wat je leeft de moeite waard is, jouw moeite waard is! God heeft ons allen deze eigen waarde, het eigenwaardig zijn meegegeven, dit is ons geschenk, wat we krijgen, de vernis.

Het laagje, de bescherming die we wanneer we de juiste dingen in het leven doen, allemaal intact zullen kunnen laten. Tenzij we iets doen wat onze bescherming verhinderd, afbreekt of zelfs volledig te niet doet, dan ontstaat het haten.

Dan gaan we onszelf tekort doen, God blijft overigens wel altijd van ons houden, Hij zal ons te allen tijde blijven horen. Wat wij dan kunnen en mogen doen, is naar ons lichaam luisteren, de klank, de toon, het ritme voelen, we zijn geboren.

We zijn allemaal geboren met dien verstande, dat we het leven zullen gaan leven wat bij ons past en bij ons hoort. Zelfs wanneer de ander, alles wat anders is ons ervan weerhoudt, ons ervan wegleidt, neemt Hij het roer, aan boort.

God zal ons schip, een andere benaming voor ons leven op geen enkele moment verlaten zonder ons te willen redden. Dat de meningen daarover zullen verschillen, ieder zo zijn of haar eigen idee heeft, maakt het niet waar, dat is wedden.

Wedden of gokken, de gok die we nemen door het zonder ooit maar één moment in ons leven aan Hem te hebben gedacht. Waardoor we het ware geluk, dat wat de Onvoorwaardelijke Liefde ons brengt en geeft, maar eens zullen ervaren, in ons laatste levensuur, bewust of onbewust, heel onverwacht.

Doordat God bij al zijn kinderen is, Jezus het voorbeeld heeft gegeven, dat zelfs in grote pijn, hij zijn vader nog erkent. Daarbij zal er geen mens verloren gaan, geen mens ophouden te bestaan, hij heeft ons ware zelf in wie we dan zijn herkend.

Hij is bij ons vanaf dag één en zal ons nooit en te nimmer in de steek laten, zelf(s) niet wanneer we hem de rug toekeren. Daarom ben ik zo ontzaglijk dankbaar dat Hij er voor mij en ieder ander is, wil ik Hem maar ook Jezus dagelijks eren.

Erewoord, op een juiste wijze spreken over iedereen die en alles wat in leven is en het recht op leven mag hebben, heeft. Is dat wat ik al sinds lange tijd doe, omdat ik als geen ander weet hoe het voelt, wanneer ik afwijk, door wat het me geeft.

Wat het me geeft, wat ik krijg, het nare gevoel, iets wat ongepast en ongehoord is, allesbehalve liefdevol, met pijn. Doordat ik weet hoe het zit, wat ik er zelf aan kan veranderen, wijzigen, dit ook doe en hoe het tegenovergestelde voelt, fijn.

Wanneer ik de dingen op de juiste wijze doe, door te doen wat mij gelukkig maakt en te laten wat mij of anderen schaadt. Mag ik iedere nieuwe dag in volle gezondheid begroeten, mits ik me houdt aan mijn goede voornemens, waardoor ik praat.

Ja, ik praat, ik vertel of in wezen mijn hart, waarna ik alles op het scherm voor me mag zien komen, dit zie verschijnen. Kan dit al minstens 8 jaar volledig, laat me er ook iedere dag waarop ik in de gelegenheid ben volledig door leiden, zodat alle zorgen die er zijn, “de donkere wolken” die een deel van het licht overschaduwde, weer mogen worden opgelost en deze daardoor zonder twijfel, als sneeuw voor de zon verdwijnen.

De wind en alles wat de natuur biedt, helpt me om te kunnen aanvaarden, accepteren en dit op juiste wijze te relativieren. Natuurlijk ben, blijf ik mens, lukt me dit soms wat minder of gewoonweg niet, toch blijf ik vertrouwen, zelf ook proberen.

Want wanneer ik alles aan de ander overlaat, doe ik mezelf en de ander ten onrechte, op ongepaste wijze, echt tekort. Waardoor ik mijn eigen rechten verspeel, mijn vrijheid in gevaar breng, in wezen alle leven en de vrijheid opschort.

Opschorten, uitstellen, door er tijdelijk mee op te houden, er geen directe en of positieve aandacht meer aan te besteden. Waarom zou ik dat willen, waarom zou ik dat doen, wie help ik daar mee, valt of staat alles daar dan mee, hier beneden.

Hier beneden op aarde, in het hier en nu, wat “de Hof van het Heden”, de naam die mijn coachingspraktijk heeft en is. Ik ben daar de stimulator en motivator van, de persoon die door de middelen en de mogelijkheden te gebruiken geeft, gis.

De gisse persoon, op geen enkele wijze wijzer dan de ander, maar wel met meer tijd, door het doen van wat mogelijk mag. Mogelijk mag en kan gebeuren, mag en kan worden gedaan, iedere dag opnieuw met een stralende, altijd aanwezige lach.

De lach die alle tranen van het voelen van andermans verdriet voor eens en voor altijd verholpen hebben, gestopt. Door weer volledig zelf te gaan leven, ieder ander nog steeds te helpen, maar wel tot op zekere hoogte, doordat ik mezelf, de persoon die het betreft, zo nu en dan eens omarm, opbeur, iedere dag opnieuw, omdat ik dit nodig heb, zeker door het gemis van, een mens die zo nu en dan op je schouder klopt.

Een mens of de mens, want degene over wie dit gaat, is de persoon die jou als mens in wezen een goed gevoel geeft. Doordat jij hem of haar aanvoelt, dit wederzijds is, je vrolijk bent met en zo nu en dan wat in jezelf gekeerd, onbeleefd?

Onbeleefd of komt het zo over wanneer je weinig zegt en je zo nu en dan afzondert, doordat je even wat tijd voor jezelf wilt. Omdat je altijd vol aandacht bent voor de ander, ieder ander die om het minste of geringste aandacht vraagt en soms gilt.

Want heel veel mensen gillen, schreeuwen, vragen in wezen om iemand die hen wat tijd en wat extra energie wil geven. Wat tijd en wat extra energie, omdat ze als het ware opgebrand zijn, hun lichtje in wezen uitgedoofd, geen leven.

Het leven van een eigen leven is in de wereld waarin we ons langzaam gewaarworden van dat wat er nu speelt, een zegen. Ik ervaar het dagelijks, ik stel me er volledig voor open, zelfs wanneer de zon verscholen ligt achter een smerige laag “gecreëerde bewolking”, daarna gevolgd door wind of regen.

De wind en de regen die er evenals vele mensen die het juiste met onze aarde voorhebben dat doen wat echt helpen mag. Gelukkig zijn er dagelijks meer mensen die wakker worden, die bewust willen zijn, de mens die leeft met groot ontzag.

Ontzag voor het leven, zo mogelijk alle leven, dat wat weer nodig is en waaraan ik mijn steentje met liefde bij wil dragen. En natuurlijk, is iedereen vrij om te doen en te laten wat hij of zij denkt, zegt, doet of laat, we krijgen allemaal precies dat waar we door onze levenshouding, alles wat we laten zien en laten horen, door ons actief of passief handelen om vragen.

Het is weer tijd, dat de regelmaat die terug mag keren de rust is. De rust die de mens, het dier en alles wat leeft de kans geeft om zich in zijn of haar natuurlijke staat te herstellen. Te herstellen ja, want dat dit nodig is, dat dit een vereiste is, zal geen mens straks meer kunnen ontkennen. Zelfs al lijkt het er nu vaak op dat iedereen het alleen maar drukker en drukker krijgt. De werkdagen en alles wat met het leven in een stroomversnelling raakt de gekte voorbij is. Toen ik vanmiddag het nieuws langs zag komen van meester Bert die samen met zijn vrouw een dag voor zijn 40 jarige jubileum viering doodgereden is, wist ik opnieuw dat het getal 40, het 40 jaar werkzaam of 40 jaar in leven zijn, iets is waar geen mens, maar ook zeker geen regering aan kan en mag tornen. Geen mens, maar ook geen instantie die het voor het zeggen lijkt te hebben.

God is degene die beslist, God samen met de mens, die oprecht is en dat doet wat een ieder ten goede komt. Iedereen die en alles wat leeft ten goede komt. Omdat het al veel te lang op zeer ongepaste wijze is verlopen. De tijd van velen verlopen is, zonder dat deze mensen werkelijk hebben mogen ontdekken hoe leuk het leven is, hoe mooi het leven kan zijn wanneer je genoeg neemt met dat wat je aangeboden wordt, dat wat je dankzij het vervullen van “jouw levensplicht”, kunt doen. Kunt doen voor jezelf, de ander, iedereen die en alles wat leeft, omdat dit jouw leven is en ieder ander die daar op enige wijze onjuiste intenties mee heeft, iedereen die daar op ongepaste wijze gebruik van wenst te maken, zal daar zelf de gevolgen van mogen dragen. Deze persoon of deze personen zullen elke dag waarop ze zich laten leiden, wat in wezen misleiden door verleiding is, gaan ervaren als een last. Een last die steeds zwaarder zal gaan wegen, een last die in wezen alleen nog verlicht kan worden wanneer zij ook weer naar zichzelf kijken.

Naar zichzelf gaan kijken, doordat dit allereerst hun verantwoordelijkheid is. De verantwoordelijkheid is die zij hebben laten liggen, die zij in wezen op geen enkele wijze op hebben gepakt omdat alles waar zij voor betaald werden, alles waar zij een vergoeding voor ontvangen hebben, deze situatie, deze omstandigheid, in wezen de hoedanigheid zelf in gang hebben gezet. En iedereen die zich daar weer bewust van wordt, iedereen die daar weer bewust van is, mag verder, mag vooruit, mag dat weer gaan doen wat hem of haar in wezen ook weer de gelukkigste mens op aarde maakt. Want lieve mensen we zijn allemaal voor het geluk geboren, we zijn allemaal mensen die het leven lief mogen hebben. En de persoon die nu denkt dat ik ze zie vliegen, dat ik totaal van het pad ben, dat mag je denken, dat mag iedereen denken en dat mag ook iedereen die een beter leven heeft of een beter leven denkt te hebben ook echt zo zien. Vraag je aan het einde van jouw reis maar eens af wat je bereikt hebt? Vraag je aan het einde van jouw leven maar af of je gedaan hebt waar je blij van wordt? ‘

Of ben je zo in je werk, in alles wat er van je gevraagd werd door anderen opgegaan, dat jouw levenslust, wat absoluut geen vergelijk vindt in de lusten die jou aangeboden zijn, nu voorstellen? Want alle lusten, inclusief het hebben van een mooi huis, het kunnen rijden in een mooie auto, het op vakantie gaan, maar in wezen geen tijd meer hebben voor jouw naasten, heeft er in de afgelopen jaren toe geleid dat jij naast het feit dat je van jezelf vervreemd bent, ook geen aansluiting meer lijkt te vinden bij de ander. Bij de ander of bij ieder ander, omdat zij zogenaamd op een andere golflengte zitten. Ja, maak jezelf dat maar wijs, maak jezelf maar wijs dat iedereen op een andere golflengte zit. Wie weet wordt je daar heel even blij van of pas wanneer je ziet dat de golflengte en de frequentie één zijn?

Wanneer je weer ziet dat de golflengte en de frequentie één zijn wanneer je samen met God jouw levenspad loopt en gaat.

Wanneer je er alles aan doet om samen met God en iedereen die en alles wat evenals jij vanuit juiste gedachten, vanuit het hart gestuurd handelt en leeft, dat weet te bereiken wat tot noch toe maar heel weinig, zij het in wezen geen enkel “normaal mens” heeft bereikt. Dit is geen schande, dit is absoluut geen schande en zal daarom ook op geen enkele wijze zo beloond of verrekend worden. Je zult daar onder geen beding op die wijze op afgerekend worden, mits je als mens wel weer gaat zien dat in wezen elk mens gelijk is, in wezen elk mens gelijk gewaardeerd zal mogen worden, omdat de waardering, de enige waardering die rechtvaardig is, de gelijkwaardige waardering is. Dat wat ervoor zorgt dat iedereen weer waardig is, iedereen zich weer op een “waardige wijze”, wat staat voor “ware en aardige” wijze, gaat gedragen. Want alleen dan zal het je misdragen, het je op een “onwaardige wijze” gedragen, uitblijven. Dan zal het je op ongepaste en ongehoorde wijze gedragen op geen enkel moment meer toepasbaar zijn. Dan zal iedereen het onmiddellijk weer ervaren wanneer hij of zij iets doet wat zoals het spreekwoord zegt, “niet door de beugel kan”. We zijn als mens vrij, we mogen als mens vrij zijn en we mogen ons blijven ontwikkelen en ontplooien, we mogen blijven groeien, zolang we ieder ander, iedereen die anders is en alles wat anders is daar ook weer hetzelfde recht toe geven. Hetzelfde recht toe geven door ditzelfde recht te bieden. Omdat alleen dat wat we de ander bieden, dat wat we de ander geven, dat wat we de ander onvoorwaardelijk geven en bieden, ons leven waard maakt. Ons leven, omdat iedereen die en alles wat samen is, op een Onvoorwaardelijke Natuurlijke Wijze En Tijdvrije Traditionele Ik God wijze, het leven mogen leven.

Het leven mogen leven door dit te vervolmaken, met de ongeschreven regels die in ieder(s) hart geschreven staan. Met de regels, die geen wetten zijn, maar wel de wil van de mens besturen. De wil en de wens van God besturen die een leven in liefde, een vreedzaam leven mogelijk maken, samen met iedereen die en alles wat leeft, met iedereen die en alles wat het leven heeft. Omdat het leven leven, jouw zelfverkozen leven leven, dat is wat de mens werkelijk de gelukkigste mens op aarde maakt. Omdat het leven leven, jouw zelfverkozen leven leven, dat is wat ervoor zorgt dat iedereen die en alles wat leeft in liefde, geluk en gezondheid met elkaar zal kunnen leven.

Zelf(s) zal kunnen leven met de persoon, de personen, dat wat hem of haar in eerste instantie niet gepast lijkt. Zelf(s) zal kunnen leven met zichzelf, de ander, iedereen die en alles wat anders is. Doordat zelfs staat voor zelf samen en je altijd eerst bij jezelf zult mogen beginnen, bij jezelf zult mogen starten voor je de rest, alles wat naast jou is weer mogelijk maakt. Alles en iedereen die naast jou is weer de kans geeft om evenals jij volledig vrij te kunnen en mogen zijn, vrij om eigen keuzes te maken. De keuzes te maken die ertoe doen. De keuzes te maken die een bijdrage leveren aan het Algemeen Belang. Het belang wat bij lange na geen vertegenwoordiging is van het kapitaal maar het belang is wat ver daarvoor eeuwig leven vertegenwoordigd heeft. Het leven tot in de eeuwigheid vertegenwoordigt, daarbij weer in het hier en nu brengt. Dat wat werkelijk leidt tot het tot in lengte van dagen kunnen samenzijn en samenblijven met iedereen die en alles wat je lief is. Een heel leven lang, tot in de eeuwigheid! Omdat God zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, doch het eeuwig leven heeft. God is de Almachtige, God is de Almachtige, God is de Almachtige.

Nawoord:

Dit keer een gedicht geschreven voor mijn Zus, maar wat in wezen voor iedereen die en alles wat leeft geldt en daarvoor ook gebruikt kan en mag worden.

“Mijn Grote Zus”

*Ik hou van je om wie je bent
en niet om wie jij denkt dat je moet zijn.*

*Ik hou van je om wie je bent,
zelfs wanneer jij denkt en voelt de pijn.*

*Ik hou van je om wie je bent,
het mooie mens, de vrouw, moeder, oma, vriendin en zus van.*

*Ik hou van je om wie je bent,
omdat er werkelijk geen mens,
nee niemand is, die jou vervangen kan.*

*Daarom lieve zus, blijf nog een hele tijd bij ons
en ook een beetje bij mij.*

*Wanneer je daarvoor kiest, dan mag je ook zelf weer leven,
ben je echt helemaal vrij!*

We mogen als mens allemaal weer ons eigen leven leven, het leven wat God ons dankzij Jezus onvoorwaardelijk geeft. Onvoorwaardelijk, tenzij de grens overschreden wordt, het rentmeesterschap gebruikt of misbruikt wordt, voor andere doeleinden dan goed te doen, voor iedereen die het leven leeft.